

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2003 Α.Τ. 111

3 ευρώ

Η ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΣ

Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

10 χρόνια

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
Εβδομαδιαία Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα   6 τετράδια 30 τεύχη/έτος 2005   Ευρώ 1,20

1ΜΙΑ 1996 - ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!
ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ
ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
Εβδομαδιαία Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα   6 τετράδια 2 τεύχη/έτος 2005   Ευρώ 1,20

2003
ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΕΛΛΑΔΑ ΧΩΡΙΣ
ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΕΝΟΥΣ

**Κάθε Πέμπτη ταυτόχρονα
σε ολόκληρη την Ελλάδα!**

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Σεπτέμβριος - Οκτώβριος
αριθμός τεύχους 111

Η αντικειμενική πραγματικότητα
οι Εθνικιστές και το μέλλον
Του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου

σελ. 4

11/9/2001: Δύο χρόνια πριν
Μία διαφορετική προσέγγιση από
τον "αιρετικό" Γερμανό Χορστ Μάλερ

σελ. 8

Αριστερά και Μακεδονικό
Τεκμήριον Προδοσίας
Ένα Άρθρο Του Π. Πουλιόπουλου

σελ. 14

"Περί κριτικής και
αποτελεσματικότητας"

σελ. 18

Ο Ιωάννης μεταξάς, η 28η Οκτωβρίου,
η "δημοκρατία" και η πολιτική
σχιζοφρένεια των "εθνικοφρόνων"

σελ. 20

Η ηθική δικαίωση της ευγονικής

σελ. 24

Οι Νεοφασίστες:
Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

σελ. 30

Συνέντευξη με τον Εθνικό Γραμματέα
του British Movement

σελ. 36

Leni Riefenstahl 1902-2003

σελ. 42

Julius Evola

Ο Νόμος, η Πολιτεία, η Αυτοκρατορία

σελ. 43

Χιούστον Σπιούαρτ Τσάμπερλιν

"Οι βάσεις του 19ου αιώνα":

"ο καλλιτεχνικός πολιτισμός"

σελ. 52

ΓΕΛΑΣ - ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ

Έτος 1ον της 81ης Ολυμπιάδος

σελ. 58

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ Σολωμού 74 Αθήνα, 2ος όρ.
τηλ. 6945171685 www.xrushaugh.org xrushaugh@mail.gr
Γράμματα - Επιστολές Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Αλεξίου, Ι. Βουλδής, Θ. Γεωργίου, Μ. Γεωργιάς,
Ε. Ζαρούλια, Δ. Ζαφειρόπουλος, Γ. Νικολόπουλος, Γ. Μάστορας,
Η. Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παππάς, Κώστας Χ.

Η αντικειμενική πραγματικότητα οι Εθνικιστές και το μέλλον

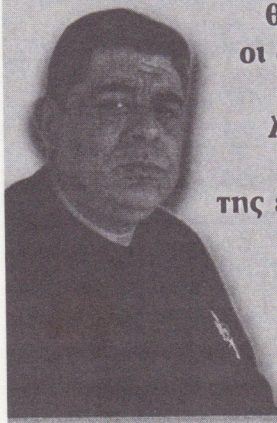
του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γ.Γ. του Λαϊκού Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Ήδη η χώρα βρίσκεται σε
περίοδο προεκλογική.

Παρατήρηση πρώτη:
Για μια ακόμη φορά, θα προ-
σπαθήσουν να περάσουν την
εντύπωση στον Ελληνικό λαό
ότι το βράδυ των αποτελεσμά-
των των εκλογών, θα σημάνει
η ώρα της καταστροφής ή
της σωτηρίας της Ελλάδος.

Η εσχατολογία στην πλέον
χυδαία και αγοραία θρησκευ-
τικο-πολιτική της εκδοχή.

Απλά τα πρόσωπα
θα αλλάξουν,
οι διαχειριστές
(για
λογαριασμών
άλλων...)
της εξουσίας και
τίποτε άλλο.

Παρ' όλα αυτά είναι γεγονός ότι η
χώρα βρίσκεται σε ένα κρίσιμο και
οριακό σημείο, το οποίο όμως δεν
ήλθε από το πουθενά, δεν είναι αποτέλεσμα
κάποιας φυσικής καταστροφής ή ενός αιφ-
νιδίου γεγονότος, αλλά προετοιμάστηκε συ-
στηματικά εδώ και πολλά χρόνια. Εν ολίγοις,
κρίσιμο είναι το ζήτημα των ελληνοτουρκι-
κών σχέσεων, που όμως η σημερινή του ε-
ξέλιξη είναι αποτέλεσμα μιας ολέθριας πο-
λιτικής, που ξεκίνησε από το "η Κύπρος εί-
ναι μακριά" του 1974, για να φθάσει σήμε-
ρα στο μοίρασμα του Αιγαίου και στην συ-
νεκμετάλλευση των Ελληνικών πετρελαίων,
για την οποία προετοιμάζουν την κοινή γνώ-
μη. Ζήτημα δεύτερον, η ανυπαρξία εθνικής
οικονομίας, θέμα και αυτό όχι σημερινό, που
ξεκίνησε από την αποβιομηχάνιση της χώ-
ρας μετά το 1974 και από την εντελώς ε-
χθρική προς τον αγροτικό κόσμο πολιτική,
που επιβλήθηκε στην χώρα μας με τις συμ-
φωνίες εντάξεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση
από το 1979 μέχρι σήμερα. Η κατάσταση
αυτή επιδεινώθηκε με την ένταξη της Ελλά-
δος στην ζώνη του "Ευρώ", ένταξη που α-
ποκλείει την περίπτωση υπάρξεως εθνικής
οικονομίας. Ζήτημα τρίτον, οι λαθρομετα-
νάστες, ένα πρόβλημα, το οποίο προέκυψε
στις αρχές της δεκαετίας του '90 και απέ-
ναντι στο οποίο όλες οι παρατάξεις του πο-
λιτικού κατεστημένου απεδείχθησαν ανε-
παρκείς να το αντιμετωπίσουν. Επιπλέον,

κάποιοι άδραξαν την ευκαιρία με αφορμή το ζήτημα αυτό να προωθήσουν συστηματικά την διάλυση του εθνικού κράτους.

Αυτά τα ζητήματα ούτε πρόκειται, ούτε επιθυμούν, ούτε δύνανται να αντιμετωπίσουν οι οποιοδήποτε τελικά ανέλθουν στην εξουσία της χώρας στις προσεχείς εκλογές. Φυσικά υπάρχει και η αριστερά, η οποία όχι μόνον δεν έχει να προσφέρει τίποτε, αλλά είναι τελικά και ο θλιβερός ουραγός (πλην ΚΚΕ) των δυνάμεων του πολιτικού κατεστημένου. Υπάρχουν φυσικά και κάποια άλλα κόμματα, τα οποία τοποθετούνται (δικαίως ή όχι δεν έχει σημασία) δεξιότερα της Νέας Δημοκρατίας. Οι Έλληνες Εθνικιστές απέναντι στις πολιτικές εξελίξεις ποια στάση θα πρέπει να κρατήσουν και το ακόμα σημαντικότερο ποια στάση έχουν την δυνατότητα να κρατήσουν; Για να είμαστε σαφείς: γνώμη μας είναι ότι αποτελεί αδιέξοδο πολιτικό και ιδεολογικό η ταύτιση των πραγματικών Εθνικιστών με ανθρώπους, που το κυρίαρχο σύστημα αποκαλεί ακροδεξιούς μόνο και μόνο για να βρίσκονται μέσα στο πολιτικό παιχνίδι. Αυτό για δυο λόγους: Α) Γιατί η ταύτιση αυτή αναιρεί βασικές ιδέες και κατευθύνσεις και δεν είναι δυνατόν να συνυπάρξουν πολιτικά οι άνθρωποι που πιστεύουν στο Έθνος και την Φυλή με άτομα και ομάδες, οι οποίες από την φύση τους ή από την θέση τους δεν έχουν καμμία σχέση με το Έθνος και την Φυλή. Β) Γιατί αυτό που εμφανίζουν σαν μια θαυμάσια ευκαιρία, είναι ένα ΤΙΠΟΤΕ ακόμη και στην περίπτωση που θα είναι επιτυχημένο. Γιατί θα είναι ένα τίποτε; Η Ιστορία, η πρόσφατη πολιτική Ιστορία αυτό μας διδάσκει. Γιατί ήταν ένα τίποτε η Εθνική Παράταξη του 1977, γιατί ένα τίποτε απεδείχθη σαν αποτέλεσμα και η πράγματι εξαιρετικά επιτυχημένη πολιτική πορεία του Εθνικού Μετώπου στη Γαλλία, γιατί ένα τίποτε αποδεικνύεται και η παρουσία στην κυβέρνηση της Ιταλίας της Εθνικής Συμμαχίας του Τζιανφράνκο Φίνι! Τίποτε, θα

απορήσει ο κακόπιστος ή και καλόπιστος αρνητής αυτής της επιχειρηματολογίας. Ναι, τίποτε! Τίποτε, θα επιμείνει είναι το να έχεις βουλευτές ή να συμμετέχεις και στην κυβέρνηση; Ναι, τίποτε, θα επαναλάβω και κάτι περισσότερο από το τίποτε: Ένα θαυμάσιο άλλοθι για το σύστημα!

Αναλόγως, βεβαίως, και το τι θέλει κανείς από την πολιτική. Εάν θέλει μια καριέρα, εάν θέλει μια θέση κάτω απ' τον ήλιο της πλουτοκρατικής ολιγαρχίας, που εμφανίζεται σαν δημοκρατία, τότε μια τέτοια πορεία είναι όλα και όχι τίποτε, είναι απόλυτα επιτυχημένη. Εάν όμως εννοεί κάποιος την πολιτική και μάλιστα από την θέση του μαχομένου Εθνικιστού σαν προσπάθεια κατά του συστήματος, τότε ναι, όλα αυτά είναι ένα τίποτε γιατί το σύστημα παραμένει πανίσχυρο, ακέραιο, αλώβητο και κυρίαρχο.

Στο σημείο αυτό όμως, ο κακόπιστος ή και καλόπιστος πάλι θα διατυπώσει στην περίπτωση που θα έχει πειστεί το ερώτημα: Και τότε τι κάνουμε;

Οι Αντικειμενικές Συνθήκες

Το τι κάνουμε και στην πολιτική και στην οποιαδήποτε προσπάθεια εξαρτάται ασφαλώς και από την βούλησή μας, αλλά και από τις αντικειμενικές συνθήκες. Το τι θα κάνουμε, λοιπόν, ή το τι κάνουμε εξαρτάται άμεσα από το πώς είναι διαμορφωμένο αυτό που λέγεται πολιτική στην Πατρίδα μας και επειδή αυτά που εμείς θα αναφέρουμε ίσως να μη είναι και τόσο αξιόπιστα, μια και είμαστε "ακραίοι" και "φανατικοί", ας δούμε τι λέγουν άνθρωποι που σίγουρα δεν θα μπορούσαν να κατηγορηθούν ότι είναι "φασίστες", όπως ο γνωστός αριστερός καθηγητής Τσουκαλάς, που έγραψε στο "Βήμα":

"όλοι συμφωνούν ότι η λεγόμενη "διαπλοκή" ανάμεσα στην άσκηση δημόσιας εξουσίας και στην προώθηση ιδιωτικών οικονομικών συμφερόντων εξελίσσεται σε μόνιμη παράμε-

τρο των κοινωνικών πρακτικών. Υπό τις διαγραφόμενες συνθήκες οι προοπτικές να εκτραφεί μια νέα γενιά "ενάρετων δημόσιων λειτουργών" εμφανίζονται ακριβώς τόσο δυσσιώπες όσο φρούδες αποδείχθηκαν οι ελπίδες να κατασκευασθεί ο "νέος σοσιαλιστικός άνθρωπος" στην αλήστου μνήμης Σοβιετική Ένωση. Από ό,τι φαίνεται, λοιπόν, οι δημοκρατικές πολιτείες πρέπει πλέον να εθισθούν να ζουν και να αναπαράγονται εις πείσμα μιας αθεράπευτης περιρρέουσας δημόσιας διαφθοράς".

Όπως ο καθηγητής κ. Χρήστος Γιανναράς, που έγραψε στην "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ":

"ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ/

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΑΡΑ Η εθνική τραγωδία λειτουργεί ως πομφόλυξ:

"... Το κόμμα που γίνεται κράτος ξέρει τη δύναμη της πληροφόρησης, γι' αυτό και την ελέγχει ολοκληρωτικά.

Κρατικά και ιδιωτικά κανάλια ξέρουν ποια ονόματα είναι αποκλεισμένα από τον πολιτικό σχολιασμό, απαγορευμένα. Η ελεγχόμενη δημοσιογραφία ξέρει ποια βιβλία δεν πρέπει καν να αναγγελθούν (αδιανόητο να σχολιαστούν ή να συζητηθούν). Είναι μεθοδικά αποκλεισμένη από τη δημοσιότητα η μειοψηφία πολιτών που επιμένουν να σκέπτονται και να κρίνουν.

Ο αντίλογος της υποκρισίας λέει: έχουν την ψήφο τους όλοι οι πολίτες, τη δύναμη των επιλογών τους. Ναι, αλλά τότε γιατί να είναι σπουδή επιστήμης και μέγας επιχειρηματικός κλάδος η προπαγάνδα, η έντεχνη αχρήστευση της κριτικής ικανότητας των πολιτών, η χειραγώγηση των επιλογών τους (που σήμερα τη λένε "επικοινωνία");

...Αν η συντριπτική πλειοψηφία δεν ήταν έρμαιο της γιγαντοαφίσας και του τηλεοπτικού "σποτ", αν δεν υπέκλεπταν την ψήφο της με απύθμενης ψευδολογίας υποσχέσεις, με ιδεολο-

γικές παραχαράξεις και ατιμίες, με τεχνητή αναζωπύρωση πλασματικών διχασμών, τότε γιατί τα αστρονομικά ποσά στη μάχη της χυδαίας προπαγάνδας;

Στον καταϊγισμό των υποβολιμαίων ψευδαισθήσεων η ασήμαντη μειοψηφία των πολιτών με κριτική εγρήγορση δεν έχει τίποτα να αντιτάξει. Η ψήφος της είναι εκ των πραγμάτων περιθωριακή, αχρηστευμένη...

...Κερδίζουν προσωπική ποιότητα ζωής οι πολίτες που επιμένουν να σκέπτονται και να κρίνουν. Μόνο αυτό, όχι ελπίδα".

Βεβαίως και δεν συμφωνούμε καθόλου ότι το να σκέπτεται κανείς και να κρίνει την δημόσια διαφθορά, το χυδαίο βασίλειο του ζόφου, που επικρατεί στις ημέρες μας, αποτελεί μόνο αντικείμενο μίας καλύτερης ποιότητας ζωής χωρίς ελπίδα και τίποτε άλλο. Φαίνεται πως βλέποντας τα πράγματα σαν θεολόγος, ο κ. Γιανναράς θεωρεί ότι και η πολιτική είναι μια υπόθεση προσωπική όπως η θρησκεία και η καλύτερευση της ποιότητας ζωής μπορεί να είναι ο αντικειμενικός σκοπός όπως και η σωτηρία της ψυχής. Όμως, πριν από τις διαπιστώσεις αυτές εν έτει 2003 εξ'αριστερών του κ. Τσουκαλά και εκ δεξιών του κ. Γιανναρά, υπήρχαν άνθρωποι, που να σίγουρα αυτούς τους θεωρούν "φασίστες", που είχαν κάνει αυτές τις διαπιστώσεις αρκετές δεκαετίες πριν.

Όπως ο Όσβαλντ Σπένγκλερ, που έγραφε στην παρακμή της Δύσεως:

"Οι ιδιωτικές δυνάμεις της οικονομίας επιθυμούν ανοικτούς δρόμους για την απόκτηση μεγάλων πόρων. Καμιά νομοθεσία δεν πρέπει να τους εμποδίζει στο δρόμο τους. Θέλουν να κάνουν τους νόμους οι ίδιοι, σύμφωνα με τα συμφέροντά τους και για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιούν το εργαλείο που οι ίδιοι κατασκεύασαν, την δημοκρατία, το επιδοτούμενο κόμμα."

Όπως ο Ιωάννης Μεταξάς, που γράφει στα τετράδια των σκέψεών του:

"Αν εξετάσουμε καλά τι θα πη Δημοκρατία στην Αμερική και εις τας Δυτικές Δυνάμεις, βρίσκουμε ότι πρόκειται περί του Φιλελευθερισμού, δηλ. του κοινοβουλευτικού λιμπεραλισμού. Γιατί αλλιώς τι εννοούν με Δημοκρατία; Αλλιώς Δημοκρατία είναι και η Γερμανία και η Ρωσσία -αγκαλά τη Ρωσσία δεν την απόκλειαν πριν συννενοηθή μ ε τη Γερμανία- και η Ιταλία ακόμα. Αυτή λοιπόν η Δημοκρατία- ή Democracy- είναι το παιδί του Καπιταλισμού. Είναι το όργανο με το οποίο ο Καπιταλισμός κυριαρχεί επάνω στη λαϊκή μάζα. Είναι το όργανο με το οποίο κατορθώνει ο Καπιταλισμός να παριστάνη τη θέλπισί του ως τη λαϊκή θέλπισι.

Αυτό το είδος της Δημοκρατίας χρειάζεται εκλογές καθολικής μυστικής ψηφοφορίας, άρα οργανωμένα κόμματα, και συνεπώς μεγάλα κεφάλαια. Χρειάζεται για τον ίδιο λόγο εφημερίδες, άρα μεγάλα κεφάλαια. Χρειάζεται εκλογική οργάνωσι κάθε φορά και εκλογικούς αγώνες, άρα χρήματα. Και τόσα άλλα που απαιτούν κεφάλαια. Επομένως μόνον οι κάτοχοι του μεγάλου κεφαλαίου ή τα όργανά τους μπορούν να κάμουν τέτοιους αγώνες. Ανθρωποι ή και ομάδες ανθρώπων χωρίς κεφάλαια, όσο μεγάλα και αν είναι τα ιδανικά που υπερασπίζονται, είναι προωρισμένοι να χάσουν".

Η διαπίστωση αυτή, του Ιωάννου Μεταξά, ήδη από την δεκαετία του 1930 θα ήταν λάθος να θεωρηθεί σαν μία ηττοπαθής και πεσιμιστική αντίληψη των πραγμάτων, απλά αποτελεί μία αντικειμενική πραγματικότητα, που ισχύει και σήμερα και που οφείλουμε να την αποδεχτούμε, όχι για άλλο λόγο, αλλά για να μη αναζητούμε λύσεις σε άλυτα προβλήματα. Να μη ξοδευόμαστε και σπαταλιόμαστε σε ανούσιες χίμαι-

ρες που δεν πρόκειται να μας οδηγήσουν πουθενά. Να μη καλλιεργούμε στον εαυτό μας μάταιες ελπίδες, που είναι βέβαιον ότι θα διαψευστούν. Δεν πρόκειται να μας ανοίξει διάπλατα τις πόρτες το σύστημα, όσο "καλά παιδιά" και εάν είμαστε. Γιατί; Για τον απλούστατο λόγο επειδή είμαστε οι εχθροί της διαφθοράς, οι εχθροί της αδικίας, οι εχθροί της βαρβαρότητας και αυτοί οι αντιπρόσωποί τους.

Επιστροφή Στο Σήμερα

Όλα αυτά αναφέρθηκαν φυσικά όχι για να απελπιστούμε όλοι μαζί, αλλά για να καταλάβουμε ότι το παιχνίδι της πολιτικής είναι ένα μέσον και τίποτε άλλο και σε καμία περίπτωση αυτοσκοπός. Είναι ένα μέσον και έτσι πρέπει να αντιμετωπιστεί σαν ένα απλό μέσον για χάρη του οποίου δεν θυσιάζεις τον σκοπό σου. Ως εκ τούτου, αυτό που κυρίως χρειάζεται σήμερα είναι προσήλωση στον σκοπό, Πίστη, οργάνωση, συγκεκριμένους σκοπούς και όχι νεφελώδη οράματα και προπαντός πόλεμο στον βρώμικο πόλεμο που μας γίνεται.

Το κυρίαρχο σύστημα μας πολεμά με κάθε τρόπο και αυτό δεν γίνεται τυχαία και αυτό είναι και η επιβεβαίωση ότι βρισκόμαστε στον σωστό δρόμο. Κατασκευάζουν σκευωρίες εις βάρος μας, μας "λασπολογούν" ελεεινά με τον χειρότερο τρόπο. Για τον κάθε δυνάμει "όχι φίλο μας" έχουν βρει και ένα είδος συκοφαντίας εναντίον μας. Σε άλλους λένουν ότι είμαστε θρησκόληπτοι, σε άλλους αρνητές της θρησκείας, σε άλλους επικίνδυνοι εξτρεμιστές και σε άλλους άνθρωποι του... κράτους! Σε άλλους υπερδεξιόι και σε άλλους αριστεροί. Για κάθε είδος ανθρώπου, που θα ήταν δυνατόν να πυκνώσει τις τάξεις μας, έχουν βρει και ένα είδος συκοφαντίας εις βάρος μας. Όλα αυτά κάτι δείχνουν. Δείχνουν ότι η "περιθωριακή", όπως την παρουσιάζουν, πολιτική ύπαρξή μας τους προβληματίζει εάν δεν τους φοβίζει και αυτό σημαίνει πως βρισκόμαστε στην σωστή κατεύθυνση.

11η Σεπτεμβρίου 2001 ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ

Μία διαφορετική προσέγγιση από τον "αιρετικό" γερμανό Χορστ Μάλερ

Φέτος συμπληρώνονται δύο χρόνια από τα τραγικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, όταν την ημέρα εκείνη δέχτηκαν επίθεση το Διεθνές Κέντρο Εμπορίου στη Νέα Υόρκη και το αμερικανικό Πεντάγωνο στην Ουάσιγκτον των ΗΠΑ. Οι υπεύθυνοι αυτών των επιθέσεων θεωρούνται μέλη της εξτρεμιστικής ισλαμιστικής οργάνωσης "Αλ Κάιντα" και οι ΗΠΑ από τότε εκήρυξαν ένα παγκόσμιας κλίμακας "Πόλεμο κατά του Τρόμου".

Δύο χρόνια πέρασαν από τότε, και οι ΗΠΑ, έχουν πραγματοποιήσει δύο στρατιωτικές πολεμικές εκστρατείες, στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, ενώ παράλληλα προσπαθούν να εξαθρώσουν τόσο την Αλ Κάιντα, όσο και άλλες εξτρεμιστικές ισλαμιστικές οργανώσεις που τις θεωρούν επικίνδυνες για την πρόκληση επιθέσεων κατά αμερικανικών στόχων. Δύο χρόνια μετά και οι ΗΠΑ αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα, έχοντας πλέον αρκετά ανοικτά μέτωπα και μία κατάσταση, η οποία μπορεί μακροπρόθεσμα να αποβεί μοιραία εις βάρος τους. Το Αφγανιστάν αρχίζει να θυμίζει την περίοδο που είχε δεχτεί εισβολή από την Σοβιετική Ένωση, ενώ στο Ιράκ η κατάσταση είναι αρκετά έκρυθμη, με ένα αναπτυσσόμενο εγχώριο ένοπλο αντάρτικο σε ένα "μεταπολεμικό" Ιράκ όπου ακόμη δεν έχουν επιτευχθεί, ούτε η "ανοικοδόμηση", ούτε ο διαβόητος "εκδημοκρατισμός" από τους αμερικανούς.

Παράλληλα, σε όλη την ευρύτερη περιοχή έχει αυξηθεί το ρεύμα του αντι-αμερικανισμού και έχουν πραγματοποιηθεί επιθέσεις από μέλη της Αλ Κάιντα στο Ναϊρόμπι, στη Καζαμπλάνκα, στο Μπαλί, δείχνοντας ότι όχι μόνο δεν έχει ολοκληρωθεί η εξάρθρωση της Αλ Κάιντα, αλλά έχει αρχίσει να δραστηριοποιείται σε ευρύτερη κλίμακα. Μάλιστα την παραμονή της επετείου της 11ης Σεπτεμβρίου, το αραβικό δορυφορικό κανάλι "Αλ Τζαζίρα" μετέδωσε βίντεο με τον ηγέτη της Αλ Κάιντα Οσάμα Μπιν Λάντεν, καθώς επίσης και ηχογραφημένο μήνυμα του, όπου εξύμνησε τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου διότι προκάλεσαν "μεγάλη καταστροφή στον εχθρό".

Δύο χρόνια μετά την 11η Σεπτεμβρίου και ο Οσάμα Μπιν Λάντεν παραμένει ασύλληπτος, ενώ ο αμερικανός Πρόεδρος Μπους ζητά περισσότερα δισεκατομμύρια δολάρια και θυσίες από τον αμερικανικό λαό.

Δύο χρόνια πριν, ο γερμανός Χοστ Μάλερ, που αποτελεί ένα μόνιμο αγκάθι για το γερμανικό πολιτικό κατεστημένο, δημοσίευσε δύο κείμενα σχετικά με τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου. Σε αυτά τα δύο κείμενα αναπτύσσονται απόψεις του Μάλερ, οι οποίες ανάλογες δηλώσεις του σε γερμανικό κανάλι του είχαν στοιχίσει και ένα δικαστικό μαραθώνιο, μιας και κατηγορήθηκε ότι εξυμνούσε "τρομοκράτες" και "τρομοκρατικές ενέργειες". Αν και τελικά αθώωθηκε πριν από λίγους μήνες, η δικαστική αυτή περιπέτεια έδειξε πόσο ενοχλούν κάποιες εντελώς διαφορετικές προσεγγίσεις και απόψεις, εντελώς μη "πολιτικά ορθές" και "αιρετικές", διότι δεν προσεγγίζουν το ζήτημα με μία αόριστη ή γνώριμη αφοριστική διάθεση, αλλά εκθέτουν τα πραγματικά ζητήματα που διαμόρφωσαν την ισχύουσα κατάσταση που επικρατεί στις ημέρες μας.

"Independence Day - Live"

Μία ημέρα μετά της 11 Σεπτεμβρίου 2001, ο

Χοστ Μάλερ δημοσιοποίησε το κείμενο που ακολουθεί με αναλύσεις και απόψεις του γύρω από τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου. Ο τίτλος του κειμένου που ακολουθεί είναι στα αγγλικά "Independence Day - Live". Μπορεί να θεωρηθεί ένας πραγματικά ευρηματικός τίτλος, μιας και συνδυάζει το τίτλο μίας ταινίας επιστημονικής φαντασίας, με το γνωστό "Live" ("Σε ζωντανή μετάδοση") που συνοδεύει αρκετές δραματικές στιγμές στους τηλεοπτικούς μας δέκτες... Πιο συγκεκριμένα, το "Independence Day" ("Η Ημέρα της Ανεξαρτησίας") είναι μία ταινία επιστημονικής φαντασίας και υπερπαραγωγής του Χόλιγουντ του 1996, η οποία ξεκινάει με την καταστροφή του Λευκού Οίκου, από ακτίνα λείζερ ενός τεράστιου εξωγήινου αστροσκάφους...

"Independence Day"

Σε... ζωντανή μετάδοση

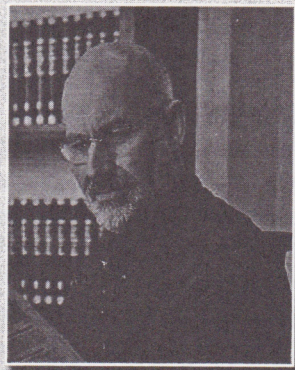
Οι αεροπορικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 εναντίον της Νέας Υόρκης και της

Χοστ Μάλερ

Ο 66χρονος γερμανός δικηγόρος Χοστ Μάλερ, που πλέον το γερμανικό πολιτικό κατεστημένο τον χαρακτηρίζει ως "νεοναζί", "φασίστα" κλπ, είναι μία ξεχωριστή και αμφιλεγόμενη πολιτική προσωπικότητα στη χώρα του λόγω του πολιτικού του παρελθόντος και παρόντος. Υπήρξε κατά το παρελθόν ενεργό μέλος της ακροαριστερής οργάνωσης "Φράξια Κόκκινος Στρατός" ("RAF") και για τη δράση του παρέμεινε για 11 χρόνια έγκλειστος στα διαβόητα "λευκά κελιά" της Δυτικής Γερμανίας.

Στις μέρες μας, προκαλεί το πολιτικό κατεστημένο της Γερμανίας, με την ενεργή και συνειδητή συμμετοχή του στο Γερμανικό Εθνικιστικό Χώρο, έχοντας αναπτύξει ιδιαίτερες σχέσεις με το Εθνικιστικό Κόμμα της Γερμανίας το "NPD" ("Εθνικό Δημοκρατικό Κόμμα Γερμανίας"). Επίσης, με την ιδιότητα του δικηγόρου είχε αναλάβει την υπεράσπιση του "NPD" για να μην τεθεί εκτός νόμου και αποκαλύπτοντας τις μεθοδεύσεις των γερμανικών μυστικών υπηρεσιών και του γερμανικού πολιτικού συστήματος, επέτυχε να μην τεθεί το "NPD" εκτός νόμου.

Χοστ Μάλερ: μια ξεχωριστή προσωπικότητα, όπου στο κείμενο που δημοσιεύεται στον παρόν τεύχος, καταθέτει την δική του άποψη, άμεσα συνδεδεμένη τόσο με το παρελθόν, όσο και με το παρόν του.

Ουάσιγκτον σηματοδοτούν το τέλος του Αμερικάνικου αιώνα, και το τέλος του Παγκόσμιου Καπιταλισμού, άρα και το τέλος της κοσμικής λατρείας του Γιαχβέ, δηλαδή της λατρείας του Μαμμωνά. Στη συμπόνια μας για τους νεκρούς του Μανχάταν και στους δικούς τους ανθρώπους, αντηχεί ο διαρκής πόνος και η θλίψη των Γερμανών για τα θύματα των Αγγλο-Αμερικανικών βομβαρδισμών του τρόμου εναντίον των σημαντικότερων γερμανικών πόλεων. Οι εικόνες του τρόμου ξύπνησαν μνήμες από τις πύρινες κολάσεις της Δρέσδης και της Χιροσίμα.

Με την κατάχρηση των πιο ευγενών αισθημάτων των ανυποψίαστων ανθρώπων καλής θέλησης, οι σχεδιαστές της Παγκοσμιοποίησης προσπαθούν να διεγείρουν τον τρόπο, την οργή και την αγανάκτηση τους σχετικά με αυτά τα γεγονότα, μέσα σε ένα παραπέτασμα καπνού, πίσω από το οποίο θα παραμείνει αόρατη η ατραπός της ουσιαστικής αιτίας, που κατέληξε στις απελπισμένες τακτικές των κομάντο αυτοκτονίας.

Σε αυτό το κρίσιμο σημείο, το "Γερμανικό Κολέγιο" (σ.μ. "Deutsche Kolleg". Πρόκειται για ένα είδους Γερμανικής "δεξαμενή σκέψευς"- "think

tank", στην οποία ανήκει και ο Μάλερ) έχει καταλήξει στα ακόλουθα συμπεράσματα:

1 Βρισκόμαστε σε πόλεμο, με αφανή προς το παρόν πεδία μάχης, σε παγκόσμια κλίμακα.

2 Αυτός ο πόλεμος ξεκίνησε το 1917, τη χρονική στιγμή που στάλθηκε ένα Αμερικανικό Εκστρατευτικό Σώμα για τη διάσωση της Μεγάλης Βρετανίας από τις οικονομικές ελίτ των Ηνωμένων Πολιτειών.

3 Το Γερμανικό Ράιχ έχει εμπλακεί στη τρεχούμενη διεξαγωγή αυτού του πολέμου των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, δίχως παύση, από το 1914. Ο καθορισμένος στόχος τους ήταν και είναι η διασφάλιση της υπεροχής της Αμερικής ως εγγυήτριας του ληστρικού "Ελεύθερου Εμπορίου", έτσι ώστε το Γερμανικό Ράιχ να είναι για πάντα κατεστραμμένο και ο μεγάλος και δυναμικός Γερμανικός λαός, που βρίσκεται στο κέντρο της Ευρώπης, πρώτα να αποδεκατιστεί και έπειτα να εξαλειφθεί σαν εθνικός πολιτισμός και σαν παράγοντας ισχύος, μέσω του κατακλυσμού του με διαφορετικούς λαούς.

4 Η στρατιωτική ήττα του Γερμανικού Ράιχ το 1945 παρέδωσε τους λαούς της Ευρώπης και του υπολοίπου κόσμου, δίχως συνοδεία ασφάλειας, στην αμερικανική στρατιωτική ισχύ και στην εκστρατεία λεηλασίας από το μέρος της Ανατολικής Ακτής των ΗΠΑ (σ.μ. όπου βρίσκεται συγκεντρωμένο το οικονομικοπολιτικό κατεστημένο των ΗΠΑ).

5 Η δύναμη του εθνικού χαρακτήρα ενός λαού απομακρύνεται με την αφοσίωση στο εκάστοτε κράτος και μεταμορφώνεται σε ένα άλλο παρόμοιο με εξαρτημένο έλεγχο από τους ξένους.

6 Το δικαίωμα των κρατών να διεξαγάγουν πόλεμο για την εγκαθίδρυση ή την διατήρηση της αυτοδιάθεσης τους έχει επανέλθει στους λαούς, στην (για άλλη μια φορά ή συνεχιζόμενη) κατάσταση που βρίσκονται δίχως κυβερνητική αντιπροσώπευση, ως το δικαίωμα να διεξαγάγουν ανταρτοπόλεμο ή λαϊκή πάλη εναντίον του εχθρού των εθνών.

7 Ο ανταρτοπόλεμος είναι ένας απελευθερωτικός πόλεμος και τέτοιος είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος, επειδή ο εχθρός των εθνών εξουσιάζει τον κόσμο.

8 Η αεροπορική επίθεση των ακόμη αγνώστων κομάντο αυτοκτονίας έχει φέρει πλήγμα στη καρδιά του κτήνους και την παρέλυσε για μια ημέρα. Η συμβολική ισχύς αυτής της στρατιωτικής επιχείρησης θρυμματίζει την αυταρέσκεια του Δυτικού πολιτισμού, που είναι βασισμένη στην υπεροκρία.

9 Τώρα, για πρώτη φορά, μία στρατιωτική ήττα έχει καταφερθεί επί αμερικανικού εδάφους, στο πόλεμο εξόντωσης από τους εκπροσώπους της Παγκοσμιοποίησης εναντίον των εθνικών πολιτισμών.

10 Παρ' όλα αυτά, τα στρατιωτικά μέσα που είναι στη διάθεση των λαών και των εθνών δεν επαρκούν εναντίον της στρατιωτικής δύναμης των ΗΠΑ και δεν είναι ουσιαστικά ενδεδειγμένα για τη συντριβή της δύναμης αυτού του κακού.

11 Ο Ότο Σίλι είναι ο μοναδικός ο οποίος το εξέφρασε: Αυτός δεν είναι ένας πόλεμος υλικών δυνάμεων. Είναι ένας πνευματικός αγώνας: ο πόλεμος του Δυτικού πολιτισμού, ο οποίος είναι η βαρβαρότητα, εναντίον των λαϊκών πολιτισμών των εθνών. Το πνεύμα της πραγματικής ελευθερίας φέρνει ένα ανάλογο τέλος στην ελευθερία του αγώνα απόκτησης πλούτου, στην οποία τα έθνη έχουν θυσιαστεί. Αυτό το πνεύμα έχει μετατραπεί σε υλική δύναμη, τέτοια ώστε να έχει κατακτήσει τους λαούς.

12 Οι στρατιωτικές επιθέσεις στα σύμβολα της Παγκόσμιας Δύναμης του Μαμμωνά είναι (επειδή εγείρουν -μέσω των ΜΜΕ- το πνεύμα αντίστασης των διαφόρων εθνών και το διοχετεύουν ενάντια του βασικού εχθρού) κατ' εξοχήν αποτελεσματικές και άρα δικαιολογημένες.

13 Όπως και η αντίληψη της Εθniko-λαϊκής κοινότητας, έτσι και η αυθεντική ελευθερία οδηγεί μεμονωμένα άτομα εκτός της απεριόριστης αποξένωσης, πίσω στην ζωντανή πεποίθηση ότι τα προσωπικά συμφέροντα, είναι τα μόνα πραγματικά, αυτό σημαίνει ότι είναι, λογικά, σε σύμπτωση με τη κοινή ευημερία.

14 Η επικείμενη κρίση στη Παγκόσμια Οικονομία, ανεξάρτητα από τις αεροπορικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, τώρα παίρνει την μαγική της εικόνα από τον "Αμερικανικό τρόπο ζωής". Η απόλυτη αδυναμία εμπορευσιμότητας της ανθρώπινης ύπαρξης, η οποία είναι εδώ και καιρό αισθητή ως νόσος, έχει χαθεί, μαζί με τους εξωτερικούς στόχους, μέσω των οποίων τα ανθρώπινα όντα ζητούν αναγνώριση και επικύρωση, αλλά δεν μπορούν να την βρουν.

15 Η θρησκεία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει τώρα συμφιλιωθεί με το έγκλημα του Παλαιστινιακού λαού από το Ισραήλ, που είναι ο βιβλικός φονιάς των λαών: η Αλήθεια τους είναι η εξουσία του τρόμου κατά ευγενών ανθρώπων, Αλήθεια η οποία με την συνειδητοποίηση αυτής από τους λαούς έρχεται και το τέλος της.

16 Το ψέμα, ότι το Κράτος του Ισραήλ οφείλει την ύπαρξη στα πολιτικά έργα του Γ' Ράιχ υπό την ηγεσία του Καγκελαρίου του Ράιχ Α-

δόλφου Χίτλερ έχει αναγνωριστεί: από το 1916, οι φυλές του Ιούδα και του Ισραήλ, είχαν εσκεμμένα στηρίξει το πολιτικό και στρατιωτικό μέλλον των ΗΠΑ, ώστε, κάτω από την προστασία της Αμερικής, να προσπαθήσουν για δεύτερη φορά, υποστηριγμένες από την εξαγορασμένη με χρηματισμό Διακήρυξης του Μπάλφουρ, την απόκτηση για αυτές και με εθνοκάθαρση τη γη που τις υποσχέθηκε ο Γιαχβέ.

17 Είναι η λατρεία του Γιαχβέ, η οποία ωθεί τους πιστούς Εβραίους στην απόκτηση της Παγκόσμιας δύναμης μέσω της χρηματικής πίστωσης, η οποία έχει δώσει στο παρόν καπιταλιστικό σύστημα τις θανάσιμες δυνατότητες του.

18 Ο Σκοπός των λαών έχει καλές προοπτικές. Αντιμέτωποι με την επιλογή της πάλης ή της υποταγής, θα διαλέξουν να αγωνιστούν και θα νικήσουν: διότι ο εχθρός έχει γίνει άψυχος και χωρίς όραμα για τον κόσμο του αύριο.

"11 Σεπτεμβρίου 2001 - "Cui Bono?"

Το κείμενο που ακολουθεί πρόκειται για μία επιστολή που έστειλε ο ίδιος ο Χορστ Μάλερ μέσω φαξ προς τον Καθηγητή Ρ. Ντ. (σημ. όταν δημοσιοποίησε το παρόν άρθρο ο Μάλερ είχε αφαιρέσει τα υπόλοιπα στοιχεία του συγκεκριμένου Καθηγητή). Το έστειλε στις 21 Σεπτεμβρίου δέκα μέρες μετά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου και εννέα ημέρες μετά το ήδη δημοσιευμένο επίμαχο κείμενο του που προσπαθούσε να προσεγγίσει όλες τις παραμέτρους σχετικές με τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου. Στο παρόν κείμενο, ο Μάλερ προσπαθεί να δώσει κάποιες εξηγήσεις στις όποιες απορίες είχε ο Καθηγητής Ρ. Ντ. και παράλληλα να προσθέσει κάποιες σκέψεις του σχετικές με το ποιος πραγματικά ωφελείται από την όλη κατάσταση. Μάλιστα, στο πρωτότυπο τίτλο του κειμένου υπήρχε η λατινική λέξη "Cui Bono", δηλ. "Τις ωφελείται". Ποιος ωφελείται τελικά, σύμφωνα με τον Μάλερ, από τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου;

"11 Σεπτεμβρίου 2001 Τις ωφελείται;

Αγαπητέ κύριε Ντ.,

Παρακαλώ ξαναδιαβάστε προσεκτικά για μια ακόμη φορά, την ανάλυση του Γερμανικού Κολεγίου στο "Independence Day - Σε ζωντανή μετάδοση". Δεν περιέχει κανένα προσδιορισμό σχετικό με τους "δράστες". Όλα είναι πιθανά.

Οι παράτολμες και επιπόλαιες εικασίες είναι κατά κάποιο τρόπο κουραστικές. Επιπλέον, είναι εντελώς άνευ πολιτικής ουσίας.

Εάν ποτέ κατέληγε να ήταν η Μοσσάντ, τόσο το καλύτερο. Αυτή η γνώση θα είχε αποτελειώσει τον Μαμμωνά και θα αφάνιζε το Ισραήλ από προσώπου γης.

Η 11η Σεπτεμβρίου έχει μεταβάλλει την "συνειδητότητα" σε παγκόσμια κλίμακα. Αυτό είναι κάτι στο οποίο η πολιτική θα πρέπει να προσαρμοστεί. Η πολιτική δε μπορεί να ασχολείται με εικασίες. Για να απομακρύνει τις υποψίες από τον εαυτό της η Μοσσάντ, θα πρέπει να ζωηρέψει την ένταση αυτών των ίδιων εικασιών, οι οποίες περιλαμβάνουν και αυτή. Αυτή θα πρέπει να αναπτυχθεί σε τέτοιο έσχατο βαθμό, έως ότου να εμφανιστεί το πασιγνώστο αντανakλαστικό της α-

νοσοποίησης, όπου πλέον δεν ακούς και απορρίπτεις παθιασμένα τις "θεωρίες συνωμοσίας". Τότε, όταν όντως σοβαρά και αυξανόμενα τμήματα έμμεσων στοιχείων εμφανίζονται, είναι πολύ ευκολότερο δυνατόν να βυθιστεί μέσα σε ένα φαύλο κύκλο σιωπής. Αυτό χαρακτηρίζεται ως "Παραπληροφόρηση".

Τίθεται το ερώτημα, τις ωφελείται; Και δίνεται μία τρομακτική απάντηση χωρίς ψευδαισθήσεις.

Κατά την κρίση αυτή όλοι οι πρωταγωνιστές ενδιαφέρονται να εξετάσουν κάθε πλευρά του ζητήματος. Στο Λος Άντζελες υποτίθεται ότι οι Εβραίοι, καθώς οι εικόνες των δυναμικά προβαλλόμενων συμβόλων εμφανίστηκαν για μια στιγμή στην οθόνη, χόρευαν χαρούμενοι δημοσίως, ενώ στην Παλαιστίνη και σε άλλα Αραβικά Έθνη, ήταν οι Μουσουλμάνοι εκείνοι που παραδόθηκαν σε άπειρα πελάγη ευτυχίας.

Φυσικά το Ισραήλ ενδιαφέρεται να κρατήσει δέσμιες τις ΗΠΑ για λογαριασμό της. Φυσικά οι υποστηρικτές της Παγκοσμιοποίησης ενδιαφέρονται να μην αφήσουν την αναπόφευκτη οικονομική κατάρρευση να εμφανιστεί ως κρίση του Συστήματος, αλλά περισσότερο ως αποτέλεσμα του πολέμου. Φυσικά οι Εβραίοι-Τραπεζίτες ενδιαφέρονται για την παγκόσμια οικονομική κρίση, αφού κερδοσκοπούν από αυτήν και θα επεκτείνουν ξανά την ισχύ τους σε αυτήν την ασταθή περίοδο.

Όμως, εξίσου αρκετά πολύ ενδιαφέρονται οι υπόδοι λαοί στις ΗΠΑ και στο Ισραήλ να προξενήσουν την καθοριστική μάχη, την οποία καθ' όλες τις πιθανότητες θα κερδίσουν.

Οι ΗΠΑ, ή για να είμαι πιο ακριβής ο Παγκόσμιος Χωροφύλακας, έδειξε ο ίδιος ότι είναι ευάλωτος. Αυτό είναι το νόημα του γεγονότος της 11ης Σεπτεμβρίου 2001.

Η προβλεπόμενη αντίδραση της Ανατολικής Ακτής των ΗΠΑ (σ.σ. Όπου είναι συγκεντρωμένη και η πλειοψηφία του Αμερικανικού οικονομικού-πολιτικού κατεστημένου) μπορεί να είναι ο σπινθήρας που αρχίζει μέσα σε μία πυριτιδαποθήκη. Για δεκαετίες, η Τζιχάντ, δηλ. ο Ιερός Πόλεμος, ήταν η προτεραιότητα του Ισλαμικού κόσμου εναντίον του "Δυτικού συστήματος αξιών". Αυτήν την φορά είναι δυνατόν να ξεσπάσει για τα καλά. Έχεις ακόμη εξετάσει τη σημασία αυτού του ενδεχομένου; Θα πρόκειται για παγκόσμιο πόλεμο, που κερδίστηκε με το ξιφίδιο. Καθ' όλη την διάρκεια της Ιστορίας μέχρι τις ημέρες μας - (Σε ποιόν το αναφέρω αυτό;) - (σ.σ. Προφανής αναφορά στο πεδίο ειδικεύσεως του Καθηγητού Ντ.)- υπήρ-

ξε εξέλιξη των όπλων. Τώρα έχουμε γίνει μάρτυρες του γεγονότος ότι η ψυχή που κατέχει το ξιφίδιο στον πόλεμο της απελευθέρωσης τερματίζει την ιστορία της εξέλιξης των όπλων.

Η Παγκοσμιοποίηση έχει δημιουργήσει μία υπάθεια του δικού της είδους, η οποία πρέπει να είναι το πεπρωμένο της. Οι Αγγλο-Αμερικανοί και Ευρωπαίοι "υπάλληλοι" των "διεθνών παραγόντων", διασκορπισμένοι σε ολόκληρο τον κόσμο είναι στρατιωτικοί στόχοι, σύμφωνα με παλαιότερη δημόσια δήλωση του Οσάμα Μπιν Λάντεν. Αυτοί θα ήταν δυνατόν να τους επιτεθούν με ξιφίδιο, εκεί όπου περίμεναν το ελάχιστο μία επίθεση. Με αυτόν τον τρόπο, μόνο ελάχιστοι θα χρειαστεί να σκοτωθούν. Οι επιζήσαντες θα το βάλουν στα πόδια σαν λαοί για τις ιδιαίτερες πατρίδες τους, όπου και ανήκουν. Τα παραρτήματα των εντολοδοτών της Παγκοσμιοποίησης γίνονται ακέφαλα και άχρηστα. Εάν τοπικές δυνάμεις ενταχθούν στις τάξεις των διοικητικών θέσεων, αυτές θα είναι δυνατόν να γίνουν ο στόχος. Αυτός ο στόχος θα είναι ακόμη δυνατότερος να εξολοθρευτεί.

Και δεν έχουν οι γνώστες της στρατηγικής του Ιερού Πολέμου ακόμη συλλάβει ένα σχέδιο με συνέπειες για μία κεφαλή εδώ στην Γερμανία επίσης; Εδώ επίσης τα ξιφίδια είναι ένας πλήρης εξοπλισμός. Όταν εδώ οι άνθρωποι αρχίσουν να καταλαβαίνουν ότι ο "Ιερός Πόλεμος" λαμβάνει χώρα και επί Γερμανικού εδάφους, τότε κάθε μαχαίρωμα θα συμβάλει στην δραματικά αυξανόμενη υστερία, η οποία θα στραφεί ενάντια στον κάθε Ισλαμιστή, που δεν ανήκει μέσα στο κύκλο των συνωμοτών εντός του έθνους μας. Εν τω μεταξύ, έχουμε 3 εκατομμύρια από αυτούς. Είναι δυνατόν να φανταστείς τι συνθήκες θα επικρατήσουν στο έθνος μας; Ίσως ακόμη και στις βδομάδες που έρχονται; Στις ΗΠΑ ήδη έχουν υπάρξει θάνατοι Μουσουλμάνων. Τα θύματα είχαν δολοφονηθεί ως αντίποινα για το ό,τι συνέβη στο Μανχάταν.

Η Παγκοσμιοποίηση, η οποία έχει δεχτεί ήδη ισχυρό πλήγμα από την ανεξέλεγκτη διεθνή οικονομική κρίση, θα καταρρεύσει η ίδια πάνω της, όπως οι πύργοι στο Μανχάταν, κάτω από τα αμέτρητα χτυπήματα με το ξιφίδιο των Ισλαμιστών φονταμενταλιστών. Αυτή η κατάρρευση θα δώσει επίσης το σύνθημα, επιτέλους, και στους διάφορους λαούς στις μητροπόλεις να εξεγερθούν.

**Με φιλικούς χαιρετισμούς,
Χορστ Μάλερ**

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ

Τεκμήριον Προδοσίας

Ένα Άρθρο Του Π. Πουλιόπουλου

Σε οριακό σημείο βρίσκεται το ζήτημα της Μακεδονίας μας. Για πρώτη φορά από την εποχή που προέκυψε το θέμα από τα τέλη του 19ου αιώνας το επίσημο Ελληνικό κράτος φαίνεται να ανέχεται (τουλάχιστον...) την ύπαρξη "μακεδονικής" εθνότητας. Αυτό δείχνει εάν μη τι άλλο το γεγονός ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επέτρεψε (δήθεν για ανθρωπιστικούς λόγους...) την ελεύθερη είσοδο στην πατρίδα μας ανθρώπων, που έδρασαν για την δημιουργία "μακεδονικού" κράτους και την απόσχιση από το κράτος μας ενός τμήματος της Ελληνικής Πατρίδος.

Η αξιωματική αντιπολίτευση της δήθεν δεξιάς δεν αντέδρασε σοβαρά σε αυτή την πρόκληση κατά της Ελληνικής Ιστορίας. Όσο για την αριστερά, επικρότησε θερμά την ενέργεια αυτή του ΠΑΣΟΚ, που είναι άλλωστε σύμφωνη με την γραμμή της εδώ και 100 σχεδόν χρόνια!

Σε αυτό το τεύχος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ θα σας παρουσιάσουμε ένα ντοκουμέντο. Ένα άρθρο του ιδεολογικού "πατέρα" των Τροτσκιστών της Ελλάδος, στους οποίους ανήκε κάποτε και ο ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ Ανδρέας Παπανδρέου, του Παντελή Πουλιόπουλου. Εάν ενθυμήστε ο κατηγορούμενος στην δίκη της 17 Νοέμβρη, Θεολόγος Ψαραδέλλης, έχει ομολογήσει ότι συμμετείχε σε μία ληστεία προκειμένου να εκδώσει τα άπαντα του Παντελή Πουλιόπουλου. Τα όσα αναφέρει στο κείμενό του, ο Παντελής Πουλιόπουλος, είναι πέρα για πέρα αντεθνικά και προδοτικά! Εγράφη δε αυτό στις φυλακές της Ακροναυπλίας (τον Μάιο του 1940!), όπου είχε το καθηστώς της 4ης Αυγούστου κρατημένους τους επικίνδυνους κομμουνιστές!

Το άρθρο αυτό δε εκφράζει τις απόψεις ενός μεγάλου μέρους της αριστεράς και τότε και σήμερα και έχει δημοσιευτεί στο βιβλίο του Π. Πουλιόπουλου "άρθρα, θέσεις και Πολεμικές". Πρέπει να σημειωθεί επίσης ότι μεταξύ άλλων ευθέως αναφέρει ότι το ΚΚΕ υιοθέτησε την γραμμή της "ανεξάρτητης Μακεδονίας και Θράκης" κατόπιν εντολής της Μόσχας. Το άρθρο είναι μακροσκελές και για το λόγο αυτό κρίναμε σκόπιμο να δημοσιεύσουμε τα κυριότερα αποσπάσματά του, που δείχνουν και τον προδοτικό χαρακτήρα της επικίνδυνης για το Έθνος πολιτικής των μαρξιστών:

Π. Πουλιόπουλου: Το "Μακεδονικό" ζήτημα κι οι κομμουνιστές:

"...Για το μακεδονικό οι διάφορες απόψεις το ιστορικό και εθνολογικό [5] ζήτημα είναι γενικά, καλά εκτεθειμένο από τους σ.Λ., Τ. και Κρ. Ιδίως οι άμεσες διεκδικήσεις πούχει στο τέλος η εισήγηση των σ.Λ. και Τ. συνοψίζουμε πολύ σωστά τη θέση μας. Τα τελικά γενικά συνθήματά τους μονάχα είναι

αφηρημένα και άρα δεν έχουν το ουσιώδες χαρακτηριστικό των κομμουνιστικών συνθημάτων, τη συγκεκριμένη μορφή και την άμεση κατανοητότητά τους από τις πλατειές μάζες:

1) "Αυτοδιάθεση της μακεδονικής εθνότητας μέχρι και του αποχωρισμού της" (του κρατικού δηλαδή). 2) "Βαλκανική Ομοσπονδία Σοσιαλιστικών Σοβιετικών Δημοκρατιών". Αυτά πρέπει να είναι τα συνθήματά μας τα γενικά είναι όμως ανακριβές ότι η θέση του Αρχαιομαρξισμού και του ΚΚΕ είναι "μπουντιστική" ή "αυτρομαρξιστική". Τα δύο αυτά κόμματα (το Αρχείο πάντοτε, το ΚΚΕ από το 1932 κ' έπειτα) δεν διεκδίκησαν με έμπραχτο τρόπο ούτε μια (αριθμ. 1) απαίτηση άμεση των Μακεδόνων. Αγνοούν απλά και καθαρά την ύπαρξή τους και λένε ότι η ελληνική μπουρζουαζία καθάρισε το ζήτημα με το διπλό εξεθνιστικό τους εξανδραποδισμό στη Μακεδονία, δηλαδή την ελληνοβουλγαρική "εκουσία" ανταλλαγή και την ελληνοτουρκική ανταλλαγή. Είναι λοιπόν εκεί πάνω κόμματα-πραχτορεία του ελληνικού εθνικισμού, στην κυριολεξία. Πότε σταλινικός βουλευτής μίλησε για ένα (αριθμ. 1), έστω επουσιώδες, άμεσο ζήτημα Μακεδόνων στη Βουλή; Και μέσα σ' όλες τις τραγωδίες που αποτελούν το λεγόμενο "φρούριο της Ακροναπλίας" η τραγικότερη είναι να υπάρχουν Μακεδόνες κλεισμένοι εδώ ως οπαδοί του σταλινισμού. Υπάρχει κ' ένας αρχείος του τραγικότερου αυτού είδους, μαθαίνουμε. Στην κριτική που οι σ. Α. και Τ. κάνουνε στο παλιό σύνθημα του ΚΚΕ (1924-1926) χρειάζονται διευκρινίσεις και συμπληρώσεις για ν' αποφύγουμε λάθη που δεν έχουν ίσως ιστορική μόνο σημασία: Σωστό πως το σύνθημα: "Ενιαία και Ανεξάρτητη Μακεδονία - Ενιαία και ανεξάρτητη Θράκη" της 7ης Βαλκανικής Συνδιάσκεψης και του Έκτακτου Συνεδρίου του ΚΚΕ του 1924 ήταν "ανεδαφικό".

1) Θρακική εθνότητα δεν υπάρχει. Η ανάμιξη Τούρκων και Ελλήνων (βούλγαροι πολύ μικρή μειοψηφία εκεί ανέκαθεν) δεν βάζει σήμερα το εθνικό ζήτημα εκεί πέρα με τη μορφή αυτή ("θρακικό έθνος", όπως στον καιρό της δωρικής καθόδου) - φανερό το πράμα.

2) Όμοια, το σύνθημα αυτό τοποθετεί το μακεδονικό ζήτημα σαν εδαφικό και όχι σαν εθνικό που είναι. Γεωγραφικά Μακεδονία είναι μια έκταση που εύλογα δημιουργεί σύγχυση ανάμεσα στους Βούλγαρους εθνικιστές "αυτονομιστές" και στους διεκδικητές της απελευθέρωσης της μακεδονικής εθνότητας. Αυτή η εθνότητα είναι συμπαγής σε ορισμένο μόνο τμήμα της γεωγραφικής ενότητας που

Ο ιδεολογικός "πατέρας" των Τροτσκιστών της Ελλάδος, Παντελής Πουλιόπουλος

λέγεται "Μακεδονία". Φυσικά (κ' εδώ η ανάλυση της εισήγησης Α.-Τ. είναι ικανοποιητικότερη) η πολιτική η επαναστατική δεν αντικρύζει στατιστικά-συνοριακά το πράγμα, όπως κάνουν οι εθνολογικοί και "σοσιαλιστικοί" λακέδες των βαλκανικών μπουρζουαζιών, αλλά δυναμικά-επαναστατικά, κι αφήνει μετά την επανάσταση τον καθορισμό των ελεύθερων εθνικών περιοχών στην πραγματικά ελεύθερη θέληση των ενδιαφερομένων αδελφωμένων λαών. Αλλά η σύγχυση που χύνει στις μάζες καταπιέζουσας και καταπιεζομένης εθνικότητας η κακή διατύπωση των συνθημάτων μας μπορεί να εμποδίσει αντί να βοηθήσει τους σκοπούς της διεθνιστικής πολιτικής μας. Και πράγματι τους βοήθησε: Με τί καταπληκτική ευκολία οι Έλληνες προλετάριοι δέχτηκαν τη νέα υπερρωβινιστική πολιτική του ΚΚΕ που διαδέχτηκε το εσφαλμένο εκείνο σύνθημα!

Τί φοβερό χάος δημιουργήθηκε μέσα στα κεφάλια όλων των αγωνιστών και πόσο αυτό εμποδίζει και θα εμποδίσει ακόμα τη διεθνιστική διαπαιδαγώγησή τους από το Κόμμα μας!

Αλλά το λάθος των συνθημάτων εκείνων δεν είναι ούτε η Θράκη (που σαν ψωραλέα έλειψε απ'όλα τα ντοκουμέντα του ΚΚΕ ακόμα και από την 1η Δεκεμβρίου 1924 -τόσο η δύναμη της πραγματικότητας ήταν ακατανίκητη!) ούτε η "ανεδαφική" εδαφικότητα της διατύπωσης του μακεδονικού συνθήματος. Τα συνθήματα εκείνα ήταν καιροσκοπία καθαρή και μάλιστα του πιο πρωτότυπου τυχοδιωκτικού είδους. Για όσους δεν έχουν υπόψη τις αναλύσεις της πρώτης αριστερής αντιπολιτευτικής ομάδας του ΚΚΕ και αργότερα του "Σπάρτακου" πάνω σ' αυτό το σπουδαιότατο ζήτημα θα προστεθούν μερικά εδώ.

Μετά την πρώτη βουλγαρική ήττα (1923) και τη δεύτερη (1924), και μετά τη μεγάλη γερμανική ήττα του 1923 (φθινόπωρο), η σταλινική γραφειοκρατία που τότε άρχιζε να στερεώνεται και να υπονομεύει σοβαρά τη Διεθνή [περίοδο ζηνοβιφικο-σταλινικού τυχοδιωχτισμού (1924-26)] έρριξε στο κέντρο της ευρωπαϊκής πολιτικής της τις εθνικές εξεγέρσεις (Ράντιτς, Σλοβάκοι, Τσέχοι, Ουκρανοί, Μακεδόνες κλπ.). Ο εισηγητής Μανουίλσκυ στο 5ο Συνέδριο (1924) έλεγε: Η μπόμπα που βάζομε για την επιτυχία της επανάστασης στην Ευρώπη είναι τώρα: οι εθνικές εξεγέρσεις. Κεντρικό ζήτημα που επι-

σκίασε όλα τα άλλα στο 5ο παγκόσμιο Συνέδριο ήταν το εθνικό. Τότε υποχρεώθηκε και το ΚΚΕ να βάλει το μακεδονικό στο κέντρο της πολιτικής του γιατί -δήλωναν ο Δημήτρωφ και ο Κολλάρωφ στη Μόσχα- "μόνον έτσι θα κατακτήσουμε τους κομιτατζήδες στη συμμαχία μ' εμάς για την κατάληψη της εξουσίας στη Βουλγαρία. Το ΚΚΕ πρέπει να είναι ετοιμο σε κάθε θυσία για τη βουλγαρική επανάσταση, δηλαδή για τη βαλκανική επανάσταση". Αφού χαντάκωσαν οι ομορτοουνιστές ηγέτες του βουλγαρικού Κ.Κ. το κίνημα, έπεσαν στην τυχοδιωκτική αυταπάτη όταν πίστεψαν πως, αφού με τη δύναμη προλεταριάτου και χωρικών δεν καταχτήσανε την εξουσία, θα την καταχτούσαν με το συμβόλαιο πολιτικής συμμαχίας που υπογράψανε το Μάη του 1924 στη Βιέννη με τους Αλεξαντρώφ και Πρωτογκέρωφ [6]. Σε 6 μήνες μόνο κατέρρευσε η σκιά της εκείνης συμμαχίας για ν' αποδείξει την απέραντη τύφλα της βουλγαρικής κομματικής -σταλινικής υπό κατασκευή- διοίκησης Κολλάρωφ-Δημήτρωφ. Δολοφονήθηκε ο Αλεξαντρώφ, ύστερα ο Πρωτογκέρωφ, και οι Μακεδόνες κομιτατζήδες, αφού ξανάπαιξαν μια φορά ακόμα τον αιμοσταγή ρόλο τους σε βάρος των εργατών και χωρικών κομμουνιστών της Βουλγαρίας (σφαγές μετά

Οι Μακεδονομάχοι έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία της Μακεδονίας Μας ενώ ο Παντελής Πουλιόπουλος και οι "σύντροφοι" του σχεδίαζαν να δημιουργήσουν την "ανεξάρτητη Μακεδονία και Θράκη" σύμφωνα με τις εντολές της Μόσχας!

το πούτς Σβετά-Νεντέλια [7], Απρίλης 1925), έπεσαν με τη σειρά τους θύματα της "αιώνιας φιλίας" σερβικής και βουλγαρικής μπουρζουαζίας. Το μακεδονικό κίνημα σαν ιδιαίτερη επαναστατική οργάνωση τέθηκε εκτός νόμου και μέσα στη Βουλγαρία.

Σύμφωνα με τη λογική της πολιτικής εκείνης καιροσκοπίας απέναντι του Μακεδονικού Κομμάτου, το σύνθημά μας δεν έπρεπε σαφώς να εκφράζει τη θέση αρχής μας (principielle) απέναντι στο εθνικό-μακεδονικό ζήτημα, αλλά έπρεπε να ζητάει τη Μακεδονία ανεξάρτητη (και τη Θράκη). Και να γιατί, μόλις η εξτρεμιστικο-ζηνοβιεφική φάση της ανερχόμενης σταλινικής γραφειοκρατίας ακολουθήθηκε από την καιροσκοπικο-μπουχαρινική της ύστερ' απ' την οριστική καταβάρθρωση του βαλκανικού κινήματος, ο Μπατουλέσκου, αντιπρόσωπος της Διεθνούς, στάλθηκε στην Ελλάδα για να πει ξαφνικά... "αποσύρατε το σύνθημα" την ώρα που η Κ.Ε. του Κόμματος όφειλε επί δικαστηρίου να υπερασπίσει δημόσια την υπόθεση πια του προλεταριακού διεθνισμού και την ίδια την τιμή του Κόμματος. Και έσωσε τότε η Κ.Ε. με τη στάση της την τιμή του αγωνιζόμενου προλεταριάτου και του ΚΚΕ [8] στέλνοντας στο διάβολο το γελοίο εκείνο παραγγελιοδόχο του Στάλιν, αλλά η "μπόμπα" του Μανουίλσκου είχε αποδειχτεί μπόμπα όχι στα θεμέλια του ευρωπαϊκού καπιταλισμού αλλά του ευρωπαϊκού κομμουνισμού. Πράγματι μέσα σ' ένα χρόνο όλη η περί εθνικού πύρινη φιλολογία του 1924 είχε μεταφερθεί στα θλιβερά αρχεία της σταλινιζόμενης Διεθνούς.

Στο 3ο Συνέδριο του ΚΚΕ (Μάρτης 1927) ο σταλινικός αντιπρόσωπος της Κ.Δ. Ρέμμελε (αφού κατατρόπωσε τότε με τη συκοφαντία τον τροτσκισμό και την πρώτη αντιπολιτευτική ομάδα του ΚΚΕ, κατάντησε ύστερα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του Τουρκεστάν και τέλος στο εκτελεστικό απόσπασμα) απέσυρε ουσιαστικά το σύνθημα. Τυπικά όμως το υποστήριξε απέναντι στην αντιπολίτευσή μας μόνο για λόγους εσωτερικού γοήτρου της γραφειοκρατίας, εκμεταλλευόμενος τη γενική πίστη του Κόμματος στη Διεθνή του Λένιν και την άγνοιά του για το μόλις τότε εξερχόμενο από τα ρωσικά όρια αριστερό αντιπολιτευτικό κίνημα.

III

1. Όποιος αρνείται την ύπαρξη, αλύτου ως τώρα, ενός εθνικού μακεδονικού ζητήματος στην ελληνική, βουλγαρική, σερβική Μακεδονία είναι δίχως άλλο λακές της μπουρζουαζίας.

2. Όποιος αρνείται το ιστορικό απελευθερωτικό κίνημα των Μακεδόνων, αυτός ή είναι αμαθής και

τότε πρέπει να μάθει την ιστορία του κινήματος αυτού και των εθνικών του ηρώων ή είναι πάλι λακές μιας από τις τρεις καταπιέζουσες μπουρζουαζίες.

3. Το κίνημα αυτό έχει πνιγεί ως τώρα στο αίμα και στην προδοσία ή έχει πάθει μια καταστρεφτική για τα συμφέροντα των Μακεδόνων εργατών και χωρικών εκμετάλλευση από τη (βουλγαρική ιδίως) βαλκανική μπουρζουαζία.

4. Το κίνημα αυτό μπορεί να ξαναβρεί μια νέα ανάπτυξη κάτω από ευνοϊκές νέες ιστορικές συνθήκες -κοινωνικές, οικονομικές (εκμετάλλευση άγρια των εργαζομένων μακεδονικών μαζών από τις καταχτητικές εθνικές μπουρζουαζίες, ζητήματα αγροτικής ιδιοκτησίας κλπ.), πολιτικές (εσωτερικές κρίσεις στα βαλκανικά κράτη, πόλεμος) και πολιτιστικές συνθήκες.

5. Όποιος αρνείται αυτή τη δυνατότητα είναι τυφλός ή εθελουφλεί, αν δεν είναι λακές των εθνικιστών εξανδραποδιστών του πολυπαθούς μακεδονικού λαού.

6. Οι κομμουνιστές δεν αναλαμβάνουν να "δημιουργήσουν" εθνικά κινήματα εκεί όπου τέτοια δεν υπάρχουν, έργο χιμαιρικό. Υποστηρίζουν τέτοια κινήματα όπου εκδηλώνονται.

7. Οι κομμουνιστές μπροστά σ' ένα νικημένο ή προδομένο εθνικο-απελευθερωτικό κίνημα ή μπροστά σε εξεθιστικές, εξανδραποδιστικές ενέργειες της εθνικής τους μπουρζουαζίας δεν κλείνουν τα μάτια και δεν γίνονται λάτρεις του "τετελεσμένου γεγονότος". **Δεν θ' αρνηθούνε την πραγματικότητα της εθνικής καταπίεσης μιας εθνότητας και τον πόθο της (που υπάρχει στην καρδιά και στο μυαλό κάθε Μακεδόνα εργαζομένου) ν' αποτινάξει μια μέρα τον εθνικό ζυγό. Οι κομμουνιστές κάνουν δικούς τους τούς απελευθερωτικούς αυτούς πόθους του μακεδονικού λαού και διακηρύττουν δυνατά από τώρα το δικαίωμά του να αυτοδιατεθεί μέχρι και του κρατικού αποχωρισμού του, αν τέτοια είναι η θέλησή του.** Υπερασπίζονται κάθε μέρα κάθε άμεση εθνική του διεκδίκηση, οικονομική, πολιτική, πολιτιστική, και έτσι ετοιμάζουν από τώρα την αυριανή επαναστατική συμμαχία του κοινωνικού επαναστατικού κινήματος του προλεταριάτου με το εθνικό επαναστατικό κίνημα των Μακεδόνων κατά του κοινού εχθρού της βαλκανικής μπουρζουαζίας.

**Παντελής Πουλιόπουλος,
Ακροναυπλία, Μάης 1940"**

«Περί κριτικής και αποτελεσματικότητας»

"...είναι αλήθεια πολύ εύκολο για τον καθένα μας να "κολακεύει" ή να "δικάζει" την οποιαδήποτε προσπάθεια, χωρίς αυτός να συμμετέχει ενεργά με την Σκέψη και την Δράση του σε αυτήν την δημιουργική διαδικασία"
"...Κάνε, λοιπόν, κι εσύ, φίλε αναγνώστη, την αυτοκριτική σου, ψάξε να βρεις αν σου αντιστοιχεί κάποιο μερίδιο ευθύνης για την σημερινή κατάσταση και αν η απάντηση είναι πως "ναι,, φταίω κι εγώ- μπορώ, όμως, να βοηθήσω", σε περιμένει εδώ μια Ομάδα, που, επίσης, μπορεί, και μαζί θα πετύχετε και τους πιο υψηλούς στόχους."

Ο άνθρωπος ως νοήμων ύπαρξη αισθάνεται συχνά την ανάγκη της κριτικής και του απολογισμού των έργων του. Αν επεκτείνουμε αυτό το συμπέρασμα σε ένα σύνολο ανθρώπων, δηλαδή σε μια ομάδα, αντιλαμβανόμαστε την δυσκολία κάποιων μέσα στην ομάδα να κάνουν δίκαιη κριτική είτε γιατί δεν διαθέτουν σωστή κρίση, είτε γιατί είναι στείροι από προτάσεις, που θα οδηγήσουν την ομάδα αυτή στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Και είναι αλήθεια πολύ εύκολο για τον καθένα μας να "κολακεύει" ή να "δικάζει" την οποιαδήποτε προσπάθεια, χωρίς αυτός να συμμετέχει ενεργά

με την Σκέψη και την Δράση του σε αυτήν την δημιουργική διαδικασία των υπολοίπων, που δεν αρέσκονται στην κλάψα και στις πικρίες, αλλά προσπαθούν ακούραστα για το καλλίτερο. Φυσικά, όταν σκέφτεσαι, όταν δημιουργείς, όταν εργάζεσαι, δεν μπορεί παρά να κάνεις και λάθη. Ακριβώς εκεί είναι και το σημείο όπου κάποιος χρειάζεται με φρέσκια ματιά και καθαρό μυαλό να κατανοήσει την πηγή του προβλήματος και να προτείνει τρόπους για την επίλυσή του. Το να εντοπίσεις ένα λάθος σημαίνει πως βρίσκεσαι στα μισά της πορείας σου. Να το επιλύσεις, όμως, απαιτεί την πολύπλοκη, για ορισμένους, διαδικασία της ενεργής σκέψης.

Ανάμεσα στους ανθρώπους που θα διαβάσουν τούτο το άρθρο, διακρίνω δύο ειδών κατηγορίες: η πρώτη είναι αυτή που προσωπικά δεν με ενδιαφέρει να ασχοληθώ καθόλου. Είναι αυτοί που αποτελούν την τροχοπέδη στην ομάδα μας και που άλλη δουλειά δεν κάνουν από το να καταλογίζουν ευθύνες, να ξερνούν χολή εναντίον μας ή ακόμα και να μας χλευάζουν. Ο λόγος που δεν θα ασχοληθώ διόλου μαζί τους είναι απλούστατος: αυτή τους η συμπεριφορά τους οδηγεί από μόνη της εκτός ομάδας, όπου, φυσικά, συνεχίζουν το έργο τους για λίγο ως να βαρεθούν και να απορροφηθούν από την έξυπνα στημένη μηχανή του συστήματος. Στα μάτια μας μοιάζουν με άμυαλες "κατινούλες" ή ακόμα και με συνταξιούχους που γκρινιάζουν ακατάπαυστα στα καφενεία! Αρκετά, όμως, με αυτούς... έχουμε σοβαρότερα θέματα να ασχοληθούμε. Τους ευχόμαστε "καλό ταξίδι" στην Ανυπαρξία και στην μιζέρια του Εγώ τους.

Η δεύτερη κατηγορία (που στην ουσία το παρόν κείμενο είναι ένα κάλεσμα προς αυτούς) είναι αυτοί των ανθρώπων που ανησυχούν έντονα για την κατάσταση της Φυλής μας και που διαθέτουν και όρεξη και Γνώση για να ενισχύσουν τον Αγώνα

μας. Η επιλογή της λέξης "Γνώση" σαφώς και δεν είναι τυχαία. Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ διαθέτει τους μαχητικότερους πολιτικούς αγωνιστές αυτού του Τόπου, όπου εργάζονται με αυταπάρηση για την Νίκη των Ιδεών μας. Και αυτό είναι η Τιμή μας, που την αναγνωρίζουν φίλοι και εχθροί. Αρκεί, όμως, αυτό; Σαφώς και όχι! Για να είμαστε ειλικρινείς, τίποτα δεν πρέπει να μας αρκεί, ποτέ δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε. Αντιθέτως, πρέπει να βρίσκουμε διαρκώς στόχους δύσκολους και να τους επιτυγχάνουμε.

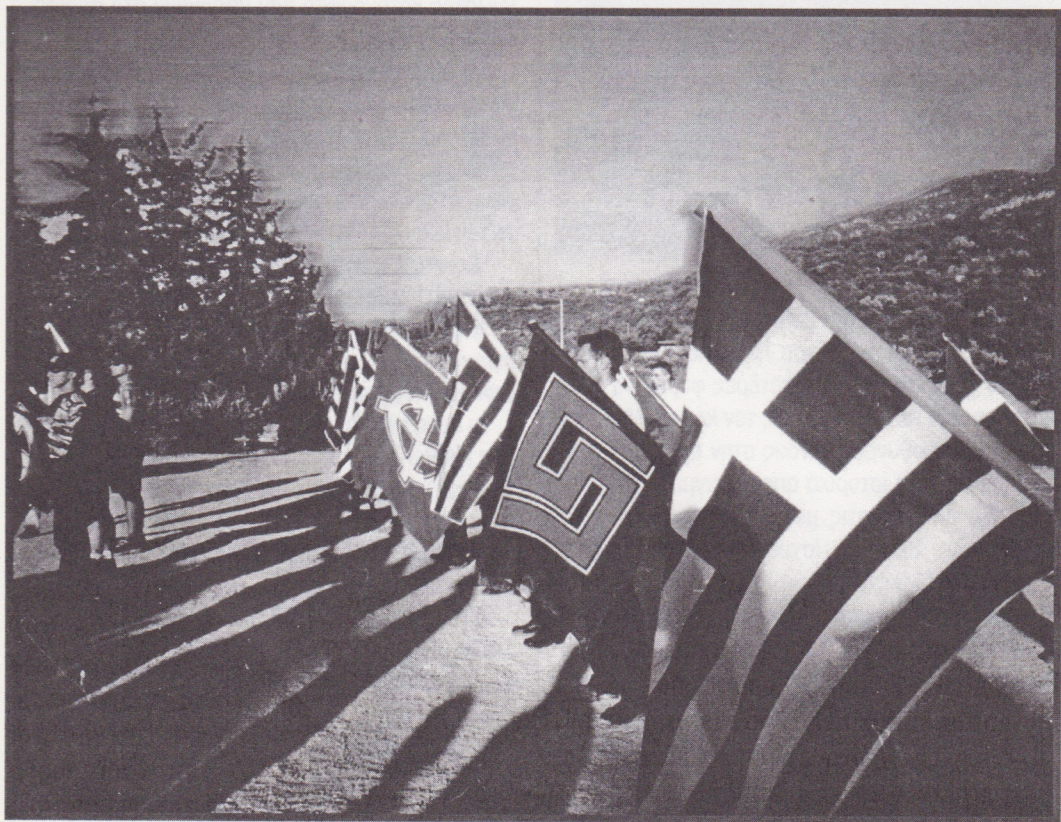
Αν μη τι άλλο, οι Χρυσαιγίτες, αυτό το έχουν επιτύχει πολλάκις... Γνώση, λοιπόν! Χρειαζόμαστε περισσότερους ανθρώπους ειδικευμένους στον χώρο του ο καθένας, Αγνούς Πατριώτες που θα διακρίνουν τυχόν κενά στην γραμμή μας και θα τα καλύψουν, δεν θα τα χλευάσουν. Θα χτίσουν μαζί μας και δεν θα γκρεμίζουν αυτά που με τόσο κόπο και αίμα από την καρδιά μας προσφέρουμε στον Ιερό Βωμό της Πατρίδας! Δεν είναι απαραίτητο να είναι "μπροστάρηδες", δηλαδή στην πρώτη γραμμή του δρόμου και κανείς δεν θα τους κατηγορήσει γι' αυτό. Ας προ-

σφέρουν από τα "μετόπισθεν" σε αυτήν την μάχη.

Μονάχα ένας βλάκας ή ένας τυφλός (και αυτοί κάτι θα έχουν ακουστά...!) δεν αναγνωρίζει την συνεχή Δράση μας σε κάθε γωνιά της Ελλάδος. Τώρα, όμως, είναι καιρός να ειδικεύσουμε τους Μαχητές μας, να τους οπλίσουμε με παραπάνω Γνώση ώστε να έχουμε και περισσότερα μα κυρίως ποιοτικότερα αποτελέσματα.

Κάνε, λοιπόν, κι εσύ, φίλε αναγνώστη, την αυτοκριτική σου, ψάξε να βρεις αν σου αντιστοιχεί κάποιο μερίδιο ευθύνης για την σημερινή κατάσταση και αν η απάντηση είναι πως "ναι,, φταίω κι εγώ- μπορώ, όμως, να βοηθήσω", σε περιμένει εδώ μια Ομάδα, που, επίσης, μπορεί, και μαζί θα πετύχετε και τους πιο υψηλούς στόχους.

Ας αφήσουμε το Σύστημα να κάνει την δουλειά του για την ώρα, μα ας κάνουμε κι εμείς την δικιά μας. Έτσι θα έρθει η ώρα που θα το πολεμήσουμε, όχι επί ίσους όρους, αλλά φιλοδοξούμε επί ίσης Ισχύος. Και θα το νικήσουμε...

Ο Ιωάννης Μεταξάς, η 28η Οκτωβρίου, η "δημοκρατία" και η πολιτική σχιζοφρένεια των "εθνικοφρόνων"

"Οι Άγγλοι θέλουν να καταστρέψουν, λένε, το ναζισμό. Αλλά με αυτό κατά βάθος εννοούν τον αντικαιοβουλευτισμό. Θέλουν λοιπόν να επιβάλλουν παντού το παλαιωμένο λιμπεραλιστικό πολίτευμα. Ώστε περπατούν με το κεφάλι προς τα πίσω"

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Κάθε χρόνο την 28η Οκτωβρίου ενθυμούνται όλοι το ΟΧΙ του 1940, παραλείποντας βεβαίως τις περισσότερες φορές να αναφέρουν αυτόν που είπε το ΟΧΙ, τον Ιωάννη Μεταξά! Αντίθετα, απευθύνουν ύμνους στην αριστερά, που είναι βέβαιον και ιστορικά αποδεδειγμένο ότι ήταν η μεγάλη απουσία στις μεγάλες εκείνες στιγμές του Έθνους. Βλέπετε, ίσχυε ακόμη το σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μολότωφ, μεταξύ Σοβιετικής Ενώσεως και εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας και τα ενταύθα τέκνα της μαμάς Μόσχας ευρίσκοντο σε αμηχανία. Για να είμαστε δίκαιοι σε κάποιες περιπτώσεις ακόμη και δημοκράτες πολιτικοί του σοσιαλιστικού ή φιλελεύθερου στρατοπέδου, διαπράττουν τον μέγα άθλο να αναφέρουν τον Ιωάννη Μεταξά. Και αυτοί βρίσκονται σε αμηχανία, αφού

είτε τους αρέσει, είτε δεν τους αρέσει ο Ιωάννης Μεταξάς υπήρξε ένας ηγέτης, που κυβέρνησε την Ελλάδα με έναν τρόπο ολοκληρωτικό. Η δικτατορία του δε, δεν υπήρξε περιστασιακή, τουλάχιστον εις ό,τι αφορά τις πεποιθήσεις του και αυτό προκύπτει από τα ίδια τα κείμενα του Ιωάννη Μεταξά, από τις γνωστές καταγραφές που υπάρχουν στο περίφημο ημερολόγιό του.

Λέγουν επίσης κάθε 28η Οκτωβρίου ότι ο πόλεμος των Ελλήνων κατά των Ιταλών ήταν ένας πόλεμος κατά του φασισμού. Θα τους απαντήσουμε με τα λόγια αυτού του ίδιου του διοικητού των Βρετανικών δυνάμεων στην Ελλάδα, που ήλθαν βέβαια μετά τον θάνατο του Ιωάννου Μεταξά..., του Στρατηγού Γουίλσον:

"Στρατηγός Wilson Διοικητής των εν Ελλάδι Βρετανικών δυνάμεων: "Η θέσις μας εις την Ελλάδα ήταν τω όντι παράδοξος. Αγωνιζόμεθα εναντίον του ολοκληρωτισμού, ενισχύοντες μίαν φασιστικήν κυβέρνησιν εναντίον μίας άλλης".

Το πόσο γελοία και αστήρικτα είναι αυτά από πλευράς ιδεολογικής, προκύπτει και από το παρακάτω απόσπασμα, του χρονογραφήματος του Σπύρου Μελά στην εφημερίδα "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", λίγες μόνον ημέρες μετά την κατάληψη των Αθηνών από τις γερμανικές δυνάμεις:

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ": "Η γραμμή" (8 Μαΐου 1941): "Οι Έλληνες είμαστε λαός περιέργος. Είχαμε κράτος ολοκληρωτικό και πολεμούσαμε με την σημαία των Δημοκρατιών... Τέτοιου είδους αντίφασις μετάγινε ποτέ στην πολιτική ιστορία;... Φανταζόμουνα για μια στιγμή νίκη της σημαίας με την οποία πολεμούσαμε. Και γελούσα μέχρι δα-

κρύων. Τι θα εσήμαινε η νίκη αυτή;... Πολιτική αυτοκτονία του νικητού. Τι θα γινότανε την επαύριον το ολοκληρωτικό καθεστώς μας; Στάχτη και καπνός. Αι αντιφάσεις όμως τελειώνουν εδώ; Τι γυρεύουν σήμερα μερικοί, ελάχιστοι ευτυχώς πα; Νοσταλγούν μετά την νίκη του ολοκληρωτικού καθεστώτος, την φιλελεύθερη οικονομία και την φιλελεύθερη φλυαρία των πλουτοκρατικών Δημοκρατιών. Ορίστε να συνεννοηθίτε..."

Οι ιδέες του Μεταξά

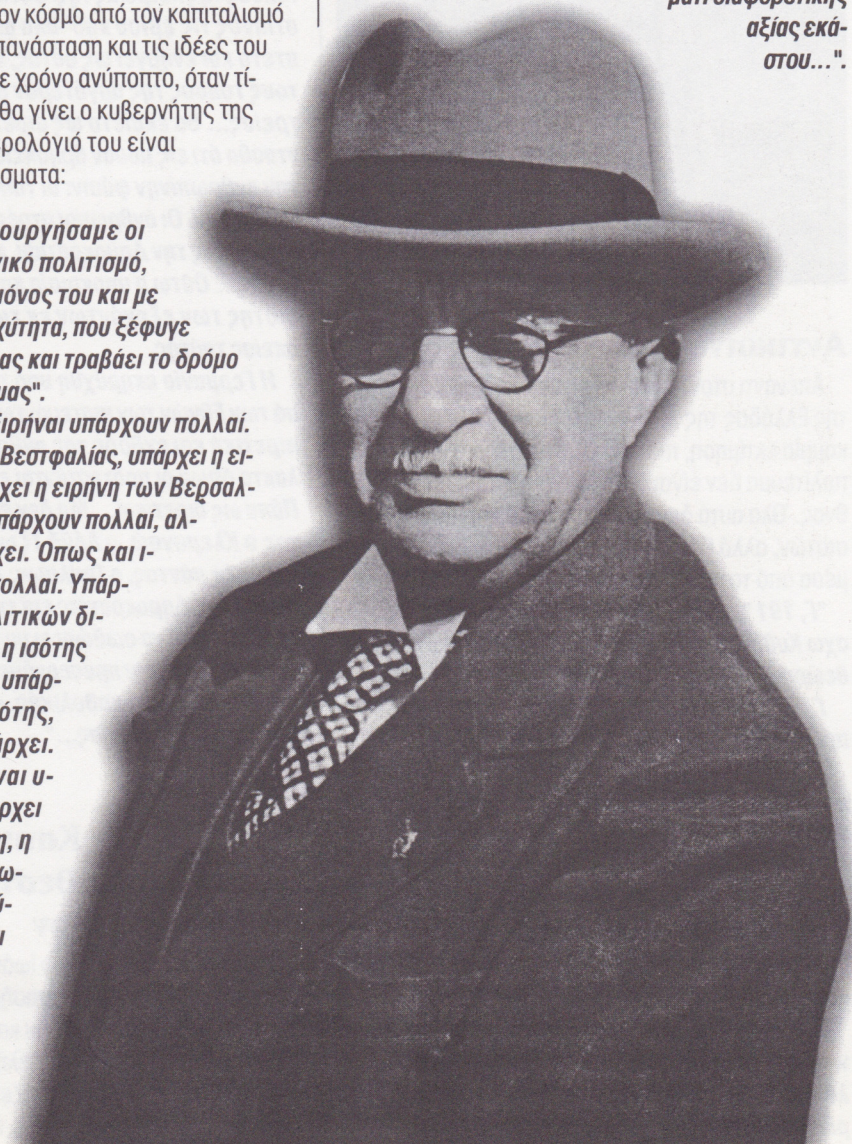
Οι ιδέες του Μεταξά ήταν σαφέστατα αριστοκρατικές και ξεκάθαρα αντικοινοβουλευτικές. Ήταν απόλυτα αρνητικός απέναντι στο νέο μοντέλο ζωής, που είχε επιβληθεί στον κόσμο από τον καπιταλισμό με την βιομηχανική επανάσταση και τις ιδέες του αυτές τις εξέφρασε σε χρόνο ανύποπτο, όταν τίποτε δεν έδειχνε ότι θα γίνει ο κυβερνήτης της Ελλάδος. Από το ημερολόγιό του είναι τα παρακάτω αποσπάσματα:

"18/12/31 "Εδημιουργήσαμε οι άνθρωποι ένα μηχανικό πολιτισμό, που τώρα δουλεύει μόνος του και με τέτοια δύναμη και ταχύτητα, που ξέφυγε πλέον από τα χέρια μας και τραβάει το δρόμο του κατατρώγοντάς μας".

22 και 23/12/31 "Ειρήναι υπάρχουν πολλαί. Υπάρχει η ειρήνη της Βεσφαλίας, υπάρχει η ειρήνη του 1815, υπάρχει η ειρήνη των Βερσαλλιών. Ωστε ειρήναι υπάρχουν πολλαί, αλλά Ειρήνη δεν υπάρχει. Όπως και ισοότητες υπάρχουν πολλαί. Υπάρχει η ισότης των πολιτικών δικαιωμάτων, υπάρχει η ισότης απέναντι του νόμου, υπάρχει η φορολογική ισότης, αλλά Ισότης δεν υπάρχει. Όπως και δικαιοσύναι υπάρχουν πολλαί. Υπάρχει η Ποινική δικαιοσύνη, η φορολογική... η κοινωνική... αλλά Δικαιοσύνη δεν υπάρχει. Έτσι υπάρχει πολιτική ελευθερία, ελευθερία του τύπου, εθνική ελευθερία, αλλά Ελευθερία δεν υπάρχει..."

1/11/31 "Ελευθερία αντικειμενικά δεν την βλέπω πουθενά. Εις τας σχέσεις μας με τον έξω από εμάς κόσμον δεν υπάρχει. Μόνον μέσα μας εις τον πνευματικόν μας κόσμον είμαστε ελεύθεροι ενόσω μένομεν κλεισμένοι μέσα εις αυτόν τον κόσμον. Άμα θελήσωμεν να τον εκδηλώσωμεν τον πνευματικόν μας κόσμον να τον συσχετίσωμεν με τον έξω από εμάς κόσμον να τον μεταβάλλωμεν εις ενέργειαν, η ελευθερία μας παύει..."

4/4/18 "Η θρησκεία της Ισότητος έν είχε ριζικόν σφάλμα: το μη ανταποκρίνεσθαι προς την ανθρωπίνην φύσιν, και το εις πολλά προς ταύτην εναντιούσθαι... Η ανισότης των δικαιωμάτων δεν προέρχεται εκ της θελήσεως των άλλων, αλλ' εκ της πράγματι διαφορετικής αξίας εκάστου..."

Αντικοινοβουλευτικός

Απέναντι στον κοινοβουλευτισμό ο πρωθυπουργός της Ελλάδος της 28ης Οκτωβρίου 1940 δεν έτρεφε καμμία εκτίμηση, πίστευε δε ότι με κοινοβουλευτικό πολίτευμα δεν είναι δυνατόν να προοδεύσει ένα Έθνος. Όλα αυτά δεν αποτελούν συκοφαντίες αντιφασιστών, αλλά θέσεις του ίδιου του Ιωάννου Μεταξά μέσα από το ημερολόγιό του:

"Γ, 191 "...Αλλά τότε πως καλούμαι να συμμετάσχω Κυβερνήσεως, και δη κοινοβουλευτικής, ενώ θεωρούμαι αντικοινοβουλευτικός;"

Γ, 551 "Αποκτώ την πεποίθησιν ότι αδύνατον να προοδεύσωμεν με κοινοβουλευτικόν πολίτευμα".

Δ, 92 "...Δηλώ, κατηγορηματικώς ότι είμαι αντικοινοβουλευτικός, ότι θα εργασθώ προς ανατροπήν του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος..."

Δ, 80 "Βράδυ 10μ.μ. Τσαλδάρης σπίτι μου. Του είπα καθαρά ότι θεωρώ τον κοινοβουλευτισμόν εκπεσόντα, και ότι θα αγωνισθώ προς έξοδον εξ αυτού..."

Δ, 95 "...να μπορούσα να επαναστατούσα, αλλά μόνος μου..."

Δ, 299 "...Μέσα στη ψυχή μου πάντα υπάρχει η ανησυχία και η κύμανσις. Πρέπει να φθάσω κάπου. Αλλά άμα έβγω έστω και ένα δάκτυλο από τη δικτατορία, με αναμένει ο κοινοβουλευτισμός..."

Δ, 463 "Οι Άγγλοι θέλουν να καταστρέψουν, λένε, το ναζισμό. Αλλά με αυτό κατά βάθος εννοούνε τον αντικοινοβουλευτισμό. Θέλουν λοιπόν να επιβάλλουν παντού το παλαιωμένο λιμπεραλιστικό πολίτευμα. Ωστε περπατούνε με το κεφάλι προς τα πίσω".

"Β, 456-460 "...Η ισότης αυτή είναι μία θρησκεία, της οποίας η θεότης είναι η Δημοκρατία όχι το πολίτευμα, αλλ' η ιδέα... Οι άρχοντες δεν θεωρούνται υπερέχοντες των άλλων και δούλοι αυτών, αλλά υπηρέται του Κυριάρχου πλήθους. Συνεπώς δεν φέρει εις την αρχήν η υπεροχή, αλλ' η επιτηδειότης προς κολακείαν του πλήθους..."

Η θρησκεία αυτή έχει την λατρείαν της και τους τύπους της λατρείας της. Ούτω και άλλοτε: Εάν Χριστιανός τις εβίου καθ' όλα ως Χριστός και εσκέπτετο και ενήργει ως ούτος, δεν ηκολούθει όμως τους τύπους της αργότερον διαμορφωθείσης λατρείας... θα εκαίετο ως αιρετικός. Συνέβη και ενταύθα ότι εις πάσαν θρησκείαν παραγνωρίζουσιν την ανθρωπίνην φύσιν: οι τύποι της λατρείας εκυριάρχησαν. Οι άνθρωποι στρέφονται προς τους λατρεύοντας την Δημοκρατίαν, κατά ωρισμένους κανόνες... Ούτω η υποκρισία κατέστη η κυριότερα ιδιότης των εξεχόντων εκ των οπαδών της θρησκείας ταύτης.

Η Γερμανία εκηρύχθη υπό των Δημοκρατιών, υπό των Εθνών των πιστευόντων εις την ισότητα, ως αιρετική και εχθρός της ανθρωπότητος, απαράλλακτα όπως οι προτεστάνται εκηρύχθησαν υπό του Πάπα ως αιρετικοί... Μη δεν είναι Πάπαι της Ισότητος ο Κλεμανσώ, ο Λούδ Τζωρτζ και, προ παντός και υπέρ πάντας, ο Ουίλσον; Δεν είναι οι αντιπρόσωποι της Δημοκρατίας επί της Γης... Οι Γερμανοί δεν δύνανται να σωθώσι ει μη αποκηρύττοντες τον Μιλταρισμόν, και προσερχόμενοι εις τους κόλπους της μόνης αγίας, καθολικής, και αποστολικής Δημοκρατικής Πολιτείας..."

Δημοκρατία, Καπιταλισμός, φασιστικά καθεστώτα και λαϊκό συμφέρον

Λίγα χρόνια αργότερα, ο Ιωάννης Μεταξάς, στο ημερολόγιό του κάνει την επισήμανση ότι η δημοκρατία είναι το γνήσιο τέκνο του καπιταλισμού, ο οποίος μέσω αυτής επιβάλλει την θέλησή του, την οποία μάλιστα θέλησή του παρουσιάζει μέσω των εξαγορασμένων από αυτόν ανθρώπων του τύπου σαν θέληση

του λαού... Θεωρεί δε ότι τα καθεστώτα που ο καπιταλισμός αποκαλεί τυραννίες όπως ο φασισμός και ο εθνικοσοσιαλισμός, είναι καθεστώτα τα οποία είναι λαϊκότερα και κυριαρχεί σε αυτά το λαϊκό συμφέρον. Σχετικώς με αυτά που αναφέραμε είναι και τα παρακάτω αποσπάσματα από το ημερολόγιό του:

"Δ, 446 "...Λοιπόν η Δημοκρατία είναι το μονογενές και γνήσιο παιδί του Καπιταλισμού, και το όργανό του που επιβάλλει τη θέλησή του κάνοντάς την να φαίνεται ως η λαϊκή θέληση".

Γ, 666 "Μέσα στη σημερινή Ελλάδα εγκρέμισαν όλα τα είδωλα, για να υποχρεωθεί ο λαός να λατρεύσει μίαν αφηρημένη ιδέα που την ωνόμασαν Δημοκρατίαν... και έτσι ο Ελληνικός λαός αφού έχασε τα είδωλά του δε λατρεύει πια τίποτα".

Δ, 447 "...Τέτοια Κράτη μπορεί να είναι λαϊκώτατα και να κυριαρχή μέσα σ' αυτά το καθαρό λαϊκό συμφέρον. Αλλά ο Καπιταλισμός τα ονομάζει τυραννίες - φασιστικές, χιτλερικές κλπ. - ονομάζει δε Δημοκρατία παίζοντας με τη λέξη, το Κράτος που στο σύστημά του επικρατεί αυτός. Και ξεγελάει το

μικρό κόσμο με τις λέξεις.

Την κυριαρχία του την ονομάζει δημοκρατία".
Δ, 114 "Απόγευμα 6 σπíti μου Τσαλδάρης 1 1/2 ώραν... Του λέγω ότι μόνην λύσιν βλέπω την δικτατορικήν".

Επίλογος

Κάθε 28η Οκτωβρίου κάποιοι άνθρωποι, που οι δημοκράτες "εθνικόφρονες" αποκαλούν φασίστες, νεοναζί, ακροδεξιούς και ό,τι άλλο τους έλθει στο μυαλό, τιμούν τον Ιωάννη Μεταξά. Οι δημοκράτες "εθνικόφρονες", λοιπόν, αγανακτούν με αυτήν την απόδοση τιμής και λένε πράγματα ακατανόητα περί "αντιφασιστικού" αγώνος του 1940 και άλλα φαιδρά. Αλήθεια, όλοι αυτοί οι κύριοι γνωρίζουν τι πίστευε ο Ιωάννης Μεταξάς; Γιατί εάν το γνωρίζουν και εξακολουθούν να είναι θαυμαστές του, τότε είναι και αυτοί "φασίστες". Εάν πάλι πιστεύουν ότι ο Ιωάννης Μεταξάς υπήρξε εχθρός αυτού που το κυρίαρχο μαρξιστικό σύστημα αποκαλούσε και τότε και τώρα "φασισμό", τότε πάσχουν από πολιτική σχιζοφρένεια.

Η ηθική δικαίωση της ευγονικής

Προσφάτως η (Αγγλική) κυβέρνηση δημοσίευσε διαγράμματα που καταδεικνύουν πως οι "Καριβικανοί" φοιτητές παρουσιάζουν την χειρότερη των αποδόσεων κατά την εκπαιδευτική διαδικασία. Θα μπορούσε αυτό να είναι γενετικό; Η γενετική του ανθρώπου είναι ένα τεράστιο αντικείμενο, που αφορά την φυσική δημιουργία όλων εμάς, όπως επίσης και εκείνων που πρόκειται να έλθουν. Η επιστήμη της γενετικής έχει από μακρόν χρησιμοποιηθεί ως ένα μέσον αναπαραγωγής καλύτερων, βιολογικώς βελτιωμένων ζώων και φυτών. Η ανθρώπινη γενετική, από την άλλη μεριά, έχει μια κατά πολύ συντομότερη ιστορία και εξακολουθεί από πολλούς να αντιμετωπίζεται με κάτι περισσότερο από έναν υπαινιγμό υποψίας και σκεπτικισμού.

«Είναι ξεκάθαρο πως η γενική ποιότητα του παγκοσμίου πληθυσμού δεν είναι πολύ υψηλή, αρχίζει να χειροτερεύει και θα έπρεπε και μπορούσε να βελτιωθεί»

Τζούλιαν Χάξλεϋ

Πρωτοδημοσιεύθηκε στο Αγγλικό περιοδικό "League Sentinel" No 57, Άνοιξη 2003, σελ 6-7

Η Ευγονική, ένα περισσότερο εξειδικευμένο αντικείμενο, είναι περισσότερο αμφισβητήσιμη και έχει κηλιδωθεί με κατηγορίες καταχρήσεως είτε από μέρους του φανταστικού, του Φρανκεστάιν της Σέλλυ ή μέσω της διαστρεβλώσεως των Εθνικοσοσιαλιστικών φυλετικών θεωριών.

Υπάρχει επίσης η ανησυχία ότι παρεμβαίνει με το φυσικό και το έμφυτο και αγνοεί τις επιθυμίες των κανονικών ανθρώπων που προτιμούν να μπουν στο τυχερό παιχνίδι, αυτού που πολλοί παίρνουν πως είναι ο κύκλος της ρουλέτας της ζωής. Η Ευγονική δεν αποδέχεται πως η ζωή θα πρέπει πάντοτε να είναι ένα τυχερό παιχνίδι, αλλά παίρνει ως δεδομένη την πεποίθηση πως μόνον η επιστημονική ρύθμιση μπορεί να σώσει τις μελλοντικές γενεές από κλη-

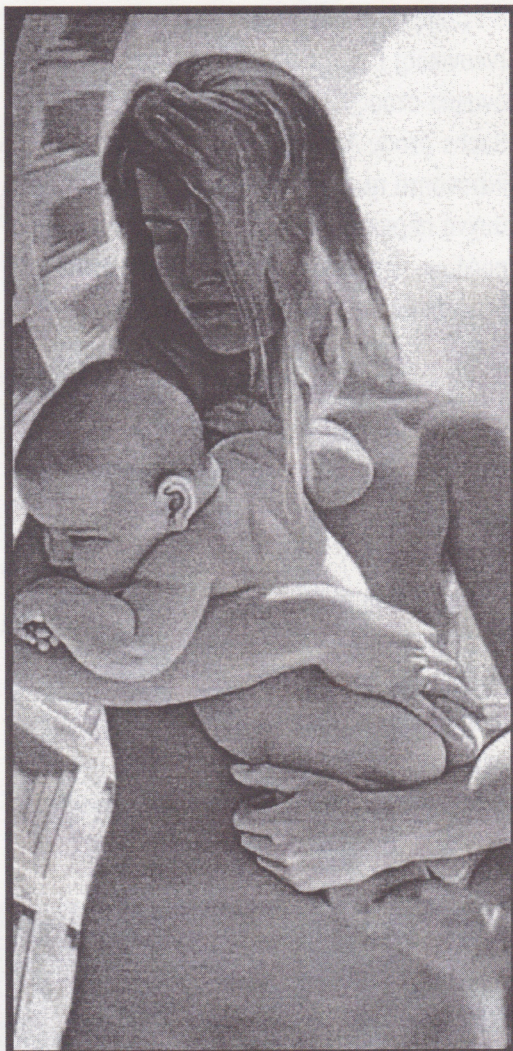

ρονομικές νόσους και ποικίλα γενετικά ελαττώματα, διασφαλίζοντας κατ'αυτόν τον τρόπο μια υγιή γονιδιακή δεξαμενή για τους μεταγενέστερους.

Οι άνθρωποι φαίνονται να ενδιαφέρονται περισσότερο για την ποσότητα των ανθρώπων στον κόσμο αυτό, δίχως να λαμβάνουν κάπως υπόψιν τους την ποιότητά τους. Η Ευγονική δεν αποφεύγει δειλά αυτό το κρίσιμο ζήτημα και προσφέρει τη μόνη πορεία για φυλετική καλύτερευση.

Θα έπρεπε πρωτίστως να δηλωθεί πως η Ευγονική δεν απασχολείται με ιδέες ανωτερότητας ή κατωτερότητας. Ας γίνει αυτό ξεκάθαρο από την αρχή. Παρόλες τις διαφορές μεταξύ των φυλών, απασχολείται πρωταρχικώς με την καλύτερευση του συνόλου του ανθρωπίνου είδους. Πρωταρχικό της κίνητρο είναι ο αλτρουισμός, που σημαίνει σκοπός της είναι η βελτίωση στην υγεία, η ευτυχία και η καλύτερευση της ανθρωπότητας, όχι μόνον για το παρόν αλλά παντοτινά. Σε ποια υψηλότερη επιδίωξη θα μπορούσε ένας επιστήμων να φιλοδοξεί;

Ωστόσο η Ευγονική δέχεται επίθεση από κάποιους "κοινωνιολόγους" για ότι λανθασμένα είναι αντιληπτό πως είναι... υποτίθεται μια ψευδο-επιστήμη με ένα ρατσιστικό πρόγραμμα. Αυτό είναι το "επιχείρημα" των περιβαλλοντιστών, οι οποίοι αγνοούν τελείως την επιρροή των κληρονομικών παραγόντων στα ανθρώπινα συμβάντα ή τουλάχιστον, την ελαχιστοποιούν σε σημείο μιας ασχετότητας. Αυτή η μονόπλευρη θεώρηση έχει τις ρίζες της στην Μαρξιστική σκέψη και στο δόγμα πως ο άνθρωπος είναι μια οικονομική μονάδα που ωθείται από καθαρά φυσικές και υλικές ανάγκες. Πιστεύουν πως μόνον ένα βελτιωμένο περιβάλλον μπορεί να οδηγήσει σε μια βελτίωση του ίδιου του ανθρώπου, ανεξαρτή-

τως των έμφυτων διαφορών. Σε έναν περιορισμένο βαθμό είναι αληθές το ότι ένα καθαρό περιβάλλον συνεισφέρει σε μια καλύτερη ποιότητα ζωής, αλλά υπάρχουν άλλοι παράγοντες που είναι αποδεδειγμένο πως διαθέτουν την πρωταρχική επίδραση επί της βελτίωσης του ευ ζην του ανθρώπου, της πνευματικής και φυσικής του υγείας... ειδικώς επί αντικειμένων όπως η κληρονομούμενη ευφυΐα. Αυτοί είναι συντριπτικώς γενετικοί.

Εάν κάποιες βιοχημικές δυσλειτουργίες, κάτι που είναι όλες οι ασθένειες, όπως η

δισχιδής ράχη, ο μογγολισμός, η επιληψία, ο (νεανικός) διαβήτης, η δρεπανοκυτταρική αναμία στους Νέγρους και το σύνδρομο Tay-Sachs στους Ασκεναζί Ιουδαίους, είναι κατανοητό πως συχνά είναι κληρονομικές και συχνά περιορίζονται εντός συγκεκριμένων ομάδων, τότε συμπεραίνεται πως η ευφυΐα θα έπρεπε να αξιολογείται κατά τον ίδιο τρόπο.

Ο Ευγονιστής ζητά να πιστοποιήσει συγκεκριμένα, αναμφίβολα γεγονότα προκειμένου να κάνει μια γνήσια αξιολόγηση και αυτό αρκετά συχνά συνεπάγεται το να κάνει συγκρίσεις.

Η επιστήμη της Ευγονικής ευδοκμεί επί των κληρονομούμενων διαφορών, μεταξύ προσώπων, μεταξύ πληθυσμών και, ναι, μεταξύ φυλών. Παραμερίζοντας τις εκφυλιστικού τύπου κληρονομικές νόσους, μια ιδιαίτερη πλευρά του ζητήματος της Ευγονικής που έχει προκαλέσει την περισσότερη αντι-

γνωμία είναι η έρευνα που αφορά την κληρονομούμενη ευφυΐα μεταξύ φυλών... ειδικώς μεταξύ Λευκών και Μαύρων... Καυκάσιων και Νέγρων. Ο Ευγονιστής ζητά να διερευνήσει την συσχέτιση μεταξύ φυλής και ευφυΐας μέσω μιας επιστημονικής, αντικειμενικής οδού, ανεξαρτήτως των επικρατούντων πολιτικών απόψεων. Ο Γάλλος φυσιολόγος του 19ου αιώνας, Κλωντ Μπερνάρ, είπε, "Εάν μια ιδέα μας παρουσιάσει τον εαυτό της, δεν πρέπει να την απορρίψουμε απλώς διότι δεν συμφωνεί με το λογικό συμπέρασμα μιας κυρίαρχης θεωρίας".

Δεν αναφερόταν ειδικώς σε μια σύγκρουση μεταξύ επιστήμης και πολιτικής *per se*, αλλά το πνεύμα του μηνύματός του ήταν πολύ σχετικό με μια σειρά άσχημων περιστατικών στα τέλη της δεκαετίας του '60.

Τρεις ακαδημαϊκοί, κανένας τους γενετιστής, οι Άρθουρ Γιένσεν, Γουίλλιαμ Σόκλυ και Χανς Άισενκ, οι οποίοι ήταν ένας ψυχολόγος, ένας φυσικός και ένας ψυχολόγος αντίστοιχα, ξεκίνησαν να δημοσιεύσουν τα ευρήματά τους επί των διαφορών της κληρονομικής διάνοιας μεταξύ της Λευκής και Μαύρης φυλής. Οι περισσότεροι γενετιστές ήταν απρόθυμοι να ανακατευθούν στο θέμα της φυλής, για λόγους πολιτικής.

Για τους πολύ νεώτερους αναγνώστες, η άκρα Αριστερά ήταν τόσο μισαλλόδοξη και βίαιη τότε όσο είναι και σήμερα. Η ημέρα είχε ανατείλει το 1969, όταν οι ομιλητές τότε χρειαζόνταν σωματοφύλακες.

Ο Άρθουρ Ρ. Γιένσεν επρόκειτο να αφήσει την μεγαλύτερη εντύπωση όταν έκανε μια διάλεξη στο Μπέρκλεϋ, στην Καλιφόρνια. Το 1969 η "Επιμορφωτική Επιθεώρησης του Χάρβαρντ" δημοσίευσε ένα μακροσκελές άρθρο από αυτόν, τιτλοφορούμενο "Πόσο Πολύ Μπορούμε να Δυναμώσουμε το I.Q. και

το Ακαδημαϊκό Επίτευγμα". Η εναρκτήρια πρότασή του συνίστατο από το : "Η εξισοροπητική μόρφωσις έχει δοκιμασθεί και καταφανώς έχει αποτύχει". Ο λόγος, εξηγούσε, είναι πως το I.Q. (Δείκτης Ευφυΐας) έχει κατά ένα μεγάλο μέρος κληρονομηθεί.

Τα προβλήματα για τους ακαδημαϊκούς αυτούς επρόκειτο να αρχίσουν στους ευρύτερους χώρους των Πανεπιστημίων της Αμερικής, που αργότερα ενσταλάχθηκαν εντός των αιθουσών της φημισμένης Σχολής Οικονομικών του Λονδίνου. Η παραμικρή υπόνοια πως υπάρχουν διαφορές στην ευφυΐα μεταξύ Μαύρων και Λευκών ήταν, βεβαίως, αίρεσις (η "πολιτική ορθότης" δεν είχε εφευρεθεί), αλλά το συμπέρασμα πως οι Μαύροι είχαν επιδόσεις κατώτερες των Λευκών, εξαπέλυε το γάτο ανάμεσα στα περιστέρια. Ο Άρθουρ Γιένσεν επρόκειτο να βρεθεί στο κέντρο της νέας ευγονικής διαμάχης.

Το άρθρο του καθηγητή Γιένσεν συλλέχθηκε από αρκετές εφημερίδες πανεθνικής εμβέλειας μετά από μια ειδησεογραφική έκπομπή, με τους θορυβώδεις φοιτητές στο Μπέρκλεϋ να απαντούν με τα συνθήματα, "Πολεμήστε το ρατσισμό", "Απολύστε τον Γιένσεν", "Ο Γιένσεν πρέπει να αφανισθεί" και "Σκοτώστε τον Γιένσεν". Ο Γιενσενισμός είχε εγκαθιδρυθεί με τέσσερα βασικά περιεχόμενα:

1 Οι περισσότερες διαφορές στην ευφυΐα μεταξύ ανθρώπων αποδίδονται σε γενετικούς παρά σε περιβαλλοντικούς παράγοντες, που σημαίνει πως γεννιόμαστε και δεν φτιαχνόμαστε και σε αναλογία 80% (γεννιόμαστε) με 20% (φτιαχνόμαστε).

2 Οι **Φυλές** είναι διαφορετικές στην κληρονομικότητα τους και δεν είναι δίχως αιτιολογία πως η διαφοροποιούσα ικανότης μεταξύ Νέγρων και Λευκών Αμερικανών στα

αντίστοιχα αποτελέσματα των εξετάσεων του I.Q., μπορεί να έχει μια **γενετική θεμελίωση**.

3 Υπάρχει απόδειξη στην Αμερική, πως ο αναπαραγωγικός κανών του Νέγρου είναι δυσγονικός, πως εκείνοι με το χαμηλότερο I.Q. αναπαράγονται ταχύτερα. **Το αντίστροφο ισχύει για τους Λευκούς.**

4 Συγκεκριμένες πνευματικές ικανότητες, όπως επίσης και το I.Q. γενικώς, είναι ανισότιμα κατανεμημένες και μεταξύ των διάφορων κοινωνικών τάξεων και μεταξύ **φυλετικών ομάδων** (οι τονισμένες λέξεις είναι του συγγραφέως).

Ο Βρετανός ψυχολόγος, Χάνς Γιούργκεν Άισενκ του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, βρισκόταν στη Σχολή Οικονομικών του Λονδίνου, τον Μάιο του 1973. Εκεί ρίχθηκε στο πάτωμα, γρονθοκοπήθηκε και λακτίσθηκε κτηνωδώς, ενώ ήταν πεσμένος στο έδαφος, μέχρι που, αιμοραγώντας και με τα γυαλιά σπασμένα, διεσώθη και μετεφέρθη σε ασφαλές μέρος. Το τρομερό του έγκλημα; ...το να ισχυρισθεί πως η ευφυΐα είναι 80% γενετική.

Κατόπιν ο Αγγλο-Αμερικανός φυσικός, Γουίλλιαμ Μπ. Σόκλυ, του Πανεπιστημίου Στάνφορντ της Καλιφόρνια, αντιμετώπισε 1800 φοιτητές στο Στάνφορντ, κυρίως μαύρους, με παρόμοιες δηλώσεις επί της κληρονομικότητας. Σε αυτήν την τετράωρη συνάντηση πρότεινε όπως οι φοιτητές των συνδράμουν σε ένα ερευνητικό πείραμα, για να αποδείξει πως για κάθε ένα τοις εκατό λευκής καταγωγής, το μέσο I.Q. των Αμερικανών μαύρων ανέβαινε κατά έναν πόντο στην κλίμακα του I.Q.

Παράλληλα με τον Γιένσεν, ο καθηγητής Σόκλυ, βραβευμένος με Νόμπελ, έφθασε στο συμπέρασμα πως η κύρια αιτία των διανοητικών και κοινωνικών ανεπαρκειών του Νέγρου είναι και κληρονομική και φυλετικώς γενετική

και συνεπώς ήταν μη διορθώσιμες από βελτιώσεις στο περιβάλλον.

Αλλά ο Σόκλυ προχώρησε ακόμα περισσότερο από ότι ο Γιένσεν, με ότι μπορεί μόνον να περιγραφεί ως καθαρή Ευγονική.

Επιθυμούσε να πληρώσει ένα οικονομικό κίνητρο, σε λιγότερο ευφυή άτομα, προκειμένου να τα πείσει να έχουν λιγότερα παιδιά. Οι εθελοντές για στείρωση θα λάμβαναν ένα επιπλέον ποσό σε αναλογία των "μειονεκτούντων κληρονομικών τους παραγόντων", περιλαμβανομένου του διαβήτη, της επιληψίας, της εξαρτήσεως από την ηρωίνη και της αρθρίτιδος.

Η ευφυΐα σε αυτήν την εισήγηση στείρωσεως, υπολογίζοταν παραλλήλως των ιδίων γραμμών. Ο Σόκλυ έπαιζε με την ιδέα πως για κάθε πόντο I.Q. κάτω του 100, ο εθελοντής θα ελάμβανε 1.000 δολάρια. Ο Νέγρος, όντας 15 πόντους κάτω του μέσου όρου του Λευκού, θα ανταμείβονταν με 15.000 δολάρια ως αποζημίωση για να απέχει της αναπαραγωγής. Η ιδέα χαρακτηρίστηκε από κάποιους ως η "τελική λύσις" της Αμερικής.

Ο Σόκλυ είχε καλές προθέσεις. Εξήγησε, "Η θεώρησις πως ο Νέγρος των Η.Π.Α. είναι κληρονομικώς λιγότερο ευφυής από τον Λευκό των Η.Π.Α., προήλθε από την ανησυχία μου για την ανθρωπότητα... η αποτυχία της κοινότητας της διανοήσεως να αντιμετωπίσει το θέμα αυτό, είναι μια από τις πιο απάνθρωπες μορφές ανευθυνότητας που έχει πότε λάβει χώρα σε μια μειοψηφική ομάδα... είναι η μελετημένη μου άποψη και εκτίμηση πως, επί του παρόντος, είναι λιγότερο πιθανόν το να κάνω ζημιά με το να ερεθίσω μια κατάσταση και είμαι σήμερα ο διανοούμενος στην Αμερική με την μεγαλύτερη πιθανότητα να μειώσω την αγωνία του Νέγρου, μέσα στην επόμενη γενεά".

Ο Αμερικανός εκπαιδευτικός, Ρίτσαρντ Ντ. Χερστάιν του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ, και αργότερα συν-συγγραφέας με τον Τσάρλς Μάρρεϋ του "Η Κωδονοειδής Καμπύλη", ενετάχθη στην ακαδημαϊκή αντιπαράθεση με το να γράψει στο "Μηνιαίο του Ατλαντικού" (Atlantic Monthly) το 1971. Σε αυτό το περιοδικό κύρους, υποστήριξε πως η γενετική θα διατηρήσει την ανισότητα, αδιάφορα το πόσο πολλή, καλή δουλειά γίνεται για να εξισωθούν τα περιβάλλοντα. Το άρθρο επιτλοφορείτο "I.Q.". Το 1971, το Ανώτατο Δικαστήριο των Η.Π.Α. εισήγαγε ένα νόμο που απηγόρευε όλες τις δοκιμασίες ελέγχου αποδόσεως, συμπεριλαμβανομένου του I.Q., σε σχολεία και σε χώρους εργασίας. Είναι ειρωνικό το ότι ήταν η κυβέρνηση των Η.Π.Α. που επιφόρτισε τον Γιένσεν το 1969, να αναλύσει γιατί τα προγράμματά της για κοινωνική αποστέρηση, είχαν αποτύχει. Τα συμπεράσματα του Γιένσεν δεν ταίριαζαν στο κυρίαρχον περιβαλλοντιστικό δόγμα, κάτι που δεν αποτελεί έκπληξη.

Για τις προσπάθειές του, ο καθηγητής Χερστάιν, έλαβε επιστολογραφία μίσους, κατηγορίες για ρατσισμό, παρενοχλήσεις στις διαλέξεις του και τους Αριστεριστές "Φοιτητές για μια Δημοκρατική Κοινωνία" να εκστρατεύουν για την αποπομπή του από το Χάρβαρντ. Οι συνάδελφοί του έβαλαν μια καταχώρηση σε μια εφημερίδα του κολεγίου, που έλεγε, "Η ανοικτόμυαλη έρευνα για την αλήθεια δεν δύναται να προχωρήσει μέσα σε μια ατμόσφαιρα πολιτικού εκφοβισμού".

Προσφάτως, η Ευγονική έχει επανεκτιμηθεί από τον καιρό της οχλαγωγίας των τελών της δεκαετίας του '60 και των αρχών της δεκαετίας του '70. Ο καθηγητής Ρίτσαρντ Λυνν, του Πανεπιστημίου του Όλστερ, πιστεύει πως η καταδίκη της Ευγονικής παραπήγε μακριά και

υποστηρίζει πως η Ευγονική είναι η επιστήμη της βελτιώσεως του ανθρωπίνου είδους... όπως οι Γιένσεν, Άισενκ και Σόκλυ θεωρούσαν. Για παράδειγμα, η προ-γενετική διάγνωση των εγκύων γυναικών για γενετικώς μειονεκτούντα έμβρυα είναι τώρα μέρος της πρακτικής της ευγονικής, εντός της τυπικής ιατρικής.

Ο καθηγητής Λυνν είπε το περασμένο έτος, "Η γενική αρχή της Ευγονικής, πως θα μπορούσαμε να βελτιώσουμε την γενετική ποιότητα του πληθυσμού, χρειάζεται να παρθεί σοβαρά. Η νέα ιατρική τεχνολογία της Ευγονικής, πρόκειται να απογειωθεί διότι ικανοποιεί τις ανάγκες των ατόμων και για τα ίδια και για τους γονείς. Οι γονείς θα επιθυμούσαν να έχουν παιδιά που να είναι ελεύθερα γενετικών ασθενειών και, δυνητικώς στο μέλλον, θα θελήσουν να έχουν παιδιά που είναι ευφυή".

Εδώ στη Βρετανία και αλλού, το κράτος δεν έχει τη παραμικρή γενετική πολιτική, αν και θα καλωσόριζε έναν περιορισμό των γενετικών ανωμαλιών και οπωσδήποτε μια βελτίωση στην καλή κατάσταση (των ανθρώπων), αν και μόνον για να ελαττώσει τα έξοδα (στον τομέα της δημοσίου υγείας). Η απάντησις είναι πως οι καλύτεροι πρέπει να παράγουν το περισσότερο. Αυτό, μαζί με μια βελτίωση στο περιβάλλον των ζώων μας, εξοβελίζοντας την ακραία φτώχεια, την κακή υγεία και την άγνοια.

Οι Νεοφασίστες

Δ' Μέρος

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Και στις ΗΠΑ υπήρχαν οργανώσεις και κόμματα που έβρισκαν τις πολιτικές και ιδεολογικές τους ρίζες, στην πέραν του Ατλαντικού, πολιτική παράδοση του μεσοπολέμου.

Αλλά και την ίδια την εποχή, όπου στην Ευρώπη, ο Φασισμός και ο Εθνικοσοσιαλισμός εμφανίζονταν σαν τα κυρίαρχα ρεύματα της πρωτοπορίας, βρέθηκαν και στις ΗΠΑ οι προσωπικότητες και οι οργανωμένες ομάδες που ταυτίστηκαν με αυτό το ρεύμα.

Πριν τον πόλεμο

Οι ΗΠΑ από τον 19ο αιώνα, λόγω των ιδιόμορφων κοινωνικών συνθηκών, είχαν να παρουσιάσουν έναν αντισημιτισμό και μία φυλετική συνείδηση, ανώτερη σε βαθμό ίσως από πολλές χώρες της Ευρώπης.

Το μεν πρώτο ρεύμα είχε τη μορφή ενός Χριστιανικού, προτεσταντικού συγκεκριμένα αντιεβραϊσμού, που διογκώνονταν από τον μεγάλο αριθμό εβραίων μεταναστών στις μεγαλουπόλεις της ανατολικής Αμερικής. Στον δε Νότο, η λήξη του Εμφυλίου Πολέμου, είχε προκαλέσει ένα ιδιόμορφο καθεστώς φυλετικού διαχωρισμού, μεταξύ λευκών και μαύρων, ενώ στις βιομηχανικές περιοχές των μεσοδυτικών πολιτειών, το λευκό προλεταριάτο, έβλεπε σαν κύριο ανταγωνιστή του, τα χαμηλά ημερομίσθια των νέγων συναδέλφων του.

Η οικονομική και κοινωνική κατάσταση, ήταν αρκετά εκρηκτική μετά το Α' Παγκόσμιο Πόλεμο για να ξεπηδήσουν τα κινήματα αμφισβήτησης προς το αμερικανικό κατεστημένο. Τη δεκαετία του '20 μία αναγεννημένη Κου Κλουξ Κλαν, θα βρει μια τεράστια απήχηση, όχι πλέον μόνο στον Νότο, αλλά και στις μεσοδυτικές περιοχές, μιλώντας για διαχωρισμό λευκών και νέγων και πάγωμα της εισόδου μεταναστών, η πλειοψηφία των οποίων ήταν εβραίοι της Ανατολικής Ευρώπης.

Τα μέλη της Κλαν θα φτάσουν τα εκατομμύρια, ενώ η επιρροή που ασκεί σε βουλευτές και γερουσιαστές ορισμένων πολιτειών, θα είναι καταλυτική. Εσωτερικές έριδες και συνωμοσίες του F-BI θα μειώσουν αισθητά την επιρροή της, την δεκαετία του '30 αφήνοντας το πεδίο ελεύθερο για την ανάπτυξη πιο ριζοσπαστικών κινήματων αυτή την περίοδο. Το κραχ του '29 με την μεγάλη οικο-

νομική κρίση και η διεθνής άνοδος του κομμουνισμού θα συντελέσουν σημαντικά στην άνοδο των φασιστικών και παραφασιστικών κινημάτων.

Η Μαύρη Λεγεώνα στις μεσοδυτικές πολιτείες, με βάση το Νιτρώτι θα αντιπροσωπεύσει τα κινήματα των λευκών εργατών έναντι των νέων και των αριστερών συνδικάτων.

Ο καθολικός ιερέας Κούγκλιν, στις ανατολικές περιοχές, μέσω των ραδιοφωνικών κηρυγμάτων του θα στρέψει μεγάλο τμήμα του άνεργου καθολικού προλεταριάτου σ' έναν προφασιστικό αντισημιτισμό. Ενώ την ίδια περίοδο, ο W. Pedler στην Καλιφόρνια ιδρύει την Ασημένια Λεγεώνα, το πρώτο γνήσιο αμερικανικό εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα. Στην δε Νέα Υόρκη το German-American Bund, θα συσπειρώσει υπό τον εθνικοσοσιαλισμό μεγάλο ποσοστό των γερμανικής καταγωγής κατοίκων της περιοχής.

Με την κήρυξη του πολέμου, μεγάλο τμήμα της αμερικανικής κοινής γνώμης θα εναντιωθεί στις προσπάθειες του εβραϊκού λόμπι για έξοδο των ΗΠΑ στον πόλεμο και θα χρειαστεί η "περίεργη" επίθεση των Ιαπώνων στο Περλ Χάρμπορ για να συρθούν στο πλευρό των συμμάχων οι ΗΠΑ.

Μετά τον πόλεμο

Δεν θα είναι λίγες οι δίκες κατά την διάρκεια του πολέμου, οι στρεφόμενες κατά πιθανών συνεργατών του Άξονα. Το τέλος του πολέμου θα αφήσει αρκετούς από τα στελέχη των προπολεμικών κινήματων να ξεκινήσουν την δραστηριότητά τους. Το ψυχοπολεμικό κλίμα και η αντικομμουνιστική υστερία θα δώσουν ένα νέο πεδίο δράσης σε πολλούς παλαιούς και νέους "φασίστες".

Τα μεταπολεμικά κινήματα θα μπορούσαν σχηματικά να χωρισθούν σε τρεις ιδεολογικές ομάδες. Η πρώτη, συντηρητική και αντικομμουνιστική με χριστιανικό πολλές φορές χαρακτήρα, θα έχει σαν κύριο σκοπό την αποκάλυψη κομμουνιστικών συνωμοσιών, ενώ ο αντισημιτισμός θα έχει μια ελαφρά ψηλάφηση.

Η δεύτερη ομάδα είναι αυτή της Κλαν, που θα αναγεννηθεί για τρίτη φορά στην ιστορία της, την

Περιοδικό που κυκλοφορούσε η Κου Κλουξ Κλαν στην πολιτεία του Ιλινόις

Μία από τις μεγάλες σε όγκο συγκεντρώσεις του German-American Bund λίγο πριν την έναρξη του πολέμου

δεκαετία του '50 και θα αντιπαχθεί, στον Νότο κυρίως, στην ισότιμη αποδοχή των νέγων και στο κίνημα "ανθρωπίνων δικαιωμάτων". Με τον καιρό θα λάβει πιο ριζοσπαστικό χαρακτήρα, ξεκινώντας από την δεκαετία του '70 μια ταύτιση με τον εθνικοσοσιαλισμό.

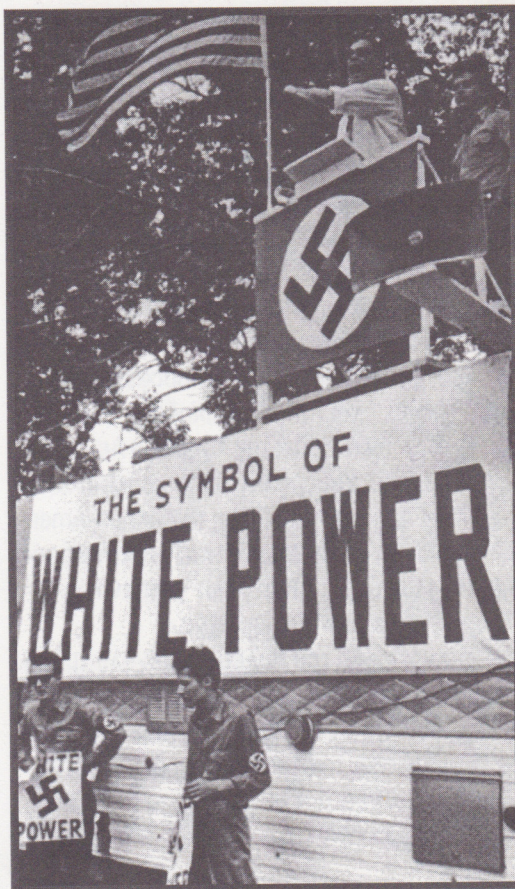
Η τρίτη κατηγορία κινήματων, με την οποία θα ασχοληθούμε διεξοδικά σ' αυτό το κεφάλαιο, είναι αυτή των αμιγώς εθνικοσοσιαλιστικών κινήματων. Μικρά σε μέγεθος και πολλά σε αριθμό θα έχουν μια δυσανάλογη με το μέγεθός τους προβολή και δημοσιότητα.

Στην πλέον καταναλωτική και υλιστική κοινωνία των ΗΠΑ, η ένταξη σε ένα τέτοιο κίνημα σημαίνει αυτομάτως τον κοινωνικό εξοστρακισμό του ατόμου, που έκανε αυτό βήμα. Κοινό χαρακτηριστικό όλων των περιόδων και κινήματων θα είναι η αντιπαράθεση με "αντιναζι" διαδηλωτές υποκινούμενους των εβραϊκών οργανώσεων και η διπροσωπία του αμερικανικού κράτους. Από την μία η "ελευθερία έκφρασης" και από την άλλη οι πληροφοριοδότες του FBI. Από την μία η ανυπαρξία κατασταλτικών νόμων και από την άλλη η χρησιμοποίηση κάθε νομικιστικού επιχειρήματος για την παρεμπόδιση αυτών των κινήματων. Αυτή είναι, εν συντομία, η ιστορία τους.

Οι δεκαετίες '50 και '60

Το κόμμα Εθνικής Αναγέννησης (N.R.P.) του James Madole, θα είναι το πρώτο κίνημα το 1949, που θα έχει καθαρά "ναζιστικό" χαρακτήρα. Την δεκαετία του '50 θα έχει κάποια δημοσιότητα με τα αντισημιτικά φυλλάδια, που θα μοιράσει και την καθιέρωση ενός "γερμανικού" τρόπου εμφάνισης με στολές, σύμβολα και την χρησιμοποίηση της σβάστικας. Με την ίδρυση του A.N.P. θα χάσει την όποια δύναμή του και με τα χρόνια θα στραφεί προς την "εσωτερική" παράδοση του εθνικοσοσιαλισμού μέχρι τον θάνατο του Madole το 1978.

Τα άτομο που θα συγκλονίσει την αμερικάνικη κοινή γνώμη και όχι μόνο με τις ιδέες και την παρουσία του θα είναι ο Rockwell και το αμερικανικό Ναζιστικό κόμμα, που θα ιδρύσει. Η χρησιμοποίηση του όρου ναζιστικό δεν είναι καθόλου τυχαία, αφού σκοπός είναι η πρόκληση και η δημο-

Ανοικτή εκδήλωση του A. N. P. με ομιλητή τον Rockwell το 1966 στο Σικάγο

σιότητα. Η ίδια η προσωπικότητα του Rockwell δεν είναι καθόλου τυχαία, αφού είχε πίσω ένα παρελθόν σημαγού της πολεμικής αεροπορίας και επιτυχημένου επαγγελματία διαφημιστή. Όλα αυτά αφέθησαν πίσω να χαθούν, όταν το 1959 ίδρυσε στο Arlington της Virginia το A.N.P. Ένα μεγάλο κτίριο με μία τεράστια σβάστικα στο μπαλκόνι θα είναι το αρχηγείο του κόμματος και συγχρόνως το κατάλυμα πολλών από τα μέλη του. Από εκεί θα ξεκινούν για τις ανοικτές ομιλίες στην γειτονική Ουάσιγκτον, που θα δώσουν πολύ μεγάλη δημοσιότητα.

Ο Rockwell περικυκλωμένος από λίγους ένστολους οπαδούς του θα απευθύνεται στο πλήθος, ενώ η συγκέντρωση θα καταλήγει είτε σε σύγκρουση με αντιδηλωτές, είτε με την αστυνομία να τους συλλαμβάνει με την κατηγορία της

"διασάλευσης της τάξης". Το Α.Ν.Ρ. θα έχει πανεθνική δημοσιότητα, που θα φέρει νέα μέλη και οπαδούς στο κίνημα, δημιουργώντας παραρτήματα και σε άλλες πόλεις των ΗΠΑ. Ο ηγέτης ξέρει πολύ καλά να χειρίζεται τα ΜΜΕ και να προκαλεί τον θόρυβο με τις πράξεις του. Το 1962 θα μιλήσει μπροστά σ' ένα κοινό χιλιάδων Μαύρων μουσουλμάνων, που θα τον χειροκροτήσουν όταν μιλήσει για διαχωρισμό των φυλών. Το '65 θα είναι υποψήφιος κυβερνήτης για την Βιρτζίνια και θα συγκεντρώσει χιλιάδες ψήφους. Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ θα τον βρει μπροστά του σε κάποια από τις πορείες διαμαρτυρίας του.

Το 1967 θα βρει το κίνημά του σε οργανωτική ανάπτυξη με τοπικά γραφεία και μηνιαία περιοδικά. Αυτό το έτος θα βρει τον θάνατο ο Rockwell από το όπλο ενός πρώην μέλους του που είχε διώξει για πιθανή επαφή με το FBI. Μια πραγματικά περιεργη υπόθεση.

Δεκαετία του '70

Το Α.Ν.Ρ. θα έχει σαν διάδοχο τον Matt Koehl και θα γίνει πλέον γνωστό από το όνομα του ε-

ντύπου του White Power. Η δεκαετία αυτή θα σηματοδοτεί από την πολυδιάσπαση του κινήματος, την δημοσιότητα με την συμμετοχή σε τοπικές εκλογές (με όχι αμελητέο αποτέλεσμα) και την αρχή της συνεργασίας με παράλληλα κινήματα όπως η Κλαν και τα Posses Committees.

Το κίνημα του Koehl θα χάσει την δυναμική του προς όφελος άλλων οργανώσεων για να μετονομαστεί σε New Order το '83 και να παραμείνει έτσι μέχρι και σήμερα.

Την δεκαετία του '70 θα σχηματιστεί η National Alliance, που θα διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στο μέλλον.

Δυο χαρακτηριστικά της περιόδου θα είναι η πορεία στο Σκόκου και η "σφαγή" του Γκρήνσμπορο. Το πρώτο είναι ένα προάστιο του Σικάγο, με εβραϊκό πληθυσμό σε πλειοψηφία. Όταν ένα κίνημα θέλησε να κάνει πορεία μέσα από αυτό, οι τοπικές αρχές θέλησαν να το εμποδίσουν. Στην δίκη που ακολούθησε το εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα κέρδισε μαζί με τεράστια δημοσιότητα.

Στην δεύτερη περίπτωση, στη πόλη αυτή της Β. Καρολίνα, ένα αμάξι με μέλη της Κλαν και εθνι-

Ο Rockwell σε συνέντευξη τύπου τον Νοέμβριο του 1965.
Αριστερά του ο μετέπειτα αρχηγός του Α.Ν.Ρ., Matt Koehl

Ο W. Pierce ιδρυτής της National Alliance

Ο ηγέτης της οργάνωσης Aryan Nations, Richard Butler

κοσοσιαλιστικών οργανώσεων, δέχθηκε επίθεση από αντιρατσιστές. Στην ανταλλαγή πυροβολισμών, που ακολούθησε, σκοτώθηκαν 5 αντιρατσιστές. Το αποτέλεσμα που "συγκλόνισε" την κοινή γνώμη ήταν η αθώωση των "ρατσιστών", που επικαλέστηκαν το δικαίωμα της αυτοάμυνας.

Δεκαετία του '80

Η περίοδος αυτή θα είναι μία με μικρή δραστηριότητα των εθνικοσοσιαλιστικών κινημάτων, αλλά θα εμφανιστούν οι οργανώσεις που θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για την μεγάλη άνοδο την δεκαετία του '90 μέχρι σήμερα.

Αυτά είναι η National Alliance του W. Pierce. Η οργάνωση αυτή, χωρίς να έχει πεζοδρομιακή δράση, με τις εκδόσεις της θα δώσει ένα μεγάλο πνευματικό βήμα και όπλο για όσους θέλουν να εμβαθύνουν στον εθνικοσοσιαλισμό.

Το White Aryan Resistance του Merger όπου με βάση την Καλιφόρνια θα χρησιμοποιήσει προς διάδοση των ιδεών όλες τις νέες τεχνολογίες. Ραδιοφωνικές εκπομπές, καλωδιακή τηλεόραση, video και internet με αποτέλεσμα την προσέλκυση πολλών νέων στο κίνημα. Θα είναι οι πρώτοι, που θα ενσωματώσουν τους skinheads στο κίνημα καθώς και οι τελευταίοι θα κάνουν την εμφάνισή τους αυτή τη δεκαετία. Το Aryan Nations, ένα παρακλάδι της προτεσταντικής αίρεσης Christian Identity, θα λάβει ένα εθνικοσοσιαλιστικό χαρακτήρα και με το στρατόπεδο-κοινότητα, που θα έχει στο Idaho, θα δώσει μια λογιστική βάση για πολλές εκδηλώσεις και προσπάθειες στο μέλλον.

Η δεκαετία του '80 όμως θα σηματοδοτεί από την δράση του The Order, μιας ολιγομελούς ομάδας νέων που με ληστεία θα θελήσει να χρηματοδοτήσει την δράση των άλλων οργανώσεων. Η δράση της θα λάβει χώρα το '83-'84 και θα έχει τέλος με την τραγική δολοφονία του αρχηγού της Robert Mathews και την σύλληψη των υπολοίπων μελών της. Θα ξεκινήσουν δικαστικοί αγώνες που θα κορυφωθούν το '88 με την προσαγωγή σε δίκη των αρχηγών των περισσότερων αρχηγών φυλετικών κινημάτων με την κατηγορία της υπόθαλψης του The Order και την τελική αθώωσή τους.

Δεκαετία του '90

Αυτή η περίοδος θα σημάνει μία μεγάλη άνοδο των φυλετικών κινημάτων, με χιλιάδες καινούργια μέλη και οπαδούς, με την καθιέρωση της εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας ακόμα και από τους παράλληλους χώρους της Κλαν και των "χριστιανών πατριωτών". Η αμερικανική κοινή γνώμη είναι πλέον περισσότερο δεκτική στον φυλετισμό, αφού οι επιμειξίες και τα συναφή προβλήματα αυξάνονται κατακόρυφα. Πανικός θα επικρατήσει στις διάφορες παρακρατικές οργανώσεις που έχουν δημιουργηθεί για την καταπολέμηση του ρατσισμού.

Σημαντικό ρόλο στην άνοδο αυτή θα παίξει το μουσικό κίνημα Resistance που θα διαδώσει τις φυλετικές ιδέες μέσω της μουσικής rock και metal, συσπειρώνοντας τα διάφορα νεολαιίστικα ρεύματα διαμαρτυρίας σε συγκροτημένους εθνικοσοσιαλιστές.

Η διάδοση των ιδεών και η καταστολή του κινήματος θα φέρουν για πρώτη φορά τη συνεργασία των διαφορετικών κινημάτων και τον παραμερισμό των διαφορών τους.

Το αμερικανικό κράτος, μην μπορώντας να αντιμετωπίσει άμεσα αυτή την άνοδο, θα χρησιμοποιήσει "κλασικούς" αμερικανικούς τρόπους κα-

ταστολής. Όλα τα κινήματα θα έχουν να αντιμετωπίσουν οικονομικά προβλήματα από το κράτος, είτε σαν εξοντωτικά δικαστικά πρόστιμα όπως το WAR του Merger, είτε ποινές για φοροδιαφυγή όπως το Resistance.

Τα τελευταία χρόνια θα σημειωθεί μία πολύ σημαντική εξέλιξη. Το περιοδικό και η δισκογραφική εταιρεία Resistance που είχαν διακόψει την λειτουργία τους μετά από δικαστική απόφαση για φοροδιαφυγή, αγοράστηκαν από τον W. Pearce του National Alliance.

Το αποτέλεσμα ήταν αμοιβαία επιτυχημένο. Η Resistance ξεκίνησε εκ νέου την μουσική της δραστηριότητα με πιο συγκροτημένο ιδεολογικό χαρακτήρα και το N.A. βρήκε στα πρόσωπα των νέων του Resistance τα μέλη για να ξεκινήσει πεζοδρομιακό αγώνα. Έτσι τα τελευταία χρόνια η αμερικανική πρωτεύουσα έχει δε εκατοντάδες εθνικοσοσιαλιστές διαδηλωτές να αντιτίθενται στην πολιτική του συστήματος, πράγμα πρωτοφανές για πολλά χρόνια.

Ο πρόσφατος θάνατος του W. Pearce έφερε τις αναγκαίες ανακατατάξεις και το μέλλον του φυλετισμού στις ΗΠΑ δείχνει περισσότερο ελπιδοφόρο από πολλές άλλες χώρες του κόσμου

“Τείνουμε την χείρα προς τους Έλληνες Συναγωνιστές της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ”

Συνέντευξη με τον Εθνικό Γραμματέα του **British Movement**

Το **British Movement** (Βρετανικό Κίνημα) αποτελεί την παλαιότερη έκφραση του Βρετανικού Εθνικοσοσιαλισμού αφού υφίσταται από το 1968. Επί 35 συναπτά έτη το ΒΜ κρατά τη φλόγα του Λευκού Φυλετισμού αναμμένη κάτω από πολύ σκληρές συνθήκες. Στη συνέντευξη που μας παραχώρησε ο Βρετανός συναγωνιστής **Raven** ως Εθνικός Γραμματέας του Κινήματος, μπορούμε να δούμε τις ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις του ΒΜ. Πραγματικά, παρουσιάζουν πολύ μεγάλο ενδιαφέρον οι απόψεις του εν λόγω Κινήματος, το οποίο υποστηρίζει ξεκάθαρα δίχως κανένα δισταγμό τα όσα πιστεύει κι αυτό το τιμά ιδιαίτερα σε μια εποχή όπου η ειλικρίνεια αποτελεί αρετή, ακριβώς γιατί εκφράζεται από λίγους.

Ποιο είναι το ιστορικό του Βρετανικού Κινήματος;

Το Β.Κ. σήμερα έχει μεγαλώσει και εξελιχθεί μέσα από την ιδέα και την ανάγκη για δράση, εν μέσω πολιτικού σκότους και δυσφήμισης των ΜΜΕ.

Το Κίνημα γεννήθηκε μέσα από πολιτική πάλη, βαπτίστηκε στη φωτιά των αγώνων στο δρόμο και το πεζοδρόμιο, χτυπήθηκε από τα εχθρικά ΜΜΕ, εκδιώχθηκε από το κράτος, κυνηγήθηκε από τις υπηρεσίες του, πολεμήθηκε από τους πολιτικούς και φυλετικούς του εχθρούς, γνώρισε την εσωτερική διάσπαση, αλλά η ιδέα και το Κίνημα συνέχισαν να ζουν.

Το Β.Κ. ιδρύθηκε το καλοκαίρι του 1968 από τον κύριο Κόλιν Τζόρνταν και μια χούφτα πιστών συναγωνιστών, ύστερα από τη διάλυση του προγενέστερου Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος (National Socialist Movement). Ο κύριος Τζόρνταν, τέως δάσκαλος κέρδισε τη φήμη του στους δρόμους ως ένας σκληροπυρηνικός Εθνικοσοσιαλιστής κατά τα τέλη της δεκαετίας του '50 και τις αρχές του '60, αντιτιθέμενος τη μετανάστευση των νέγρων, πολεμώντας τον πολυφυλετισμό και τον κομμουνισμό.

Το Κίνημα παρέμεινε μικρό και σχετικά σκοτεινό, κάνοντας περιστασιακά εμφάνιση στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων σε περιόδους εκλογών ή δια μέσω πολιτικών δραστηριοτήτων υψηλού προ-

φιλ. Το Β.Κ. παρέμενε μικρό, συρρικνούμενο περιτέρω από τον μεγαλύτερο, λαϊκιστικό Εθνικισμό του Εθνικού Μετώπου (National Front). Στο Β.Κ. η ιδεολογία του Εθνικοσοσιαλισμού κρατήθηκε ζωντανή και σε δράση στη Βρετανία.

Το 1975 ο κύριος Τζόρνταν παραιτήθηκε από την ηγεσία του Β.Κ. ύστερα από την αυξανόμενη οικογενειακή πίεση που του ασκείτο και τη περίφημη δικαστική υπόθεση "Τέσκο" (Tesco).

Η ηγεσία του Β.Κ. πέρασε στον Γραμματέα του κινήματος και τότε Τομεάρχη του Merseyside, τον κύριο Μάικ Μακ Λάφλιν, τέως ναυτικό. Ο ΜακΛάφλιν ανέλαβε λοιπόν αποφασισμένος να μεγαλώσει το κίνημα από τα 100 εγγεγραμμένα μέλη που αριθμούσε ως τότε. Για να αφοσιώσει επαρκή χρόνο στο εγχείρημα αυτό παραιτήθηκε από τη δουλειά του και έπιασε δουλειά ως γαλατάς και έτσι αυτή του η εργασία τα ξημερώματα του απελευθέρωσε τα πρωινά και τα απογεύματα για να εργασθεί για το Κίνημα. Το ταπεινό αυτό επάγγελμα έγινε αργότερα αντικείμενο χλευασμού και αστεϊσμού τόσο από τα ΜΜΕ, όσο και από αριστερούς εργαζόμενους, που του έδωσαν το παρατσούκλι "ο Γαλατάς". Αξιοποιώντας στο έπακρο το χρόνο του, ο Μακ Λάφλιν δυνάμωσε το Κίνημα και επαναπροσδιόρισε τις μεθόδους στρατολόγησης νέων μελών. Το Β.Κ. μεγάλωνε αργά, αλλά σταθερά και αποκτούσε όλο και περισσότερη δημοσιότητα. Σε όλη τη χρονική περίοδο από τα τέλη του '70 μέχρι τις αρχές του '80, το Β.Κ. ήταν το πρόσωπο του φυλετικού Εθνικοσοσιαλισμού στη Βρετανία. Το κράτος κατάφερε δυνατά κτυπήματα στο κίνημα, φυλακίζοντας το Μακ Λάφλιν για "Φυλετικό Μίσος". Η οργανωμένη αριστερά και οι μετανάστες σύμμαχοί τους προσπάθησαν σκληρά να διαλύσουν τις δημόσιες δραστηριότητες του Κινήματος. Συχνά οι δρόμοι βιάφονταν με αίμα, ενώ υπήρχαν και συλλήψεις. Το Β.Κ. άρχισε σταδιακά να υποσκελίζει το Εθνικό Μέτωπο. Με μια εντελώς προσωπική πρωτοβουλία, ο Μακ Λάφλιν άλλαξε το όνομα του Β.Κ. σε Βρετανικό Εθνικιστικό και Σοσιαλιστικό Κίνημα. Το όνομα αυτό δεν βρήκε απήχηση στα στελέχη και τα μέλη, αλλά το "Βρετανικό Κίνημα" παρέμεινε το "αγωνιστικό όνομα".

Το 1983 και χωρίς προειδοποίηση ο Μακ Λάφλιν παραιτήθηκε από την ηγεσία και έκλεισε τα Εθνικά Γραφεία στο Σόττεν της Βόρειας Ουαλίας. Δεν όρισε κάποιον διάδοχο του στην ηγεσία και πρό-

THE BRITISH MOVEMENT

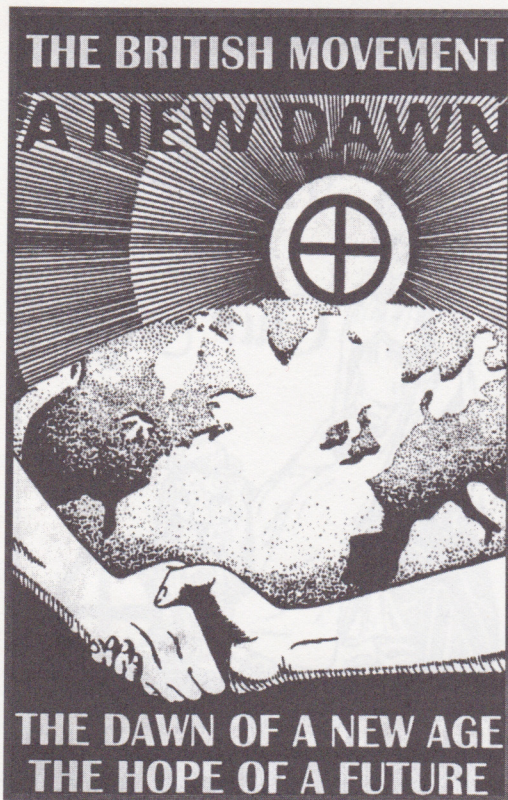
PROUD TO BE WHITE

τεινε να "μπει το Κίνημα στον πάγο".

Αυτό απορρίφθηκε από τους εναπομείναντες Τομεάρχες και την Φρουρά, που ενώθηκαν το 1984 για να διασώσουν το Β.Κ. και να ανοικοδομήσουν και να αναδιοργανώσουν το Κίνημα. Αυτοί οι άνδρες και οι γυναίκες αρνήθηκαν να πετάξουν πολυτελείς αγώνες, θυσίες και σκληρή δουλειά. Στην Ετήσια Γενική Συνέλευση του Β.Κ. το 1985, αποφασίστηκε μια καινούρια δομή, με χαμηλό προφίλ, αναδιοργάνωση, αναζήτηση πόρων κτλ. Το όνομα άλλαξε πάλι, αυτή τη φορά σε Βρετανικό Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα, αποβάλλοντας δηλαδή το "και" που δεν ήταν δημοφιλές, δηλώνοντας έτσι με σαφήνεια το την ιδεολογία του Κινήματος. Το χαμηλό προφίλ διατηρήθηκε μέχρι και την Ετήσια Γενική Συνέλευση του 1991, ενώ τα τελικά στάδια διατυπώθηκαν στο Σχέδιο 2000. Η ηγεσία εντάχθηκε στην Επιτροπή του 1984, που πήρε το όνομά της από τη χρονιά της "αναγέννησης". Το Βρετανικό Κίνημα τώρα ατενίζει το μέλλον.

Αντίθετα με ό,τι πολλοί απαισιόδοξοι θα ήθελαν να πιστεύουμε, ο Εθνικοσοσιαλιστικός σκοπός στη Βρετανία δεν παρέμεινε στάσιμος, κολακευ-

μένος, ούτε καν ξέπεσε στην περασμένη δεκαετία. Ό,τι συνέβη στην πραγματικότητα ήταν ένα μεγάλης κλίμακας "ξεσκαρτάρισμα", αναδιοργάνωση και αναθεώρηση της στρατηγικής. Έχουμε πολλά για τα οποία μπορούμε να συχαρούμε τους εαυτούς μας και χάρις στους δύσκολους καιρούς που περάσαμε, ξέρουμε ότι θα έρθει η στιγμή μας, και θα έρθει σύντομα, το εφελτήριο της Νέας Τάξης θα είναι πάντα η δουλειά που έγινε το 1970 και το 1980.

Όπως γνωρίζουμε, ένα ηγετικό στέλεχος του Κινήματός σας το έβλαψε σοβαρά στις αρχές του '80 και το Β.Κ. σχεδόν οδηγήθηκε σε διάλυση. Μπορείτε να μας πείτε κάτι παραπάνω για αυτό το γεγονός;

Στις αρχές του 1980, ο ηγέτης μας Μάικ Μακ Λάφλιν ξαφνικά παραιτήθηκε και έκλεισε το Αρχηγείο του Κινήματος. Αυτό ήταν ένα τρομερό πλήγμα για το Κίνημα, διότι η Οργάνωση έχασε τα γραφεία της, το τυπογραφείο της, εξοπλισμό γραφείου και αποθέματα αναγνωστικού υλικού. Χρειά-

στηκαν χρόνια μέχρι το Β.Κ. να ξεκινήσει και πάλι το εκδοτικό του έργο. Η κίνηση αυτή του Μακ Λάφλιν προκάλεσε την απώλεια πολλών μελών, που απομακρύνθηκαν, αφήνοντας πίσω μόνο τα αφοσιωμένα και σκληροπυρηνικά στελέχη.

Ποιες είναι οι βασικές ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις;

Είμαστε Εθνικοσοσιαλιστές.

Πώς διεξάγετε τον πολιτικό σας αγώνα;

Μετά τις εμπειρίες μας το '70 και το '80, το Β.Κ. άλλαξε τακτικές -το κράτος είχε ήδη κάνει πολύ δύσκολο το να οργανώσεις πορεία και να διαδηλώσεις ανοικτά στους δρόμους. Τώρα, το Β.Κ. κάνει κλειστές συγκεντρώσεις, μοιράζει φυλλάδια και έντυπο υλικό στους δρόμους και σε συναυλίες του Β&Η (Blood & Honour), αναρτά αφίσες, γράφει συνθήματα, κυκλοφορεί το περιοδικό του, έρχεται αντιμέτωπο και μάχεται σώμα με σώμα με τους πολιτικούς του αντιπάλους.

Αποτελεί η ενασχόλησή σας με τη White Power μουσική κύριο σημείο της πολιτικής σας;

Το Β.Κ. έχει ασχοληθεί με τη σκηνή αυτή από το ξεκίνημά του. Υπάρχει ένας αριθμός συγκροτημάτων που ανήκουν στο Κίνημα και το Β.Κ. με τη σειρά του τις υποστήριξε. Σε μερικές περιπτώσεις ενισχύσαμε και οικονομικά ώστε να ηχογραφηθούν και να παραχθούν CD. Το Β&Η είναι ανεξάρτητο του Β.Κ., αλλά βρίσκονται σε στενή συνεργασία. Η μουσική είναι θετική για το Κίνημά μας και αποτελεί μια καλή ευκαιρία για να έρθει νεαρός κόσμος κοντά στον Εθνικοσοσιαλισμό.

Τι γνωρίζετε για την πολιτική ζωή στη σύγχρονη Ελλάδα και το Εθνικιστικό Κίνημα της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ;

Δε γνωρίζουμε και πολλά γύρω από την πολιτική ζωή της Ελλάδας, αλλά μελετάμε τις εκδόσεις της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ πολύ προσεκτικά. Πιστεύουμε ότι η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ είναι ό,τι πιο κοντινό υπάρχει στον Ελληνικό χώρο προς το Β.Κ., τόσο ιδεολογικά όσο και στη δομή του. Εδώ στο Β.Κ. θαυμάζουμε την ποιότητα των εκδόσεων της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ και ελπίζουμε ότι σύντομα και εμείς θα είμαστε σε θέση να εκδίδουμε υλικό αυτού του επιπέδου.

Σε πρόσφατο φύλλο της εφημερίδας του BNP υπήρχε συνέντευξη με κάποιο μέλος του Κόμματος όπου ανέφερε ότι είναι περήφανος για την Αφρικανική καταγωγή του γαμπρού του και τα εγγόνια του που είναι μιγάδες!

Ακόμα και αν αυτή η δήλωση αποτελούσε έναν πολιτικό ελιγμό ώστε να αποβάλει το χαρακτηρισμό του "ρατσιστή", το ερώτημα είναι αν μια τέτοια απαράδεκτη δήλωση θεωρείται δικαιολογημένη.

Το άρθρο αυτό στην εφημερίδα "Ελευθερία" προκάλεσε οργή στις τάξεις των Βρετανών Εθνικιστών και γενικότερα στους Εθνικοσοσιαλιστικούς κύκλους. Είναι απαράδεκτο και κατά τη γνώμη του Β.Κ. ήταν αδικαιολόγητο και προδοτικό για τα Εθνικοσοσιαλιστικά ιδεώδη, σύμφωνα με τα ο-

ποία ιδρύθηκε το Β.Κ. Το Β.Κ. δεν θα δεχθεί ποτέ τέτοια στρατηγική.

Η Ελλάδα και η Αγγλία έχουν κοινό τον Άγιο Γεώργιο ως προστάτη των Ενόπλων Δυνάμεων. Ποιο θα μπορούσε να αποτελέσει το αντίστοιχο κοινό σημείο σε μια από κοινού μάχη των Ελλήνων και Βρετανών Εθνικιστών;

Είναι πολύ καλό που μοιραζόμαστε τέτοιους πολιτιστικούς δεσμούς. Παρά ταύτα, θα ήταν καλύτερο να υπάρχει ένα περισσότερο ιδεολογικά αποδεκτό από Εθνικοσοσιαλιστικής σκοπιάς σύμβολο, παρά ένας Άγιος του Χριστιανισμού. Η υπεράσπιση της Αρείας Ευρώπης και του Άρειου Πολιτισμού πρέπει να αποτελέσουν την κοινή μάχη των Ελλήνων και Βρετανών Εθνικιστών και Εθνικοσοσιαλιστών.

Πως αντιλαμβάνεστε την Ευρώπη των Εθνών;

Η Ευρώπη είναι ένα τείχος εθνών εναντίον των μη Αρείων εθνών του κόσμου και κάθε έθνος αποτελεί ένα λίθο του. Κάθε ένα έχει το δικό του χαρακτηριστήρα, πολιτισμό και δυνάμεις, αλλά κάθε ένα είναι ζωτικής σημασίας για την επιβίωση της Ευρώπης.

Ποια είναι η γνώμη σας με λίγες λέξεις για: την Αρχαία Ελλάδα

Η πρώτη ακμή του Αρείου Πολιτισμού στη Μεσόγειο, ένας πολιτισμός που γέννησε μεγάλους ήρωες, λογοτεχνία και τέχνη. Κάτι για το οποίο η σύγχρονη Ελλάδα θα πρέπει να νιώθει περήφανη και να το υπερασπίζεται. Η σύγχρονη κουλτούρα της τηλεόρασης, που έρχεται από τις ΗΠΑ και το Χόλυγουντ και κυριαρχεί στην Ευρώπη αγνοεί και κρύβει την Ιστορία αυτή από την Ευρώπη. Θα ήθελα πολύ μεγαλύτερο κομμάτι της Αρχαίας Ελληνικής Ιστορίας να είναι γνωστό στη Βρετανία.

τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία

Στη Βρετανία γνωρίζουμε ελάχιστα για αυτή την περίοδο, αλλά πιστεύουμε ότι ήταν τμήμα του Αρείου Πολιτισμού. Ένας Πολιτισμός που ισοπεδώθηκε από τους Τούρκους και τα Αραβικά φύλλα, του οποίου ένα μεγάλο τμήμα χάθηκε στο Μεσαίωνα. Η σύγχρονη Τουρκία και η Αλβανία κατέχει τώρα τα εδάφη που αποτελούσαν τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία.

τον Oswald Mosley

Μια εξέχουσα πολιτική μορφή της Βρετανίας, ένας αξιωματικός του Μεγάλου Πολέμου, ένας αριστοκράτης που είδε το φως του Φασισμού και του Εθνικοσοσιαλισμού και πολέμησε το καθεστώς για να φέρει την ιδεολογία αυτή στο Βρετανικό λαό. Παρά τις προσπάθειές του τη δεκαετία του '30, δεν μπόρεσε να απελευθερώσει την εξουσία από το Σύστημα, αλλά το κίνημά του των Μελανοχιτώνων λειτούργησε σαν έμπνευση για πολλές γενεές Βρετανών Εθνικιστών και Εθνικοσοσιαλιστών. Καθώς γράφω αυτές τις γραμμές, έφτασαν τα νέα του θανάτου της Lady Diana Mosley, στην ηλικία των 93 ετών. Υπήρξε αφοσιωμένη Βρετανή Εθνικοσοσιαλιστής και κατά τη διάρκεια των ετών που πέρασε στην εξορία αρνήθηκε να προδώσει την ιδεολογία και τα πιστεύω της.

τον Colin Jordan

Αφοσιωμένος Εθνικοσοσιαλιστής ακτιβιστής

**THE FIRE OF
PATRIOTISM
FOLLOW THE FLAME!
BRITISH MOVEMENT
BURNS WITH PRIDE!
P. O. BOX 6 / HECKMONDWIKE
WEST YORKSHIRE WF16 0XF**

και συγγραφέας, ο οποίος ίδρυσε το Βρετανικό Κίνημα το 1968 μετά από σχεδόν εικοσαετείς αγώνες στο πεζοδρόμιο. Παρόλο που ποτέ δεν πέτυχε να προσελκύσει τις μάζες, έδωσε τη δυνατότητα σε πολλούς σύγχρονους Βρετανούς Εθνικιστές και Εθνικοσοσιαλιστές να δημιουργήσουν τις δικές τους οργανώσεις και να δραστηριοποιηθούν. Παρά το γεγονός της απόσυρσής του και της επιβαρημένης του υγείας, συνεχίζει να γράφει και να διαδηλώνει. Δεν έχει παίξει ενεργό ρόλο στο Β.Κ. από το 1974, αλλά διατηρεί επαφή και αλληλογραφία με το γραφείο μας.

τον John Tyndal

Ικανός Εθνικιστής ομιλητής, αλλά έχει πλέον αποσυρθεί. Δεν ηγείται πλέον του BNP και ποτέ δεν αναμείχθηκε με το Β.Κ. Είναι σεβαστός από πολλούς για το κουράγιο και την αποφασιστικότητά του, αλλά έχει παρωχημένους τρόπους προσέγγισης που δε λειτουργούν πλέον στην Βρετανική πολιτική σκηνή.

τον Nick Griffin

Ένας πολύ φιλόδοξος και έξυπνος άνθρωπος, ηγείται τώρα του BNP. Υπό την ηγεσία του το BNP μεγάλωσε και γνώρισε μεγάλη εκλογική επιτυχία.

Το Β.Κ. δεν υποστηρίζει τον τύπο πολιτικού αγώνα και πολιτικής και πιστεύει ότι το ΒΝΡ έχει αμβλύνει τον Εθνικισμό του εξαιτίας τις επιθυμίας του Griffin να γίνει το κόμμα πιο "φιλολαϊκό" ή "λαϊκιστικό".

τη National Alliance και τον William Pierce

Είναι η αμερικανική οργάνωση που συνάδει περισσότερο με την πολιτική σκηνή των ΗΠΑ. Ο William Pierce ήταν ένας οραματιστής και πολύ ικανός άνθρωπος, που ενέπνευσε το Β.Κ., αλλά το Β.Κ. πρέπει να υιοθετήσει τις ιδέες του και την προσέγγιση του Ν.Α. στα πράγματα και να τις προσαρμόσει στη Βρετανική πραγματικότητα. Έχουμε πάρει πολλές χρήσιμες ιδέες από αυτά που έχει επιτύχει η Ν.Α.

το ΝΡD

Υποστηρίζουμε τον αγώνα τους για Γερμανικό Εθνικισμό, αλλά δε γνωρίζουμε αρκετά το συγκεκριμένο κόμμα ώστε να σχολιάσουμε περαιτέρω. Το Β.Κ. έχει γνωρίσει έναν ακτιβιστή του κόμματος αυτού και κρίνοντας από αυτόν τους βρίσκουμε εξαιρετικούς ανθρώπους με κοινά ιδανικά με εμάς. Το Β.Κ. θα καλωσόριζε μια στενότερη επαφή με το ΝΡD.

to Combat 18

Από το ξεκίνημά του το Β.Κ. δεν ήθελε καμία σχέση με την οργάνωση αυτή. Ξεκίνησε από ανθρώπους που βρίσκονταν στη μισθοδοσία της Βρετανικής Αστυνομίας και των υπηρεσιών ασφαλείας. Μεγάλη ζημιά έγινε και σε Βρετανικές Εθνικιστικές Οργανώσεις και στο Β.Κ. από τις ενέργειες της ηγεσίας του C18. Πολλοί νεαροί Βρετανοί στρατολογήθηκαν στις τάξεις του και υπέστησαν συλλήψεις και φυλακίσεις.

Πολύ περισσότεροι δε, έχασαν απογοητεύτηκαν από αυτή την ψευτο-οργάνωση και το φόνο του ακτιβιστή Chris Castle, που ανήκε στις τάξεις της. Ο Charlie Sargent και ο Martin Cross απεκάλυψαν πόσο διαβρωμένη είναι η οργάνωση αυτή. Ακόμα, σχεδόν κατέστρεψε το Βρετανικό Β&Η ως οργάνωση, σπατάλησε χρήματα και σχεδόν διέλυσε το δίκτυο των White Power συγκροτημάτων στη Βρετανία και προσπάθησε σκληρά να διαλύσει και το Β.Κ. Παραμένει μία χούφτα από αυτούς και οι περισσότεροι Βρετανοί Εθνικοσοσιαλιστές δεν τους εμπιστεύονται.

το «αντιφασιστικό» περιοδικό Searchlight και τον Gerry Gable

Θα μπορούσαμε να γράψουμε ολόκληρο βιβλίο για αυτό! Το Searchlight & ο Gerry Gable θα ήθε-

λαν ο κόσμος να πιστεύει ότι ένα τεράστιο αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό δίκτυο ανήκει σε αυτούς, ένα δίκτυο που το τρέμουν όλοι οι Εθνικοσοσιαλιστές και οι Εθνικιστές. Η αλήθεια είναι ότι το Searchlight δημιουργεί προβλήματα μέσω πληρωμένων κατασκόπων και πληροφοριοδοτών.

Το Searchlight στρέφεται εναντίον κάθε αγνού Βρετανού Εθνικοσοσιαλιστή και Εθνικιστή και υποστηρίζει τους ψευδοπροφήτες δίνοντάς τους δημοσιότητα. Παριστάνουν ότι έχουν ενημερωμένες πληροφορίες σε όλους τους Βρετανούς Εθνικοσοσιαλιστές και Εθνικιστές κλειδιά, αλλά συχνά επινοούν πληροφορίες και δίνουν τροφή στην τηλεόραση και τις εφημερίδες με ψεύτικες ιστορίες. Το Searchlight λαμβάνει μεγάλα ποσά από Σιωνιστές υποστηρικτές.

Ο Gerry Gable είναι ένας βετεράνος των Εβραϊκών/Σιωνιστικών αντιφασιστικών οργανώσεων, προμηθεύει με πληροφορίες τις υπηρεσίες ασφαλείας και την Ειδική Πτέρυγα της Μοσάντ. Ακόμα, ήταν μέλος του Βρετανικού Κομμουνιστικού Κόμματος για χρόνια και ο γιός του υπηρέτησε στον Ισραηλινό Στρατό. Αυτό επιδεικνύει από πού πηγάζει η αφοσίωσή του.

Ποια είναι η γνώμη σας για την Τουρκία;

Είναι ένα πρόβλημα για την Ευρώπη. Παρά το γεγονός ότι η Οθωμανική Αυτοκρατορία δεν απειλεί πλέον τη Δυτική Ευρώπη, οι Τούρκοι συνεχίζουν να εισβάλλουν στις περισσότερες Ευρωπαϊκές χώρες ως μετανάστες και φιλοξενούμενο εργατικό δυναμικό. Φέρουν μαζί τους το Ισλάμ και την κληρονομική ασιατική και αραβική τους καταγωγή στην Αρεία Ευρώπη. Το Β.Κ. θεωρεί τους Τούρκους στη Βρετανία και την Ευρώπη ως πρόβλημα.

Κλείστε τη συνέντευξη όπως εσείς θέλετε

Υπάρχουν πολλά περισσότερα που θα μπορούσαμε να γράψουμε αλλά ο χρόνος είναι περιορισμένος. Το Β.Κ. τείνει την χείρα προς τους Έλληνες Συναγωνιστές της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ και ελπίζει ότι μπορούμε να συνεχίσουμε τη συνεργασία μας σε ένα πανευρωπαϊκό Εθνικιστικό δίκτυο.

**The Raven
Γραμματέας Μεγάλης Βρετανίας
British Movement**

Leni Riefenstahl

1902-2003

Προσωπικότητα δυναμική, φύση εξαιρετική, χαρακτήρας ανήσυχος και ταλέντο πολύπλευρο, η Leni Riefenstahl δεν ανήκει πλέον στους θνητούς. Η καλλιτέχνις, η ορειβάτις, η χορεύτρια, η ηθοποιός, η σκηνοθέτις, η φωτογράφος, η δύτες, πέρασε στην Ιστορία, μια Ιστορία που έγραψε με την Ψυχή της.

Το όνομά της συνδέθηκε άρρηκτα με τον Αδόλφο Χίτλερ και το Εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς του. Η επιλογή της Riefenstahl ως επίσημου κινηματογραφίστη του Συνεδρίου του Κόμματος το 1934 ήταν δική του. Αποκύημα της εργασίας της "Ο Θρίαμβος της Θελήσεως", ένα άρτιο τεχνικά κινηματογραφικό δημιούργημα, που αποτελεί την απόλυτη αποτύπωση της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας στο απόγειό της.

Δυο χρόνια αργότερα η Leni δημιουργεί το "Ολυμπία" μια καλλιτεχνική καταγραφή των Ολυμπιακών Αγώνων του 1936, στο Βερολίνο, ένα έργο κολοσσιαίο, ύμνο στον Άνθρωπο και το Ωραίο, τη Ρώμη και τον Αγώνα, το Αρχαίο και το Νέο.

Αν και δεν υπήρξε ποτέ μέλος του Κόμματος, μετά τον πόλεμο κυνηγήθηκε, δικάστηκε σε πενήντα και πλέον δίκες τις οποίες τελικά κέρδισε, εξευτελίστηκε, αποκλείστηκε από τον καλλιτεχνικό κόσμο, δεν δίστασε όμως να αντεπιτεθεί υπερασπίζοντας το έργο της και δημιουργώντας νέο, στην Αφρική στη δεκαετία του '60, και ύστερα, στα 71 της χρόνια, στα βάθη των

θαλασσών στον Ινδικό Ωκεανό.

Το έργο της και η προσωπικότητά της κέρδισαν τον θαυμασμό ομοτέχνων της από τον Jean Cocteau ως τον Paul Verhoeven. Όμως "η συμμορία των διαμορφωτών της κοινής γνώμης και οι αριστεροί διανοούμενοι", όπως έλεγε η ίδια, επέβαλλαν την απομόνωσή της. Οι γκαλερί, οι καλλιτεχνικές οργανώσεις και τα φεστιβάλ που τόλμησαν να προβάλουν το έργο της χρειάστηκε να έρθουν αντιμέτωποι με τον εκφοβισμό, την αρνητική κριτική, την περιθωριοποίηση, την αντιπαράθεση με τις πολιτικές ηγεσίες, τις διαμαρτυρίες. Υπάρχει εξήγηση γι' αυτό.

Όταν το 1998 οργανώθηκε έκθεση έργων της στο Potsdam, εύκολα διαπιστώθηκε πως το πλήθος που συνέρεε δεν κοιτούσε τις υπερμεγέθεις φωτογραφίες από την Αφρική, αλλά συνωστιζόταν γύρω από μια μικρή οθόνη όπου παιζόταν "Ο Θρίαμβος της Θελήσεως". Ήταν η πρώτη δημόσια προβολή της ταινίας της στη Γερμανία μετά τον Πόλεμο.

Η Leni Riefenstahl δεν υπήρξε Εθνικοσοσιαλίστρια. Η ζωή της όμως και το έργο της είναι σε πολλά σημεία τους έκφραση του Εθνικοσοσιαλιστικού προτύπου. Το πρότυπο

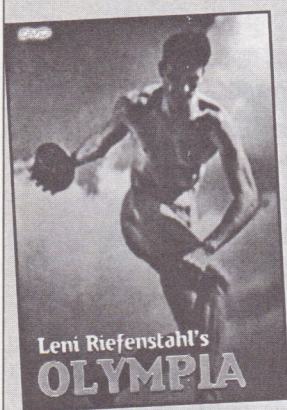
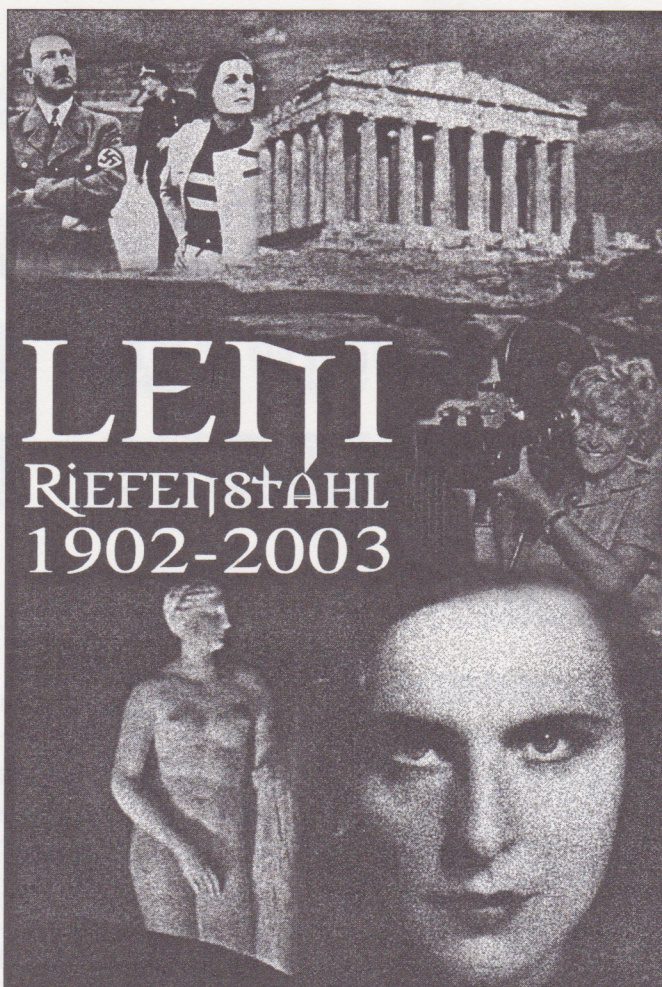

της υγιούς, αθλητικής, δραστηρίας γυναίκας που προέβαλλε, η δύναμη της θέλησής της, ο αγώνας ενάντια στις αντιξοότητες, ο Έρωσ της Φύσεως, η ζωή και το έργο της αποτελούν στοιχεία εθνικοσοσιαλιστικά.

Η ίδια, εξαγνισμένη μέσα από τον πόνο και την ασθένεια που της επεφύλασσε η ζωή ως το τέλος, έφυγε ειρηνικά στον ύπνο της στις 10.50 το βράδυ της 8 Σεπτεμβρίου 2003, στο σπίτι της στις όχθες της λίμνης Starnberger στη νότιο Βαυαρία.

Αυτή που όσο ζούσε ανάμεσα μας απήλαυσε το απόλυτο φως της δόξας και πάλεψε το απόλυτο σκοτάδι της περιφρόνησης και της κατακραυγής, βρίσκεται σήμερα λουσμένη στο Φως που δε σβήνει, αέρην και παντοτινή έφηβη.

**Η μνήμη της
ας μείνει αιώνια.**

"Olympia" (1938) (DVD - 136')

Το 1936 πραγματοποιήθηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες στο Βερολίνο και η Λένι Ρίφενσταλ για άλλη μία φορά αναλαμβάνει να αποτυπώσει αυτό ένα σημαντικό γεγονός για το Γ' Ράιχ με τον δικό της τρόπο. Το κλασικό ντοκιμαντέρ για τους Ολυμπιακούς του Βερολίνου προβλήθηκε σε δύο μέρη "Η γιορτή των εθνών" και η "Γιορτή του κάλλους". Της πήρε αυτή η κινηματογραφική υπερπαραγωγή, δύο χρόνια για να την ολοκληρώσει. Είχε στην διάθεση της μία ομάδα από 60 κινηματογραφιστές, χρησιμοποίησε τρία είδη ασπρόμαυρου φιλμ, κινηματογραφώντας 400.000 μέτρα φιλμ Στην διάρκεια του μοντάζ της ταινίας η Ρίφενσταλ ανακάλυψε ή βελτίωσε αρκετές τεχνικές που χρησιμοποιούνται στις ημέρες για την κάλυψη αθλητικών γεγονότων, από την αργή κίνηση ("slow motion"), έως τις υποβρύχιες λήψεις. Επίσης από αισθητική άποψη αναδεικνύει το κάλλος και όλοι εντυπωσιάζονται από τις πρώτες σκηνές που είναι αφιερωμένες στον Αρχαίο Ελληνικό Πολιτισμό. Από αισθητικής και τεχνικής άποψης θεωρείται ένα κλασικό κινηματογραφικό αριστούργημα.

Στην Ελλάδα, το βιβλιοπωλείο "Λόγχη" (Χαριλάου Τρικούπη 14, πλ. 210-3611590 ενώ) κυκλοφορεί το "Olympia" (σε κασέτα και DVD), ένα έργο αντιπροσωπευτικό της γερμανίδας σκηνοθέτιδας Λένι Ρίφενσταλ.

Julius Evola

«Εξέγερση ενάντια στον σύγχρονο κόσμο»

Ο ΝΟΜΟΣ, Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ, Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Η παραδοσιακή κοινωνική άποψη του νόμου και της πολιτείας είναι στενά συνδεδεμένη με την τάξη των ιδεών που ανέπτυξα μέχρι τώρα.

Γενικά μιλώντας, ένας υπερβατικός ρεαλισμός είναι η προϋπόθεση της παραδοσιακής αντίληψης του νόμου.

Ειδικά στους Αρίους τύπους, η έννοια του νόμου έχει μια στενή σχέση με τις έννοιες της αλήθειας, της αντικειμενικής πραγματικότητας και της σταθερότητας που ενυπάρχουν σε "αυτό που είναι".

Στις Βέδες, ο όρος *ῥτα* έχει το ίδιο νόημα με το *dharma*. Δεν καθορίζει μόνο την τάξη που υπάρχει στον κόσμο (ο κόσμος σαν ευρυθμία, ή κόσμος (Σ. μ. Ελληνικά στο κείμενο), αλλά έχει ένα βαθύτερο νόημα οσάκις προσδιορίζει την αλήθεια, τον νόμο ή την πραγματικότητα, όπως το αντίθετο του, *anῑta*, προσδιορίζει το ψέμα, το κακό και το ανύπαρκτο. Έτσι ο κόσμος του νόμου και κατά συνέπεια της πολιτείας κατέληξε να ισοδυναμεί με τον κόσμο της αλήθειας και της πραγματικότητας με την κύρια σημασία της λέξης.

Σαν φυσική συνέπεια, ο παραδοσιακός άνθρωπος είτε αγνούσε είτε θεωρούσε παράλογη την ιδέα ότι κάποιος μπορούσε να συζητάει για νόμους και την υπακοή που όφειλε σε αυτούς εάν οι εν λόγω νόμοι είχαν απλώς ανθρώπινη προέλευση, είτε ατομική είτε συλλογική. Κάθε νόμος για να θεωρείται αντικειμενικός έπρεπε να έχει "θεϊκό" χαρακτήρα. Από την στιγμή που ο "θεϊκός" χαρακτήρας ενός νόμου είχε καθιερωθεί και η καταγωγή του αναγότανε σε μία μη ανθρώπινη παράδοση, η αυθεντικότητά του καθίστατο απόλυτη. Αυτός ο νόμος γινότανε έπειτα κάτι ανείπωτο, ακλόνητο, αμετάβλητο και πέρα από κάθε κριτική. Έτσι κάθε παράβαση ενός τέτοιου νόμου εθεωρείτο όχι τόσο σαν έγκλημα κατά της κοινωνίας, αλλά μάλλον και πρώτιστα σαν βεβήλωση ή σαν μία πράξη ανευλάβειας (ασέβεια) (Σ. μ. Ελληνικά στο κείμενο), ή ακόμη σαν μία πράξη που έθετε σε κίνδυνο την πνευματική μοίρα του ατόμου που απειθαρχούσε σε αυτόν, όπως και των ανθρώπων που τον συνναστρεφόντουσαν. Αυτό εξηγεί γιατί μέχρι και τον μεσαιωνικό πολιτισμό, η επανάσταση κατά της εξουσίας

και του αυτοκρατορικού νόμου, εθεωρείτο τόσο σοβαρό έγκλημα όσο και η θρησκευτική αίρεση. Έτσι οι στασιαστές θεωρούνταν όπως και οι αιρετικοί, δηλαδή σαν οι εχθροί της δικής τους φύσης και σαν όντα που δρουν αντίθετα στον νόμο της εσωτερικής τους ύπαρξης.¹ Η Άρια Ινδία είχε μία ειδική έκφραση για να χαρακτηρίζει αυτούς που παρέβαιναν τον νόμο της κάστας. Καλούνταν "οι εκπεσόντες" ή "οι εκτραπέντες" (περισσότερα για αυτό αργότερα). Η χρησιμότητα του νόμου με την σύγχρονη έννοια της λέξης, που είναι η ομαδική και εμπειρική χρησιμότητα, δεν ήταν ποτέ το αληθινό κριτήριο που υιοθετούνταν κατά την αρχαιότητα. Όχι ότι αυτή η άποψη δεν λαμβανότανε ποτέ υπόψιν, αλλά μάλλον εθεωρείτο ότι ήταν ένα συμπλήρωμα ή ένα επακόλουθο σε κάθε νόμο, εφόσον αυτός είχε αναγνωρισθεί σαν αυθεντικός. Σε τελευταία ανάλυση, υπάρχουν διαφορετικές απόψεις για το ποια είναι η χρησιμότητα. Η έννοια της χρησιμότητας είναι το τελικό υλικό κριτήριο της σύγχρονης κοινωνίας ενώ αυτό δεν συνέβαινε στις παραδοσιακές κοινωνίες, όπου την ενσωμάτωναν στην λειτουργία ενός ανώτερου σκοπού. Αλλά για να θεωρείται χρήσιμος ένας νόμος ήταν αναγκαίο να είναι κάτι διαφορετικό από μια απλή και ακυρώσιμη δημιουργία της ανθρώπινης βούλησης. Άπαξ αποδεικνυότανε ότι το κύρος του πήγαιζε "από ψηλά", η χρησιμότητά του και η αποτελεσματικότητά του ήταν τελεσιδικά αναγνωρισμένη. Αυτή η βεβαιότητα δεν αμφισβητείτο ποτέ, ακόμη και σε αυτές τις περιπτώσεις που η πείρα, με το πιο άμεσο και χονδροειδές νόημα της λέξης, δεν επιβεβαίωνε ή και ακόμη έδειχνε ότι ο νόμος ήταν λάθος σε κάποιο βαθμό, αφότου όπως έλεγε το ρητό, "το πλέγμα του δρόμου του Ουρανού είναι πολύπλοκο και ακατανόητο".

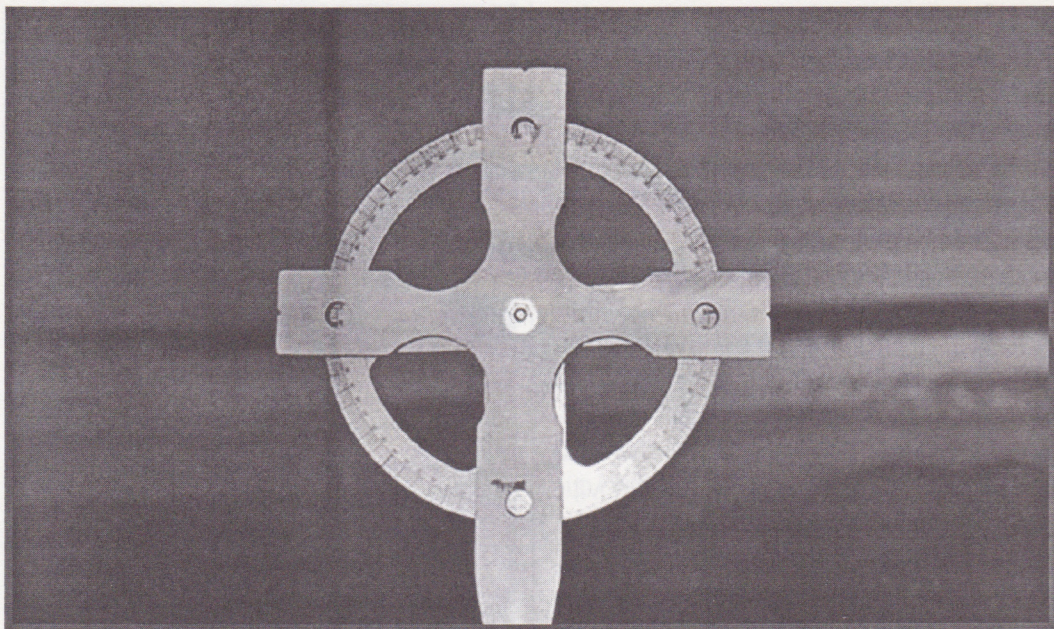
Αυτός είναι ο λόγος που στον παραδοσιακό κόσμο η δημιουργία ενός συστήματος νόμων και τελετών αποδίδονταν πάντα σε ουράνιους νομοθέτες ή σε θεϊκούς μεσολαβητές. Αυτές οι υπάρξεις με τη σειρά τους θεωρούνταν σαν ποικίλες μορφές ή εμφανίσεις του "κυρίου του κέντρου", ή "βασιλιά της δικαιοσύνης", καθορισμένες από διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές

και διαφορετικούς πληθυσμούς. Και ακόμη όταν σε πιο πρόσφατους χρόνους εισήχθηκε το εκλογικό σύστημα, η παράδοση διατήρησε μία επί μέρους τυπική ύπαρξη όταν η απόφαση του λαού δεν θεωρούνταν επαρκής. Σε αυτήν την περίπτωση, με σκοπό μερικοί νόμοι να επικυρωθούν τελικά, ήταν αναγκαίο να εξασφαλισθεί η έγκριση των αρχιερέων και να επιβεβαιωθεί ότι οι μάντιες εξακρίβωσαν ότι αυτοί οι νόμοι είχαν την αποδοχή των θεών.²

Εκτός αυτού, νόμοι και θεσμοί στην περίπτωση όλων των παραδοσιακών πολιτισμών, ήταν και "από επάνω" και προσανατολισμένοι πνευματικά ανοδικά. Μία πολιτική, οικονομική και κοινωνική τάξη που δημιουργήθηκε απλώς χάριν της εγκόσμιας ζωής είναι αποκλειστικό χαρακτηριστικό του σύγχρονου κόσμου, δηλαδή του αντιπαραδοσιακού κόσμου. Παραδοσιακά η πολιτεία είχε ένα υπερβατικό νόημα και στόχο που δεν ήταν κατώτερος από αυτούς που η Καθολική εκκλησία διεκδικεί στην Δύση σαν αποκάλυψη από τον "επάνω κόσμο" και μονοπάτι προς αυτόν. Η ακρι-

βής σημασία "state", από το λατινικό **status**, από το Ελληνικό **ίσταμαι**, "μένω", εμπειρικά μπορεί να προέρχεται από την μορφή της κοινωνικής ζωής που υιοθετήθηκε από νομαδικούς πληθυσμούς που κάποτε εγκαταστάθηκαν μόνιμα. Εντούτοις μπορεί επίσης να οδηγεί σε ένα υψηλότερο νόημα, δηλαδή να αφορά ένα σύστημα με ιεραρχική συμμετοχή σε μία πνευματική "σταθερότητα" ως αντίθετο στο εξαρτώμενο, ασταθές, μεταβλητό, χαοτικό και μερικού χαρακτήρα της φυσιοκρατικής ύπαρξης. Αυτό το σύστημα αποτελούσε την ακριβή αντανάκλαση του κόσμου του είναι στον κόσμο του γίνεσθαι. Για αυτόν τον λόγο κατά την διάρκεια της Βεδικής βασιλικής χειροτονίας προφέρονταν τα λόγια: **"Αυτός ο κόσμος των ζώων είναι σταθερός, και το ίδιο είναι και ο βασιλιάς των ανθρώπων."** Με αυτόν τον τρόπο, οι παραδοσιακές πολιτείες και αυτοκρατορίες συχνά χρησιμοποιούσαν τα σύμβολα του "κέντρου" και της "πολικότητας" που έχουν συνδεθεί με το αρχέτυπο της βασιλείας.

Έτσι, όταν η αρχαία Κινέζικη αυτοκρατορία αποκαλούνταν η Μέση Αυτοκρατορία και η έδρα του κόσμου συμφώνως με τους Βόρειους μύθους αποκαλούνταν Midgard, η "μέση κατοικία" ή κέντρο του κόσμου, η πρωτεύουσα της ηλιακής αυ-

τοκρατορίας των Ίνκας αποκαλείτο Cuzco, ή "ομφαλός" του κόσμου. Παρόμοια στην αρχαία Ελλάδα, οι Δελφοί κατείχαν τον ίδιο προσδιορισμό σαν το κέντρο του Δωρικού πολιτισμού. Θα ήταν εύκολο να βρούμε ανάλογες αναφορές σε διαφορετικούς πολιτισμούς, που όλες δείχνουν στο αρχαίο νόημα παραδοσιακών κρατών και οργανικών δομών. Γενικά μιλώντας, στους προϊστορικούς χρόνους ο συμβολισμός των "ιερών λίθων" ήδη δείχνει στο ίδιο σύστημα ιδεών, τον υποτιθέμενο φετιχισμό της λατρείας των λίθων που είναι μία απλή φαντασίωση των συγχρόνων ερευνητών. Ο **ομφαλός** ή ιερή πέτρα, δεν είναι μία απλοϊκή αναπαράσταση της μορφής του κόσμου. Το νόημα του στα Ελληνικά (ομφαλός) μας επαναφέρει στην ιδέα ενός "κέντρου", ενός "ακλόνητου σημείου" όπως επίσης μπορεί να συσχετισθεί με αυτό που αποκαλείται **ιερή γεωγραφία**. Ο "ιερός λίθος" βρίσκεται συχνά, και όχι χωρίς αιτιολογία, σε ορισμένα μυσταγωγικά μέρη που χρησίμευαν σαν παραδοσιακά κέντρα ενός δεδομένου ιστορικού κύκλου ή ενός συγκεκριμένου λαού.³ Το νόημα του "ιερού λίθου" ήταν συχνά αυτό μίας "θεμελίωσης εκ των άνω", ειδικά όταν ο λίθος "ήταν εξ ουρανού", δηλαδή ένας αερόλιθος. Μερικά παραδείγματα είναι ο lapis

niger της αρχαίας Ρωμαϊκής παράδοσης και ο "λίθος του πεπρωμένου", το μαύρο θανάσιμο αλαματίδιο στις Βρετανικές και Κελτικές παραδόσεις, που ήταν σπουδαίο για την υποτιθέμενη ικανότητα του να αναγνωρίζει τους νόμιμους βασιλείς από τους διάφορους διεκδικητές του θρόνου.⁴ Ακολουθώντας το ίδιο σύστημα ιδεών, κατά την άποψη του Wolfram von Eschenbach, το Γκράαλ ήταν ένας μυστηριώδης "θεϊκός λίθος" ο οποίος είχε επίσης την δύναμη να αποκαλύπτει αυτόν που ήταν άξιος του βασιλικού αξιώματος.⁵ Από εδώ προκύπτει και το ολοφάνερο νόημα της δοκιμασίας, που συνίστατο στο να μπορέσει κάποιος να εξαγάγει ένα ξίφος από τον λίθο (ο Θησέας στην Ελλάδα, ο Sohrab στην Περσία, ο Βασιλιάς Αρθούρος στην αρχαία Βρετανία κ.ο.κ.).

Το δόγμα των δύο φύσεων - που είναι η βάση της παραδοσιακής άποψης της ζωής - αντανακλάται επίσης στην σχέση που υπάρχει μεταξύ της πολιτείας και του λαού (δήμος). Η ιδέα ότι η πολιτεία έλκει την καταγωγή της από τον **δήμο** και ότι η αρχή της νομιμότητας της και της προέλευσης της βασίζεται πάνω σε αυτόν, είναι μία ιδεολογική διαστροφή τυπική του σύγχρονου κόσμου και ουσιαστικά αντιπροσωπεύει μία κατάπτωση. Με αυτήν την αντίληψη οπισθοδρομούμε σε κάτι που ήταν τυπικό των φυσιοκρατικών κοινωνικών μορφών στερούμενοι ένα αυθεντικό πνευματικό χρίσμα. Άπαξ και πάρθηκε αυτή η κατεύθυνση, εκδηλώθηκε μία αναπόφευκτη βαθμιαία πτώση, που τελείωσε με τον θρίαμβο του κολλεκτιβιστικού κόσμου των μαζών και τον ερχομό της ριζικής δημοκρατίας. Αυτή η κατάπτωση προέρχεται από μία λογική αναγκαιότητα και από τον φυσικό νόμο της βαρύτητας που επηρεάζει τα σώματα που πέφτουν. Σύμφωνα με την παραδοσιακή άποψη, αντιθέτως, η πολιτεία σχετιζόταν με τον λαό, όπως οι Ολύμπιες και Ουράνιες αρχές σχετιζόντουσαν με τον υπόγειο και "καταχθόνιο" κόσμο, ή σαν η "ιδέα", η "μορφή", ή ο **νοϋς** (Σ.μ. ελληνικά στο κείμενο) σχετίζονται με την "**ύλη**", την "φύση" ή την ύλη (Σ.μ. ελληνικά στο κείμενο). Ή όπως η φωτεινή, αρρενωπή, διαφοροποιός, εξατομικευτική και ζωοδότρια αρχή συνδέεται με την ασταθή, ανομοιογενή και νυ-

κτηρινή θηλυκή αρχή. Μεταξύ των δύο αυτών πόλων υπάρχει μία βαθιά ένταση, η οποία στον παραδοσιακό κόσμο επιλύθηκε με την έννοια μιας μεταμόρφωσης και με την εγκαθίδρυση μιας τάξης εκ των άνω. Έτσι η απόλυτη ιδέα των "φυσικών δικαιωμάτων" είναι απλά αποκόψιμο της φαντασίας και η αντιπαραδοσιακή και ανατρεπτική χρήση της είναι πολύ καλά τεκμηριωμένη. Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα στην φύση το οποίο είναι "καλό" καθεαυτό και στο οποίο τα αναφαίρετα δικαιώματα ενός ατόμου, τα οποία κατέχονται ισομερώς από κάθε ανθρώπινη ύπαρξη, είναι ριζωμένα και προδιαμορφωμένα. Ακόμα και όταν η εθνική υπόσταση εμφανίζεται να είναι κάπως "καλά διαμορφωμένη", με άλλα λόγια όταν παρουσιάζει μερικές στοιχειώδεις μορφές τάξης, αυτές οι μορφές (εκτός αν είναι υπολείμματα και ίχνη προγενέστερων μορφοποιητικών πράξεων) δεν έχουν πνευματική αξία μέσα τους και από τον εαυτό τους εκτός αν συμμετέχουν σε μία ανώτερη τάξη, όπως εάν ενσωματώνονται στην πολιτεία ή κάποιοι ανάλογο παραδοσιακό οργανισμό, που πρώτα καθιερώθηκαν σαν υπόσταση εκ των άνω. Τελικά, η υπόσταση του δήμου είναι πάντα **δαιμονική** (με την αρχαία, μη χριστιανική, μη ηθική, έννοια της λέξης). Πάντα απαιτεί μία κάθαρση ή μια απελευθέρωση προτού μπορέσει να δράσει σαν μία **δύναμις** (ελληνικά στο κείμενο) και σαν υποκείμενο ενός παραδοσιακού πολιτικού συστήματος, και πριν μπορέσει να υπηρετήσει την ανάπτυξη μιάς διαφοροποιού και ιεραρχικής τάξης πάνω και υπέρ ενός νατουραλιστικού υποβάθρου.

Από αυτήν την άποψη θα δούμε ότι η κύρια αρχή πάνω στην οποία είναι οικοδομημένη η διάκριση μεταξύ ανθρώπων και της ιεραρχίας των παραδοσιακών καστών, δεν έχει πολιτική ή οικονομική σημασία, αλλά πνευματική. Και έτσι αναπτύχθηκε ένα αυθεντικό σύστημα συμμετοχών όπως επίσης τα προοδευτικά στάδια μιάς κατάκτησης και μία νίκη του κόσμου πάνω στο χάος. Εκτός από τις τέσσερις κύριες κάστες, η Ινδοόρια παράδοση γνώριζε μία πιο πλατιά και πιο σημαντική διάκριση που δίνει έμφαση στην διττότητα των φύσεων. Αναφέρομαι στην διάκριση με-

ταξύ των arya ή dñija και των sudra. Οι πρώτοι ήσαν οι "ευγενείς" ή "οι διπλογεννημένοι" που αντιπροσώπευαν το "θεικό" στοιχείο (daivya). Οι άλλοι ήσαν υπάρξεις που ανήκαν στην φύση και έτσι αντιπροσώπευαν το ανομοιογενές υπόστρωμα της ιεραρχίας που υπερνικιότανε προοδευτικά από την μορφοποιό επιρροή που εξασκείτο μέσα από τις ανώτερες τάξεις, από τους αρχηγούς των οίκων των brahmana.⁶ Αυστηρά μιλώντας, αυτή η επιρροή ήταν το αυθεντικό νόημα της πολιτείας και του νόμου στον κόσμο της Παράδοσης. Είχε ένα νόημα υπερφυσικής "διαμόρφωσης" ακόμα και εάν αυτό δεν εκδηλωνότανε άμεσα με εμφανείς τρόπους, είτε λόγω ατελών εφαρμογών της αρχής ή αργότερα λόγω υλικών και εκφυλιστικών διαδικασιών.

Τα προαναφερθέντα είναι η βάση πάνω στην οποία θεμελιώνεται η δυνητική σχέση μεταξύ της αρχής κάθε πολιτείας και της **καθολικότητας**.

Οπουδήποτε συμβαίνει μία δράση που αποβλέπει να συγκροτήσει την ζωή πέρα από τα όρια της φύσης και της εξαρτημένης και εμπειρικής ύπαρξης, είναι αναπόφευκτο ότι θα εκδηλωθούν ορισμένες μορφές που δεν συνδέονται με την συγκεκριμένη δράση. Η σπουδαιότητα αυτού, που είναι παγκόσμιο, μπορεί να εμφανισθεί με διάφορες όψεις και διαφορετικές βαθμίδες σε διάφορους πολιτισμούς και παραδοσιακούς οργανισμούς. Η "μορφοποιός διαδικασία" αντιμετωπίζει πάντα αντίσταση από την ύλη, η οποία στους καθορισμούς της τους προκαλούμενους από τον χώρο και τον χρόνο δρα με μία διαφοροποιό και ιδιαίτερη κατεύθυνση σε σχέση με την αποτελεσματική ιστορική εφαρμογή της μίας αρχής, που είναι ανώτερη και προγενέστερη από αυτές τις εκδηλώσεις. Εν τούτοις δεν υπάρχει μορφή παραδοσιακού οργανισμού - που παρά το κάθε τοπικό χαρακτηριστικό, κάθε εμπειρική αποκλειστικότητα, κάθε "αυτοχθονισμό" των ιεροτελεστιών και των θεσμών που ζηλότυπα υπερασπίζεται - που να μην κρύβει μία ανώτερη αρχή. Αυτή η αρχή πραγματώνεται όποτε ο παραδοσιακός οργανισμός αγγίζει τα ύψη της ιδέας της αυτοκρατορίας. Έτσι, υπάρχουν μεταφυσικοί δεσμοί έλξης και αναλογίας μεταξύ των ατομικών παραδοσιακών σχηματισμών και κάτι μονα-

δικού, αδιαίρετου και αιώνιου, και αυτοί οι δεσμοί απεικονίζονται με πολλούς τρόπους. Κάπου κάπου είναι δυνατόν να αναγνωρίσουμε σε ορισμένους ιστορικούς θεσμούς (όπως μοναρχίες και αυτοκρατορίες) ένα εσωτερικό και παγκόσμιο κέντρο που υπερβαίνει τις συγκεκριμένες γεωγραφικές και ιστορικές διαστάσεις των προαναφερθέντων θεσμών. Έτσι κορυφώνονται σε μία ενότητα υψηλότερης μορφής όπως είναι οι αυτοκρατορικές περιόδους αιχμής του κόσμου της Παράδοσης.

Ιδεωδώς, μία ίδια γραμμή περνά από την παραδοσιακή ιδέα του νόμου και της πολιτείας σε αυτήν της αυτοκρατορίας.

Έχουμε δει ότι η αντίθεση μεταξύ των ανώτερων καστών (που χαρακτηρίζονται από την αναγέννηση) και της κατώτερης κάστας των sudra θεωρούνταν από τους Ινδοάριους σαν μία αντίθεση μεταξύ του "θεικού" και του "δαιμονικού" στοιχείου. Στο Ιράν οι ανώτερες κάστες πιστευότανε ότι αντιστοιχούσαν σε μία απόρροια της ουράνιας φωτιάς που κατερχότανε στην γη και πιο συγκεκριμένα πάνω σε τρεις διαφορετικές "κορυφές". Μετά την "δόξα" (hvareno) την υψίστη μορφή που ενσαρκωνότανε σε βασιλείς και ιερείς, τέτοια υπερφυσική φλόγα κατερχότανε ιεραρχικά σε κάστες ή τάξεις των πολεμιστών και των πατριαρχικών ηγετών έως ότου έρθει σε επαφή και "μεγαλύνει" τις χώρες που κατέχονταν από Αρίους.

Στην αρχαία Περσική παράδοση, αυτό ήταν το υπόβαθρο αντίθετα στο οποίο μία μεταφυσική άποψη της αυτοκρατορίας ήταν σχηματοποιημένη με τους όρους μίας πραγματικότητας που δεν είχε σχέση με τον χρόνο και χώρο. Υπάρχουν δύο δυνατότητες: από την μία μεριά βρίσκεται ο ashavan, ο αγνός, ο "πιστός" στην γη και ο ευλογημένος στον ουρανό. Ο ashavan είναι κάποιος που ενισχύει την δύναμη της αρχής του φωτός εδω στην γη, στο πεδίο που του αρμόζει. Ο ashavan αποτελεί παράδειγμα για τα μέλη των τριών τάξεων: των κυρίων των ιεροτελεστιών και της φωτιάς που εξασκούν μία αόρατη δύναμη πάνω στις απόκρυφες επιρροές, των πολεμιστών που η δουλειά τους είναι να μάχονται κατά των βαρβάρων και των βέβηλων ανθρώπων και τελευταία

σε αυτούς που δουλεύουν στην ξερή και άγονη γη, των οποίων η δουλειά είναι μία militia, εφόσον η γονιμότητα είναι σχεδόν μία νίκη που αυξάνει την μυστικιστική virtus της Αρίας γης.

Από την άλλη μεριά, ενάντιος του ashavan είναι ο anashavan, αυτός που είναι ακάθαρτος, χωρίς νόμο, ή αυτός που αντιτίθεται στην αρχή του φωτός. Σε αυτό το πλαίσιο, η αυτοκρατορία σαν ένα παραδοσιακό σύστημα που κυβερνάται από τον "βασιλιά των βασιλέων" αντιστοιχεί σε αυτό που η αρχή του φωτός έχει επιτυχημένα αποσπάσει από τις παγίδες της αρχής του σκότους. Το όριο της αυτοκρατορίας δείχνεται εμφανώς από τον μύθο του ήρωα Shaoshan, παγκόσμιου άρχοντα ενός μελλοντικού, τέλειου και νικηφόρου βασιλείου της "ειρήνης".⁸

Μία παρόμοια ιδέα βρίσκεται στον μύθο σύμφωνα με τον οποίον ο αυτοκράτορας Αλέξανδρος αναχαίτισε την σφοδρότατη επίθεση των λαών του Gog και Magog κατασκευάζοντας ένα σιδερένιο τείχος. Αυτοί οι λαοί μπορεί να αντιπροσωπεύουν σε αυτό το πλαίσιο το "δαιμονικό" στοιχείο που στις παραδοσιακές ιεραρχίες είχε υποταχθεί με επιτυχία. Κάποια μέρα θα πλημμυρίσουν την γη με σκοπό να την κατακτήσουν αλλά τελικά θα καταπολεμηθούν από μορφές που, συμφώνως με τις μεσαιωνικές sagas, θα ενσαρκώνουν το πρωτότυπο των ηγετών της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.⁹ Μία παρόμοια ιδέα εκφράζεται σε μερικές Βόρειες παραδόσεις με την εικόνα των αναχωμάτων που προστατεύουν την "διαμονή στο κέντρο" (την μυθική Midgard) από τις στοιχειακές δυνάμεις και μία μέρα θα εξουδετερωθούν κατά την διάρκεια του "λυκόφωτος των θεών" (το ragna-rokk).¹⁰ Η σχέση μεταξύ aeternitas και imperium βρίσκεται επίσης και στην Ρωμαϊκή παράδοση. Από εδώ προκύπτει ο υπερβατικός, μη ανθρώπινος χαρακτήρας με τον οποίο συνδέεται η ιδέα του regere και για αυτό ο παγανισμός απέδιδε στους θεούς το μεγαλείο της Ρώμης, της πόλης του αετού και του πέλεκου.

Σύμφωνα με μία άλλη άποψη εμπλουτισμένη με ένα βαθύτερο νόημα, ο "κόσμος" δεν θα τελείωνε όσο υπήρχε η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Αυτή η ιδέα συνδέεται με την λειτουργία της μυστικής σωτηρίας αποδιδόμενη στην αυτοκρατορία, που

όριζε ότι το "σύμπαν" δεν γίνεται κατανοητό με φυσικούς ή πολιτειακούς όρους αλλά μάλλον με όρους ως "κόσμος" (Σ. μ. ελληνικά στο κείμενο) και σαν μία δεξαμενή τάξης και σταθερότητας που περιέχει τις διασπαστικές δυνάμεις του χάους.¹¹

Σε σχέση με αυτήν την υπόθεση, η Βυζαντινή συνέχεια του Ρωμαϊκού ιδεώδους αποκτά ένα ιδιαίτερο νόημα που οφείλεται στην έντονα θεολογική και εσχατολογική φύση που ζωογονεί αυτό το ιδεώδες. Η αυτοκρατορία, που ακόμη σε αυτό το πλαίσιο κατανοείται σαν μία απεικόνιση του ουράνιου βασιλείου, παραχωρείται και προκαθορίζεται από τον θεό. Στην αυτοκρατορία ο γήινος ηγεμόνας (ο βασιλεύς αυτοκράτωρ) (Σ. μ. ελληνικά στο κείμενο) είναι ο ίδιος μία απεικόνιση του άρχοντα του σύμπαντος. Σαν άρχοντας ο ίδιος, ο ηγεμόνας είναι μόνος και χωρίς δευτε-

ρο. Εξασκεί τον έλεγχο και στην εγκόσμια και στην πνευματική επικράτεια και το επίσημο δικαίωμα του είναι παγκόσμιο. Αυτό το δικαίωμα επεκτείνεται ακόμα και σε λαούς που έχουν μία αυτόνομη κυβέρνηση και οι οποίοι δεν υπάγονται άμεσα στην πραγματική αυτοκρατορική εξουσία (κάθε τέτοια εξουσία θεωρείται "βαρβαρική" και "όχι σύμφωνη με το δίκαιο" εφόσον έχει απλά ένα φυσιοκρατικό υπόβαθρο). Οι υπήκοοι της αυτοκρατορίας είναι οι **Ρωμαίοι** (ρωμαίοι) (Σ.μ. ελληνικά στο κείμενο), όχι πλέον με μία ηθική και νομική έννοια, αλλά με την έννοια ενός ανώτερου τίτλου και χρίσματος, εφόσον ζουν στην ειρήνη που την εγγυάται ένας νόμος που είναι απεικόνιση του θεϊκού νόμου. Η αυτοκρατορική οικουμένη συνοψίζει την τάξη της "σωτηρίας", όπως και αυτήν του νόμου με την υψηλότερη έννοια του όρου.¹² Το ιδεώδες της αυτοκρατορίας αναδύθηκε για μία ακόμη φορά στον Γιββελινικό Μεσαίωνα με το ίδιο μεταϊστορικό περιεχόμενο, που είναι, σαν υπερφυσικός παγκόσμιος θεσμός δημιουργηθείς από την Πρόνοια, σαν ένα **remedium contra infirmitatem peccati** με σκοπό να επανορθώσει την παραστρατημένη ανθρώπινη φύση και να οδηγήσει τους ανθρώπους στην αιώνια σωτηρία.

Αυτή η ιδέα αδρανοποιήθηκε για πρακτικούς σκοπούς και από την εκκλησία και από τις ιστορικές συνθήκες, εμποδίζοντας έτσι την κατανόηση της, όπως επίσης και την αποτελεσματική πραγματοποίηση της σύμφωνα με το υψηλότερο νόημα της. Ο Δάντης, για παράδειγμα, από παραδοσιακή άποψη είχε δίκιο διεκδικώντας για την αυτοκρατορία τις ίδιες αρχές και την ίδια μεταφυσική αποστολή με την εκκλησία. Είχε δίκιο επίσης που μιλώντας για τον αυτοκράτορα, σαν κάποιον ο οποίος αφού "κατέχει τα πάντα και δεν επιθυμεί τίποτε άλλο" είναι ελεύθερος από φιληδονία και επομένως επιτρέπει στην ειρήνη και στην δικαιοσύνη να επικρατήσουν, και έτσι να ενδυναμωθεί η ενεργός ζωή των υπηκόων του. Μετά το προπατορικό αμάρτημα, αυτή η ζωή δεν μπορεί να αντισταθεί πια στον εκμαυλισμό της cupiditas, εκτός αν μία ανώτερη δύναμη την ελέγξει και την κατευθύνει.¹³

Αν και εξέφρασε σωστές παραδοσιακά απόψεις για την αυτοκρατορία, ο Δάντης Αλιγκέρι δεν μπόρεσε να μεταφέρει αυτές τις απόψεις πέρα από το πολιτικό και υλικό επίπεδο. Κατά την άποψη του Δάντη, η "τέλεια κατοχή" του αυτοκράτορα δεν είναι μία εσωτερική κατοχή, τυπική για "αυτούς που είναι" αλλά είναι μάλλον μία κατοχή στον χώρο. Επίσης, η cupiditas που απεχθάνεται δεν είναι η ρίζα μίας μη πνευματικά αναγεννημένης ζωής δεσμευμένης στον νόμο του γίνεσθαι και βιωμένης σε ένα φυσιοκρατικό επίπεδο, αλλά μάλλον η cupiditas των τριγκίπων που συναγωνίζονται για δύναμη και πλούτη. Πάλι, συμφώνως με αυτόν, "ειρήνη" είναι αυτή του "κόσμου", η οποία αποτελεί μία προσδοκία διαφορετικής τάξης εκτός της σφαίρας επιρροής της αυτοκρατορίας και μίας ζωής προσηλωμένης στα θεία με την ασκητική Χριστιανική έννοια.

Η Παράδοση συνεχίζει να ζει, εντούτοις, αν και μόνο με ασθενείς αντιλαλους. Με την δυναστεία των Χοχενστάφεν η Παράδοση είχε ένα τελευταίο φωτεινό τρεμόσβημα. Τελικά οι αυτοκρατορίες θα αντικατασταθούν από "ιμπεριαλισμούς" και η πολιτεία θα κατανοείται μόνο σαν ένας προσωρινός, εθνικός, μερικευμένος, κοινωνικός και πληβείος οργανισμός.

Σημειώσεις

1. De Stefano, L' idea imperiale di Frederico II , 75-79.
2. "Οι πόλεις δεν εξετάζαν κατά πόσον οι θεσμοί τους οποίους είχαν υιοθετήσσει ήταν χρήσιμοι ή όχι. Αυτοί οι θεσμοί είχαν εγκαθιδρυθεί επειδή ικανοποιούσαν την θρησκεία... Αρχικά ο υψηλότερος κανόνας στον οποίον η κοινωνική τάξη είχε βασισθεί δεν ήταν ιδιοτελής." Fustel de Coulanges, La cite antique (Paris 1900), 365. (Μέχρι τον Φρειδερίκο τον Β' βρίσκουμε ακόμη την ιδέα ότι οι νόμοι, στους οποίους υπόκειται και ο ίδιος ο αυτοκράτορας, απορρέουν άμεσα όχι από τους ανθρώπους ή τον λαό, αλλά από τον ίδιο τον Θεό. De Stefano , L' idea imperiale, 57)
3. R. Guenon, Roi du Monde, chap. 9
4. J. L. Weston, The Quest of the Holy Grail (London, 1913) , 12-13
5. Δες J. Evola, Il mistero del Graal e l' idea imperiale ghibellina (Rome 1972).
6. Συχνά η κάστα των sudra ή υπηρετών θεωρούνταν ότι ήταν "δαμονι-

κή" (asurya) σε αντίθεση με την κάστα των brahmana, θεωρούνταν ότι ήταν "θεική" (daivya) και στην κορυφή της ιεραρχίας των "διπλογεννημένων".

7. Στο Yasht (19.9) αναφέρεται ότι η "δόξα" ανήκει "στους Αρίους που γεννήθηκαν και σ' αυτούς που θα γεννηθούν, και στον άγιο Ζαρατούστρα". Αυτό μας θυμίζει την ιδέα του "ανθρώπου της αρχέγονης παράδοσης" (raoīgo-thaesha) που θεωρούνταν η αληθινή Άρια θρησκεία σε κάθε εποχή, πριν και μετά τον Ζαρατούστρα.
8. Bundahesh, 30.10. Yasht 29.89-90
9. Αυτό το κατόρθωμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου περιγράφεται στο Κοράνι (18,93), στο οποίο αυτός αποκαλείται Dhul-Qarnain. Οι Gog και Magog απαντώνται επίσης στην Ινδουιστική παράδοση με τα παρόμοια ονόματα των δαιμόνων Koka και Vikoκα οι οποίοι θα καταστραφούν στο τέλος της παρούσας εποχής από τον Kalki-avatara, μία ακόμα αυτοκρατορική μεσσιανική μορφή. Δες το έργο μου Il mistero del

Graal e l' idea imperiale ghibellina.

10. Voluspa, 82.
11. Η δυναμική αλληλεπίδραση μεταξύ των δύο αντίθετων αρχών αναπαρίστατο στην Άρια Ινδία κατά την γιορτή του gavam-ayana, κατά την διάρκεια της οποίας ένας μαύρος sudra πάλευε εναντίον ενός λευκού Αρίου για την κατοχή ενός ηλιακού συμβόλου. Ένας από τους βόρειους μύθους μιλά για έναν ιππότη με λευκή πανοπλία που αγωνίζεται εναντίον ενός ιππότη με μαύρη πανοπλία. Ο ιππότης στα μαύρα κερδίζει τον αγώνα, αλλά θα συντριβεί τελικά μια για πάντα από έναν βασιλιά.
12. Σε μία ανάλογη βάση στο Ισλάμ βρίσκουμε την γεωγραφική διάκριση μεταξύ του Dar al-Islam ή "Γη του Ισλάμ", που κυβερνάται από θεϊκούς νόμους και Dar al-Harb, ή "Γη του πολέμου", οι κάτοικοι της οποίας θα πρέπει να έρθουν στο Dar al-Islam μέσω του jihad ή "ιερού πολέμου".
13. Δάντης, Convivium, 4.5.4 . De monarchia 1.11, 11-14.

Χιούστον Στιούαρτ Τσάμπερλαιν

"Οι βάσεις του 19ου αιώνας":

"Ο καλλιτεχνικός πολιτισμός"

Ο Χιούστον Στιούαρτ Τσάμπερλαιν υπήρξε ένας μεγάλος συγγραφέας, αγγλικής από τον πατέρα του και γερμανικής από την μητέρα του καταγωγής. Εγεννήθη το 1855 και πέθανε το 1926. Το 1879 εγκαταστάθηκε στην Γενεύη, όπου σπούδασε φυσικές επιστήμες. Το έτος 1885 βρέθηκε στην Δρέσδη όπου εσπούδασε μουσική, φιλοσοφία και αισθητική. Το 1908 εγκαταστάθηκε στο Μπαϊρόιτ και αφιέρωσε το συγγραφικό του έργο στην μελέτη του έργου του μεγάλου Γερμανού μουσουργού Ριχάρδου Βάγκνερ, τον οποίον βαθύτατα εθαύμαζε. Το έργο, όμως, το οποίον τον κατέστησε διάσημο ήταν το ογκώδες βιβλίο του "οι βάσεις του 19ου αιώνας", που μεταφράστηκε στις περισσότερες γλώσσες της Ευρώπης. Ο Τσάμπερλαιν θεωρείται η συνέχεια του Γάλλου Φυλετιστή Γκομπινώ και ο πρόδρομος των Φυλετιστών φιλοσόφων της Ευρώπης του μεσοπολέμου. Κεντρική ιδέα στο έργο του είναι ότι η Αρία φυλή είναι η φυλή που δημιούργησε τον ανώτερο πολιτισμό στον κόσμο, ενώ ιδιαίτερη θέση δίνει στο βιβλίο του στον μεγάλο και αξεπέραστο καλλιτεχνικό πολιτισμό των Ελλήνων. Από το βιβλίο του "οι βάσεις του 19ου αιώνας" είναι και το απόσπασμα που ακολουθεί..

«...δεν υπάρχει τίποτε περισσότερο επικίνδυνο για το ανθρώπινο είδος, από την επιστήμη χωρίς ποίηση και την τεχνολογία χωρίς πολιτισμό»

Εχω αισθανθή την ανάγκη να αποδείξω έστω και εις βάρος της λακωνικότητος, την αναμφισβήτητο ιστορική ύπαρξι του Όμηρου, όχι διότι έχει αυτή καθ' εαυτή ιδιαίτερη σημασία, όσον άφορα την σπουδαιότητα του έργου μου ή διότι επιθυμώ να αποδείξω κατά πόσον το έπος - γνωστόν ως Ιλιάς - ανταποκρίνεται με ακρίβεια στις προ-ομηρικές παραδόσεις, πράγματα πού αφορούν άλλωστε ειδικότερες αποδεικτικές εργασίες, αλλά

διότι είναι απαραίτητο για το σύνολον της εργασίας μου να τονίσω την ασύγκριτο σπουδαιότητα της προσωπικότητος εν γένει και καθ' όμοιο τρόπο να επιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι πάντοτε και χωρίς καμμία εξαίρεσι ένα έργο τέχνης προϋποθέτει την ύπαρξι ισχυράς και ανεξαρτήτου προσωπικότητος. Ένα μεγάλο δε έργο τέχνης, οφείλεται σε μία μεγάλη προσωπικότητα, μία Μεγαλοφυΐα. Τέλος, είναι επιτακτικό να αντιληφθούμε πώς ή μαγική δύναμις του Ελληνισμού έγκειται πρωτίστως σ' αυτήν την ιδέα της "προσωπικότητος". Πράγματι, εάν είχαμε τις δυνατότητες να αντιληφθούμε το τι αντιπροσωπεύουν ή Ελληνική τέχνη και η Ελληνική σκέψις για τον ΧΙΧ αιώνα, εάν γνωρίζαμε το μυστικό αυτής της αιωνίας δυνάμεως,

τότε θα κατανοούσαμε πώς όλα αυτά πηγά-
ζουν από την δύναμι των μεγάλων προσωπο-
τήτων, πού ενώ προέρχονται από ένα χαμένο
κόσμο, εξακολουθούν να μας επηρεάζουν με
νεανικό σφρίγος και έξαρσι.

Hochstes glucker Erdenkinder
Ists nur die Personlichkeit:

λέγει ο Gothe και αυτό το μεγαλύτερο δώρο -
hochstes gluck - οι "Έλληνες το κατείχαν όσο
καιεις άλλος λαός μέχρι τώρα. Αυτό ακριβώς εί-
ναι εκείνο πού σχηματίζει εκείνη την ηλιακή αύ-
ρα πού τους περιβάλλει και είναι τόσο αλλόκο-
τη όσο και μοναδική ιδιοκτησία τους, χωρίς που-
θενά να απαντάται κάτι παρόμοιο της. Η μεγα-
λειώδης ποίησις των Ελλήνων και οι μεγαλοφυ-
είς τους ιδέες, δεν αποτελούν προϊόντα ανωνύ-
μων εμπορικών ομίλων, όπως συμβαίνει στις α-
ντίστοιχες περιπτώσεις της "τέχνης" και "σο-
φίας" των Αιγυπτίων, των Ασσυρίων, των Κινέ-
ζων και όλων των υπολοίπων. Η αρχή της ζωής
αυτού του λάου είναι ο ηρωισμός. Το άτομο προ-
χωρεί μόνο του προς το άγνωστο· διασχίζει με
τόλμη τα σύνορα αυτού πού είναι κοινό για ό-
λους, αφήνει πίσω του όλα τα στοιχεία του πολι-
τισμού εκείνου, πού απέκτησε μέσω των ενστί-
κτων και του υποσυνειδήτου και χωρίς φόβο α-
νοίγει ένα μονοπάτι μέσα στο κατασκότεινο
πρωτόγονο δάσος των προλήψεων - τολμά να
κατέχη την δύναμι της Μεγαλοφυΐας! Αυτή η
τόλμη δημιουργεί μια νέα αντίληψη ανδρισμού για
πρώτη φορά ο άνθρωπος εισέρχεται στο "λυκό-
φως της ζωής".

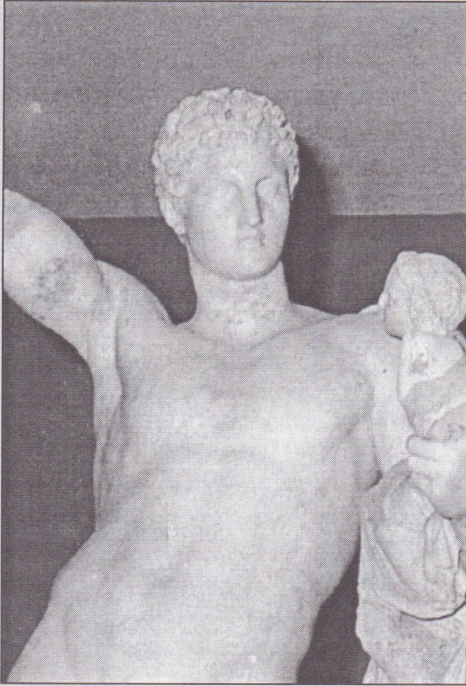
Εν τούτοις, το άτομο δεν είχε τις δυνατότητες
να επιτυχή απομονωμένο αυτόν τον θαυμαστό
άθλο. Οι προσωπικότητες αποκαλύπτονται κα-
θαρώς σαν προσωπικότητες μόνον όταν περι-
βάλλονται από άλλες προσωπικότητες· η δρά-
σις αποκτά συνείδησι της υπάρξεώς της, μόνον
μετά από την εκδήλωσι αντιδράσεως· η μεγαλο-
φυΐα αναπνέει μόνον σε ατμόσφαιρα μεγαλοφυ-
ϊών. Εάν λοιπόν μια και μοναδική, ανυπέβλητος
και δημιουργική προσωπικότης αποτελεί χωρίς
αμφιβολία την ικανή και αναγκαία συνθήκη υ-
πάρξεως ολοκλήρου του Ελληνικού πολιτισμού
καθώς επίσης και την απαραίτητο πρωταρχική

**Τι θα ήταν ο Όμηρος
στην Αίγυπτο ή στην Φοινίκη;
Στην πρώτη ένας άσημος
άνθρωπος, στην δεύτερα ένας
εσταυρωμένος εγκληματίας.**

του κινητήριο δύναμι, τότε ένα δεύτερο σημα-
ντικότερο στοιχείο αυτού του πολιτισμού, είναι
το γεγονός ότι το περιβάλλον εφάνη αντάξιον
της προσωπικότητας. Αυτό το στοιχείο, που δω-
ρίζει στον Ελληνισμό την αιωνιότητα, πού τον
διατηρεί εν ζωή ακόμη και στις ημέρες μας και
αποτελεί ένα φωτεινό ιδανικό, ελπίδα και παρη-
γοριά σχεδόν όλων των μεγάλων ανθρώπων του
ΧΙΧ αιώνας μπορεί να περιγραφεί με μία λέξι: εί-
ναι το στοιχείον της Μεγαλοφυΐας. Τι θα ήταν ο
Όμηρος στην Αίγυπτο ή στην Φοινίκη; Στην πρώ-
τη ένας άσημος άνθρωπος, στην δεύτερα ένας
εσταυρωμένος εγκληματίας. Ακόμη και στην
Ρώμη... αλλά στην περίπτωση αυτή έχουμε την
πειραματική απόδειξι του γεγονότος. Επέτυχε
η Ελληνική ποίησις να δημιουργήσει έστω και μία
σπίθα σ' αυτές τις αυστηρές και άσχετες προς
την τέχνη ψυχές; Υπάρχει μεταξύ των Ρωμαίων

Υπάρχει ένας μεγάλος δημιουργικός φυσικός επιστήμων μεταξύ των Ρωμαίων; Όχι βεβαίως ο πολυμήχανος εγκυκλοπαιδιστής Πλίνιος! Υπάρχει ένας μαθηματικός κάποιος σπουδαιότητας; Μετεωρολόγος; Γεωγράφος; Αστρονόμος; Όλα τα επιτεύγματα της Ρώμης στις επιστήμες, χωρίς καμμία απολύτως εξαίρεσι έλκουν την καταγωγή τους από τους Έλληνες.

μια πραγματική ποιητική Μεγαλοφυΐα; Δεν είναι λυπηρόν το γεγονός ότι οι διδάσκαλοι μας έχουν καταδικασθεί να αναλώνουν την ζωντάνια της νεότητας, στον καταναγκαστικό θαυμασμό ρητορικών, αντιφυσικών, αφύχων και υποκριτικών μιμήσεων της αυθεντικής ποιήσεως; Και αυτό το παράδειγμα και μόνον δεν είναι αρκετό - μερικοί ποιητές ολιγώτεροι ή περισσότεροι δεν ανατρέπουν το γεγονός - να απόδειξη το πόσο ολόκληρος ο πολιτισμός συνδέεται με την τέχνη; Τι θα πρέπει να πη κανείς για μια ιστορία δώδεκα αιώνων η οποία δεν περιέχει ούτε ένα φιλόσο-

φο· ούτε καν φιλόσοφο σε μικρογραφία; Τι θα πρέπει να σκεφθή κανείς για έναν λαό πού για να συγκάλυψη την μετριότητα του στον συγκεκριμένο τομέα, ασχολείται με την εισαγωγή των διωκομένων αναιμικών Ελληνιστών, οι όποιοι δεν είναι φιλόσοφοι, αλλά απλώς κοινοί, κοινότατοι ηθικολόγοι; Πόσο χαμηλά κατέπεσε ο χαρακτηρισμός της μεγαλοφυΐας, όταν κάποιος καλός αυτοκράτωρ πού συνέθετε αξιώματα κατά την διάρκεια των ελεύθερων ωρών του, καταδικάζεται να παραμείνη στην μνήμη των επερχόμενων γενεών σαν στοχαστής; Υπάρχει ένας μεγάλος δημιουργικός φυσικός επιστήμων μεταξύ των Ρωμαίων; Όχι βεβαίως ο πολυμήχανος εγκυκλοπαιδιστής Πλίνιος! Υπάρχει ένας μαθηματικός κάποιος σπουδαιότητας; Μετεωρολόγος; Γεωγράφος; Αστρονόμος; Όλα τα επιτεύγματα της Ρώμης στις επιστήμες, χωρίς καμμία απολύτως εξαίρεσι έλκουν την καταγωγή τους από τους Έλληνες. Αλλά η πηγή της ποιήσεως είχε πλέον εξαντληθεί και μαζί της έσβησαν και η δημιουργική σκέψις και η δημιουργική παρατηρητικότητα, ακόμη και μεταξύ των Ελλήνων της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Η ζωογόνος πνοή της μεγαλοφυΐας είχε χαθεί· ούτε στην Ρώμη ούτε στην Αλεξάνδρεια υπήρχαν υπολείμματα εκείνης της θείας τροφής του ανθρώπινου πνεύματος, πού ήταν κτήμα μόνον των αιώνιως υψιπετώντων Ελλήνων στην πρώτη πόλι εκυριάρχησεν η πρόληψις του ωφελισμού στην δευτέρα, επιστημονική ελεφαντίασις.

Κατ' αυτόν τον τρόπο κάθε κίνησις ζωής απεινίγη. Οι γνώσεις βεβαίως, σταδιακώς, ηυξήθησαν, ο αριθμός των εξηγουμένων φαινομένων συνεχώς επολλαπλασιάζετο, αλλά ή κινητήριος δύναμις, αντί να ισχυροποιείται διαρκώς, εξησθένιζε και δυστυχώς σε τομείς οπού ήταν απαραίτητος. Έτσι, ο Ευρωπαϊκός κόσμος, παρά την τρομακτική τεχνολογική του εξέλιξι υπέστη μία βαθμιαία αλλά συνεχή πολιτιστική παρακμή, έως ότου εβυθίσθη στο επίπεδο του κτήνους. Πιθανώς δεν υπάρχει τίποτε περισσότερο επικίνδυνο για το ανθρώπινο είδος, από την επιστήμη χωρίς ποιήσι και την τεχνολογία χωρίς πολιτισμό.

Στην Ελλάδα όμως η πορεία των γεγονότων υπήρξε διαφορετική. Όσον η τέχνη ευρίσκετο στην πλήρη άνθησή της, ο δαυλός της μεγαλοφυΐας κατέκλυζε με φως κάθε σφαίρα της ζωής. Η δύναμις, η οποία στον Όμηρο, μέσω συνεχούς αγώνος, μετεβλήθη σε μία κυρίαρχο προσωπικότητα, ανεγνώρισε στο πρόσωπο του την κατοικία της και κατμηθύνθη από την πρώτη στιγμή στο πεδίο της αγνής καλλιτεχνικής δημιουργίας, οικοδομώντας ένα κόσμο απaráμιλλου ωραιότητας. Γύρω από

αυτήν την κεντρική ακτινοβολούσα φυσιογνωμία, συνεκεντρώθη μια στρατιά ποιητών, η οποία και εδημιούργησε μια πλουσιώτατη διαβάθμισι στο ποιητικόν ύφος. Αμέσως μετά την εποχή του Όμηρου ο ακρογωνιαίος λίθος της Ελληνικής δημιουργικότητας είναι η πρωτοτυπία. Όπως ήταν φυσικόν, οι κατώτερες δυνάμεις ακολούθησαν σαν αφετηρία τους την πορεία πού ήδη διέγραφαν ισχυρότερες δυνάμεις. Ήταν όμως τόσοσ πολλοί πληθείς και είχάν ήδη δημιουργηθεί τόσοσ μορφές τέχνης, πού ακόμη και ένα μέτριο χάρισμα είχε την δυνατότητα να επιλέξει ακριβώς τον ιδανικό τομέα δράσεως του, επιτυγχάνοντας άριστα αποτελέ-

σματα και αξιοποιώντας στο έπακρον τις ικανότητες του. Δεν, αναφέρομαι βεβαίως μόνον στην ποίησι της μουσικής των λέξεων αλλ' επίσης στην ανυπέβλητο και μεγαλειώδη εκείνη ποίησι πού ευχαριστεί την αίσθησι της οράσεως η οποία ηκολούθησε την ανάπτυξι της πρώτης, σαν κάποια νεώτερη αγαπημένη αδελφή. Η αρχιτε-

κτονική, η γλυπτική, η ζωγραφική όπως επίσης το έπος, η λυρική και δραματική ποίησις, ο ύμνος, ο διθύραμβος, η ωδή και το επίγραμμα απετέλεσαν ακτίνες του ιδίου ήλιου της τέχνης, οι όποιες απλώς διηθλώντο κατά διαφορετικό τρόπο συμφώνως προς τους οφθαλμούς κάθε ατόμου. Το γεγονός ότι οι καθηγητές δεν μπορούν να διακρίνουν τον πραγματικό πολιτισμό από τα υποκατάστατα του και μας βομβαρδίζουν με ατελείωτους καταλόγους άσημων Ελλήνων

ποιητών και γλυπτών είναι λυπηρό· οι διαμαρτυρίες πού διογκούνται συνεχώς και ειδικώτερον κατά τα τέλη του ΧΙΧ αιώνος, είναι παρήγορες. Πριν όμως εγκαταλείψουμε την πληθώρα αυτών των ονομάτων στην σκόνη της λήθης πού τους αξίζει, οφείλουμε να εκφράσουμe τον θαυμασμό μας στο φαινόμενο αυτό σαν σύνολο, διότι προσφέρει στοιχεία μιας ανωτέρας αισθητικής, η οποία πάντοτε είναι ευπρόσδεκτος, μιας ακριβούς κριτικής πού δεν έχει προηγούμενο και ενός ευρύτατου δημιουργικού παλμού. Η Ελληνική τέχνη ήταν πράγματι κάτι το ζωντανό και γι' αυτό ζει ακόμη και σήμερα έχοντας υπερνικήσει κάθε

έννοια θανάτου. Κατείχε ένα συμπαγές οργανικό κέντρο και υπήκουε σε στιγμιαίες και κατά συνέπειαν αυθεντικές εξάρσεις, οι όποιες ενηρμονίζοντο σε ένα δημιουργικό καλλιτεχνικό σύνολο, πού παρουσιάζε την πλουσιωτέρα ποικιλία, τις εντυπωσιακώτερες λεπτομέρειες και ακόμη τις οριακότερες έννοιες.

Η μεγαλειώδης ποίησις των Ελλήνων και οι μεγαλοφυείς τους ιδέες, δεν αποτελούν προϊόντα ανωνύμων εμπορικών ομίλων, όπως συμβαίνει στις αντίστοιχες περιπτώσεις της "τέχνης" και "σοφίας" των Αιγυπτίων, των Ασσυρίων, των Κινέζων και όλων των υπολοίπων. Η αρχή της ζωής αυτού του λάου είναι ο ηρωισμός.

Εν ολίγοις - και ας μου επιτραπή η ταυτολογία - η Ελληνική τέχνη είναι η τέχνη της τέχνης και ούτε ο ίδιος ο Όμηρος δεν θα μπορούσε να είναι ο δημιουργός της. Έφθασε στο σημείο αυτό χάρις σε μια στρατιά καλλιτεχνών.

Από τότε το φαινόμενο αυτό δεν επανελήφθη ποτέ και γι' αυτό το λόγο, ή Ελληνική τέχνη όχι μόνον ζή, δρα και διδάσκει στην εποχή μας, αλλά οι μεγαλύτεροι καλλιτέχνες μας (δηλαδή οι δημιουργοί καλλιτεχνημάτων στην δράσι, στον ήχο, στον λόγο και στην εικόνα) αισθάνονταν - εν μέσω του ΧΙΧ αιώνας - όπως άλλωστε συνέβαινε και σε προγενέστερες περιόδους - μίαν ακαταμάχητον έλξι προς την Ελλάδα: την έλξι του εξόριστου προς την πατρίκη του γη. Ο κοινός άνθρωπος της εποχής μας έχει μόνον έμμεσο γνώσι της Ελληνικής τέχνης: γι' αυτόν οι θεοί δεν έχουν ανέλθει υπεράνω του Ολύμπου όπως επίστευε ο Επίκουρος: απλώς κατεκρημνήσθησαν και συνετρίβησαν από τον ωμό Ασιατικό σκεπτικισμό και τις ωμές Ασιατικές προλήψεις. Συναντά εν τούτοις τους θεούς αυτούς να στέκονται γαλήνιοι, στολίζοντας με την Ολύμπιο ηρεμία τους τις πηγές μας και τον διάκοσμο των θεάτρων μας, τους κήπους μας, πού γεμίζουν κάθε Σάββατο από επισκέπτες πού αναζητούν καθαρώτερη ατμόσφαιρα και ησυχία. Τους συναντά στα μουσεία, όπου θαυμάζει τα γλυπτά τους, παρά τις ζωγραφικές τους απεικονίσεις και αυτό διότι πάντοτε οι πολλοί άνθρωποι έλκονται περισσότερο από τη γλυπτική. Ο "διανοούμενος" μεταφέρει θραύσματα της τέχνης αυτής στον νου του, στην ίδια θέσι με την δύσπεπτο ύλη των εκπαιδευτικών του προγραμμάτων, περισσότερο σαν ονόματα παρά σαν ζώσες έννοιες. Παρ' όλα ταύτα την συναντά τόσο συχνά πού είναι αδύνατον να την λησμονήση.

Η τέχνη αυτή έχει κατά πολύ μεγαλύτερα σημασία για την διαμόρφωσι της διανοίας απ' ό,τι φαντάζεται ή δύναται να φαντασθή. Από την άλλη πλευρά ο καλλιτέχνης - και εννοώ κάθε είδους καλλιτεχνικό πνεύμα - δεν μπορεί να θεραπευθή από την νοσταλγία του για την Ελλάδα και όχι βεβαίως λόγω των μεγάλων έργων ορισμένων ατόμων άλλωστε από τον ΧΙΙ αιώνα και

εντεύθεν ο κόσμος εγνώρισε μεγαλειώδη έργα: ο Δάντης είναι μοναδικός, ο Σαίξπηρ είναι ίσως ανώτερος και πλουσιώτερος από τον Σοφοκλή, ή τέχνη του Βαχ αποτελεί πρωτοφανή πρωτοτυπία για τα Ελληνικά δεδομένα. Όμως, εκείνου ο καλλιτέχνης ανακαλύπτει στην Ελλάδα και δεν υπήρξε, ούτε υπάρχει στην Δύσι είναι το καλλιτεχνικό στοιχείο, ο πολιτισμός της τέχνης. Από την εποχή των Ρωμαίων, η Ευρωπαϊκή ζωή απέκτησε πολιτική βάσι και στην εποχή μας τείνει σταδιακώς προς την αντίστοιχο οικονομική. Ενώ μεταξύ των Ελλήνων, ουδείς εδέχετο να ταπεινωθή ακολουθώντας το επάγγελμα του εμπόρου, μεταξύ μας κάθε καλλιτέχνης γεννάται δούλος. Η τέχνη στην εποχή μας αποτελεί πολυτέλεια, ιδιοτροπία, δεν είναι ανάγκη της Πολιτείας, ούτε καθορίζει στον δημόσιο βίο, τον νόμο της προτεραιότητος του αισθήματος της ωραιότητας, από οτιδήποτε άλλο. Ακόμη και για την Ρώμη, η ιδιοτροπία του Μαικήνα ήταν εκείνη πού ανεκάλεσε στην ζωή την ποίησι. Έκτοτε τα μεγαλύτερα έργα τέχνης, δώρα των ενδοξότερων πνευμάτων, εξηρτώντο, όσον άφορα την υλοποίησί τους, ή από το πάθος ορισμένων Πάπων για την αρχιτεκτονική ή από την ψευδομόρφωσι των πριγκήπων σε θέματα κλασσικής τέχνης ή από τις πολυδάπανες ορέξεις κάποιου ματαιόδοξου πλουσίου εμπόρου. Από καιρού εις καιρόν μια αύρα ζωής κατέβαινε από τις υψηλότερες σφαίρες, όπως λόγου χάριν η θρησκευτική αναγέννησις, που απειπειράθη να εφαρμόση ο μέγας Φραγκίσκος της Ασίζης - αύρα πού εδημιούργησε τον πρώτο παλμό για την γέννησι της νεωτέρας ζωγραφικής - ή, η σταδιακή αφύπνισις της Γερμανικής ψυχής στην οποία οφείλουμε την μεγαλειώδη νεωτέρα Γερμανική μουσική. Αλλά τι συνέβη όμως στις παλαιές εικόνες; Οι τοιχογραφίες εκαλύφθησαν διότι εθεωρήθησαν άσχημες: οι πίνακες απεμακρύνθησαν από τους τόπους λατρείας για να καταλήξουν στα μουσεία και κατόπιν - διότι ήταν αδύνατον να εξηγηθή επιστημονικώς η εξέλιξις της τέχνης έως την δημιουργία των αριστουργημάτων, κατ' άλλον τρόπο - οι επικαλύψεις των τοιχογραφιών απεκολλήθησαν και καλώς ή κακώς, οι ειρηνικοί μοναχοί εξεδιόχθησαν και οι μονές και τα ησ-

χαστήρια μετετράπησαν σε μουσεία δευτέρας κατηγορίας. Αλλά και η μουσική δεν είχε καλύτερα τύχη. Ήμουν παρών σε κονσέρτο του Bach (τα κατά Ματθαίον Πάθη), όπου κάθε μέρος του έργου εθεωρείτο από το κοινό σαν χωριστό "νούμερο", με αποτέλεσμα να διακοπή πολλές φορές ή συνοχή του έργου από χειροκροτήματα, ενώ το περίφημο χορωδιακό "O Haupt voll Blut und Wunden" έγινε δεκτό με κραυγές που απαιτούσαν τον συνθέτη!!! Και όμως συνέβη σε κάποια Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα που φημίζεται για την καλλιέργεια του μουσικού της ήθους. Μπορεί να κατέχουμε πολλά από εκείνα που δεν διέθεταν οι Έλληνες αλλά οι στιγμές αυτές μας αποδεικνύουν καθαρώς, αλλά επωδύνως το πόσον λείπει ή αίσθησις της τέχνης, που μόνον εκείνοι κατείχαν. Καταλαβαίνει κανείς πολύ καλά τι εννοούσε ο Holderlin, όταν έλεγε προς τον καλλιτέχνη της εποχής του:

"Πέθανε! Αναζητείς εις μάτην σ' αυτό το γήινο πανηγύρι, ω ευγενές πνεύμα, το στοιχείον σου!"

Δεν πρόκειται βεβαίως για έλλειψη ανωτέρας δυνάμεως ή πρωτοτυπίας, όσον άφορα την έλξι του καλλιτέχνου της εποχής μας προς την Ελλάδα, αλλά για την συνειδησι και την εμπειρία ότι το άτομον αφ' εαυτού του, δεν έχει τις δυνατότητες να πρωτοτυπή. Αυτό συμβαίνει διότι η πρωτοτυπία διαφέρει κατά πολύ από την ιδιοτροπία· πρωτοτυπία είναι η ελευθέρα αναζητήσις της πορείας εκείνης, η οποία έχει ήδη ακουσίως χαραχθεί από την Ιδιοσυστασία της φύσεως της προσωπικότητας που αφορά. Ο καλλιτέχνης όμως ανακαλύπτει την ελευθερία του μόνον όταν περιβάλλεται από ένα πολιτισμό τέχνης και τέτοιος πολιτισμός δεν υπάρχει στην εποχή μας. Θα ήταν βεβαίως εντελώς άδικο να αρνηθούμε στον σύγχρονο Ευρωπαϊκό μας κόσμο τις καλλιτεχνικές του δονήσεις: το ενδιαφέρον για την μουσική δείχνει πως το πνεύμα των ανθρώπων διακατέχεται από μια δυναμική έξαψι και η σύγχρονος ζωγραφική κινείται προς ευδιάκριτες και καθορισμένες αλλά αχανείς, από την άλλη πλευρά, περιοχές, προκαλώντας έναν ενθουσιασμό που εγγίζει τα όρια του πάθους, πλην όμως παραμένουν εκτός του βίου

«Η Ελληνική τέχνη όχι μόνον ζή, δρα και διδάσκει στην εποχή μας, αλλά οι μεγαλύτεροι καλλιτέχνες μας (δηλαδή οι δημιουργοί καλλιτεχνημάτων στην δράσι, στον ήχο, στον λόγο και στην εικόνα) αισθάνονταν - εν μέσω του ΧΙΧ αιώνας - όπως άλλωστε συνέβαινε και σε προγενέστερες περιόδους - μίαν ακαταμάχητον έλξι προς την Ελλάδα»

των εθνών αποτελώντας απλώς ένα συμπλήρωμα του, για τις ελεύθερες ώρες των ανθρώπων και τους ανθρώπους που διαθέτουν ελεύθερο χρόνο. Γι' αυτό κυριαρχούν ο συρμός, η ιδιοτροπία και η υποκρισία· ή ατμόσφαιρα στην οποία ζει ο καλλιτέχνης έχει απολέσει κάθε ελαστικότητα. Ακόμη και οι μεγαλύτερες μεγαλοφυΐες είναι δέσμιες, πιέζονται και απωθούνται από πολλές πλευρές. Έτσι η Ελληνική τέχνη ζει ανάμεσα μας σαν κάποιο χαμένο Ιδανικό, που οφείλουμε να αγωνισθούμε για την ανάκτησί του."

ΓΕΛΑΣ - ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ ΕΤΟΣ 10^ο ΤΗΣ 81ΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

Κτυπούσαν με βία τους
βράχους τα κύμματα
στην ευλογημένη από
τους Θεούς αυτήν ακτή
της Σικελίας.

Ο αγέρας λυσομανούσε
και έφερνε στον γέροντα
που κοιτούνταν βαριά
άρρωστος στο
πολυτελές ανάκλιτρο
ψιδύρους από την
πατρική του γη, έφερνε
τις μυρουδιές της
Αττικής γής και
μνήμες, μνήμες γεμάτες
πάθος, αίμα και δόξα.

Ο Γέλας δεν ήταν η οποιαδήποτε
πόλη της Σικελίας, ήταν η
πολιτεία του Ιέρωνος. Πριν από
αυτόν είχαν έλθει σε αυτήν ο Πίνδαρος
και ο Σιμωνίδης και άλλοι μεγάλοι
καλλιτέχνες, φιλόσοφοι και ποιητές,
όλο το άνθος του γένους των Ελλήνων,
εκεί σε αυτή την πολιτεία, που κρατού-
σε με τρόπο αυστηρό και απόλυτο τα
"δωρικά νόμιμα" από τότε που ο ιερέας
των υποχθονίων θεών ο Τηλίκης τα είχε
με τον λόγο του, τον σεβάσμιο, σε
όλους επιβάλλει.

Πάνω από τους βράχους, στην άκρη
της στεριάς αγνάντευε την θάλασσα
ένας περίλαμπρος ναός με κατάλευκος
πανύψηλους κίονες, ναός αφιερωμένος
στον γενάρχη της δωρικής φυλής, τον
Θεό τον μουσηγέτη, τον εκδικητή και

φωτοδότη, τον Απόλλωνα. Δίπλα ακριβώς από τον ναό και η κατοικία του Νικομάχου, φίλου εκλεκτού του άρχοντα, στην οποία και βρισκότανε βαριά άρρωστος και ο εκλεκτός προσκεκλημένος. Δίπλα από το ανάκλιτρο του γέροντα τον παραστέκανε οι πιο εκλεκτοί Ασκληπιάδες ολόκληρης της Σικελίας. Όμως, όλα έδειχναν πως το κερί της ζωής του τέλειωνε και λίγες ώρες του απέμεναν μονάχα.

Ο γέροντας με το επιβλητικό παράστημα βρισκόταν στην Σικελία σωστά τρία χρόνια και ήταν η δεύτερη φορά που είχε πάει στην μακρινή αυτή γη για να διδάξει την τέχνη του. Να δώσει τα φώτα τα ξεχωριστά του πνεύματός του στην άλλη Ελλάδα, στην Μεγάλη Ελλάδα. Είχε φύγει από την Αθήνα βαδιά πικραμένος μετά την απόφαση, που είχαν κατορθώσει οι σχλαγωγοί, να περιορίσουν ή μάλλον το σωστότερο να εξαφανίσουν την ισχύ του Αρείου Πάγου, την δύναμη των Αρίστων, των αρχοντογεννημένων, των θεογέννητων πολεμιστών της Αττικής γης. Ο λαός είχε πέσει πια στα χέρια των δημαγωγών και λίγο πριν αποφασίσει το μακρινό ταξίδι του, τον είχανε παραπέμψει και να δικαστεί για ασέβεια τάχα. Κάποιος που τον έλεγαν Κλήμεντα, τον κατηγορήσε ότι είχε αποκαλύψει μυστικά από τα Ελευσίνια μυστήρια. Εκεί μπροστά στους δικαστές ο γέροντας είχε γυμνώσει το κορμί του και είχαν φανεί τα δεκάδες τραύματα του και οι ουλές από τον Μαραθώνα, την Σαλαμίνα, το Αρτεμίσιο, τις Πλαταιές και τότε οι δικαστές σιώπησαν, σιώπησε και το κατηγορητήριο και όλα τελειώσανε εκεί, πριν καλά, καλά αρχίσουν.

Περίλυποι γύρω από τον γέροντα παράστεκαν οι άνθρωποι του άρχοντα. Κάποια στιγμή τον είδαν να σαλεύει. Άνοιξε τα μάτια του και τους κοίταξε έντονα.

- "Τι θέλεις γέροντα στις προσταγές σου", του είπε ένας απ' αυτούς.

- "Φέρτε μου οίνο", τους απεκρίθη και αφού ήπие μέχρι την τελευταία σταγόνα το γλυκόμαυρο κρασί της Σικελίας, έγειρε στο πλάι και άρχισε να παραμιλά:

- "Είπαν πως έφυγα από την Αθήνα γιατί τάχατες κάποιος άλλος μου έκλεψε την δόξα την ποιητική, μα εγώ δεν την λογαριάζω την ευλογία

του Διονύσου, που πλούσια την είχα στο πλευρό μου σε όλο μου τον βίο και η δόξα μου η ποιητική θα μείνει, θα μείνει στους αιώνες των αιώνων, μα αυτή δεν ήταν τίποτε μπροστά σε όσα μου χάρισαν, μπροστά σε όσα με ευλόγησαν οι Θεοί. Ναι, είμαι εγώ αυτός, ευπατρίδης από την γη της Ελευσίνας, που πρώτος φανέρωσα στους ανθρώπους τον λόγο του Προμηθέα, ναι, είμαι εγώ αυτός που ύμνησα όσο κανένας άλλος την δόξα των Ελλήνων. Ναι, είμαι εγώ αυτός που ανίχνευσα με την Ορέστεια τα πιο βαθιά τα μυστικά της ανθρώπινης ψυχής και της σκληρής της μοίρας του γένους των θνητών. Όμως αυτά δεν είναι τίποτε... Αυτά είναι ασήμαντα μπροστά στην άλλη δόξα την μοναδική την απaráμιλλη, την αιώνια".

Έγειρε στο πλάι ο γέροντας και βυθίστηκε πάλι και ο αγέρας εξακολουθούσε να λυσομανάει και όλη η ζωή του πέρασε από μπροστά του σαν μία από τις τραγωδίες του, που τόσο τον είχανε δοξάσει. Τραγωδία όμως αληθινή με τον Θεμιστοκλή, τον Αριστεΐδη τον Δίκαιο, τον Μιλτιάδη και τόσους άλλους. Πέρασε από τον νου του σαν οπτασία η μορφή του αδελφού του, του αγαπημένου, του Κυνέγειρου, με το αίμα του να χύνεται στάλα, στάλα στην ακτή του Μαραθώνα, όταν πολεμικής αρετής αριστεάς αναδείχθηκε ανάμεσα σε όλους τους Αθηναίους. Θυμήθηκε τους ατέλειωτους περιπάτους και τους βαθείς στοχασμούς δίπλα από τον Ιλισό στην ακτή της Ελευσίνας, κοντά στα ιερά των ιερών. Η παλαιίστρα, τα συμπόσια, οι αγώνες στην Ολυμπία και η αγορά. Τόσες ατέλειωτες στιγμές, αιώνιες στιγμές ξεχωριστές. Όπως εκείνη την βραδιά όταν "νυξ εχώρει", όπου ο αμέτρητος ο στόλος του Ξέρξη εκαρτερούσε την στιγμή να προσπαθήσουν οι Έλληνες να φύγουν. Και τότε, με το πρώτο φως της ημέρας ακούστηκαν από χιλιάδες στόματα τα λόγια:

"Ω παίδες Ελλήνων, ίτε,
ελευθερούτε πατρίδ', ελευθερούτε δε
παίδας, γυναίκας, θεών τε πατρών έδη,
θήκας τε προγόνων νυν υπέρ πάντων αγών".

Ο γέροντας δεν ήταν απ' αυτούς που ακούσανε για όλα αυτά από το

στόμα κάποιου άλλου. Ήταν εκεί πρώτος στους πρώτους και απέναντί του τα πλοία των Φοινίκων, που γνώρισαν καλά τις αιχμές από τα δόρατα των Αθηναίων και την κόψη των σπαδιών, που κρατούσαν τα παιδιά της γης του Κόδρου.

- "Διδάσκαλε, έχεις καμμία επιθυμία; Ο άρχοντας Ιέρωνας μας διέταξε να είμαστε για ό,τι θελήσεις στις προσταγές σου".

Ο γέροντας τους κοίταξε και με σαρκασμό τους ψιθύρισε:

- "Τις επιθυμίες που έχω δεν μπορεί να μου τις ικανοποιήσει κανένας θνητός πάνω σ' αυτόν τον κόσμο πλέον".

Το σκοτάδι είχε αρχίσει να πέφτει πάνω στην Ελληνική πόλη της Σικελίας και σε ολόκληρη την Γέλα είχε απλωθεί η φήμη πως τελειώνανε οι ημέρες του μεγάλου ποιητή. Κόντευε να ξημερώσει όταν ξαφνικά ο γέροντας σάλεψε και τέντωσε το χέρι του δείχνοντας προς την μία πλευρά του δωματίου. Άνοιξε τα χείλη του και με λόγια σβησμένα ψιθύρισε τούτα τα λόγια:

- "Ναι, ήμουν ποιητής, μεγάλος ποιητής, όμως αυτό δεν ήταν τίποτε. Αυτό να βάλετε πάνω από τον τάφο μου".

Όλοι γυρίσανε και κοιτάζαν προς το μέρος που έδειχνε. Εκεί πάνω σε μια μαρμάρινη πλάκα είδαν μια επιγραφή, που έλεγε:

"Τον Αισχύλο, τον γιο Ευφορίωνος, που απέθανε εδώ,
το μνήμα αυτό, της γης της Γέλας, γης πολεμικής, τον κλείνει.
Για την πολεμική του αρετή και την αλκή του,
το άλσος του Μαραθώνα δε να σου μιλήσει,
καθώς και ο Μήδος με την βαδιά την χαιτή, όπου καλά την γνώρισε".

- "Αυτό ας είναι το τελευταίο μου ποίημα", ψιθύρισε ο γέροντας και σφάλισε τα μάτια του για πάντα, καθώς την ώρα εκείνη του ήλιου οι ακτίνες χαιρετούσαν τους κατάλευκους κίονες του ναού του Απόλλωνος στην Γέλα της Σικελίας, το πρώτο έτος της 81ης Ολυμπιάδος.

Το σώμα της τιμής και της δόξης
ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Η ιδιαιτερότητα του σώματος της Βασιλικής Χωροφυλακής ήταν ότι είχε το δικαίωμα να μάχεται και κατά του εχθρού της Πατρίδος και η διάλυσή του καί ουσίαν αποδυνάμωσε τις Ένοπλες δυνάμεις. Είχε βέβαια σοβαρούς λόγους η αριστερά να διαλύσει την Χωροφυλακή. Δεν μπορούσαν να λησμονήσουν τον

σκληρό αγώνα που έδωσαν οι μαχητές της για την αντιμετώπιση της κομμουνιστικής αντάρσιας με κορυφαία στιγμή αυτήν της Μάχης του Συντάγματος Μακρυγιάννη τον Δεκέμβριο του 1944.

6 ευρώ

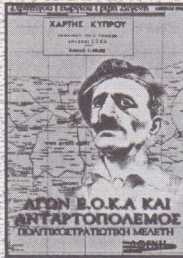
Γεωργίου Γρίβα-Διγενή
"ΑΓΩΝ ΕΟΚΑ ΚΑΙ
ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ"

Πρόκειται για την "Πολιτικοστρατιωτική Μελέτη" (μία στρατιωτική έκδοση του 1962 ανατυπωμένη από τις εκδόσεις "ΛΟΓΓΗ") του θρυλικού αρχηγού της ΕΟΚΑ, της μόνης αντάρτικης οργάνωσης, που κατόρθωσε να λυγίσει μια μεγάλη αυτοκρατορία όπως ήταν η Βρετανική. Το κείμενο γράφηκε λίγα χρόνια μετά από τα γεγονότα αλλά δεν αποτελεί μία εξιστόρηση των γεγονότων. Είναι ένα πολεμικό εγχειρίδιο για το πώς θα πρέπει να δρα μία οργάνωση που διεξάγει εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

Αυτή ακριβώς η οργάνωση αναλύεται στο βιβλίο, από τον ίδιο τον δημιουργό της, ο οποίος ασκεί κριτική στα λάθη που έγιναν και προτείνει βελτιώσεις. Ιδιαίτερα επιτυχής είναι η ανάλυση των μεθόδων μάχης και των όπλων που υπήρχαν.

Παρότι δεν είναι κείμενο λογοτεχνικό, μέσα από το λιτό ύφος του συγγραφέα, ο αναγνώστης ζει μία από τις σύγχρονες εποποιίες του Ελληνισμού.

8 ευρώ

Γεωργίου
 Γρίβα Διγενή
ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Ο Γ. Γρίβας Διγενής είναι γνωστός στους περισσότερους, σαν ο αρχηγός του ένοπλου κινήματος των Κυπρίων αγωνιστών για ένωση με την πατρίδα. Όμως κατά τη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου, ο Γρί-

βας ήταν ο ηγέτης της Χ, μιας δυναμικής αντικομμουνιστικής οργάνωσης που πολέμησε με κάθε

τρόπο την αριστερά στην Ελλάδα. Το βιβλίο αυτό είναι μια σειρά από άρθρα από την εφημερίδα των Χιτών και η αξία τους είναι ακριβώς αυτή. Το ότι η πολιτική κατάσταση είναι ίδια με την σημερινή, ίδια είναι τα τερτίπια των πολιτικών, ίδια και η συμπεριφορά του κόσμου.

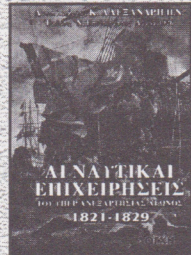
6 ευρώ

Αντιπλοίαρχου Κ. Αλεξανδρή
ΑΙ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΑΓΩΝΟΣ 1821 - 1829

Το συγκεκριμένο βιβλίο αναφέρεται στις θυσίες των ηρωικών θαλασσομάχων και μπορούσιτέρηδον κατά την τόσο σημαντική για την ιστορία της πατρίδας μας περίοδο της εθνεγερσίας και στην τεράστια βοήθεια που προσέφεραν στους εξίσου ηρωικούς μαχητές της στεριάς.

Αξίζει δε να αναφέρουμε ότι το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου βασίζεται στις πληροφορίες που έχουν καταγράψει οι ίδιοι οι αγωνιστές στα ημερολόγια τους. Τα στοιχεία αυτά και τις μαρτυρίες των αγωνιστών συγκέντρωσε μετά από πολυετή έρευνα ο Αντιπλοίαρχος Κ. Αλεξανδρής και εξεδόθησαν για πρώτη φορά μέσω της Ν. Επιθεώρησης το 1926.

7 ευρώ

Εκδ. Εθνική Εταιρεία
Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

"Ο Κομμουνισμός στην Ελλάδα" εξεδόθη το 1937 από την Εθνική Εταιρεία από τα αρχεία του παρναμού, τότε, ΚΚΕ τα οποία κατασκέθηκαν από την ασφάλεια του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου.

Η έκδοση αυτή εντάσσεται στην γενικότερη προσπάθεια της τότε κυβέρνησης να εμποδίσει την Σοβιετική επιρροή στην Ελλάδα.

8 ευρώ

πρόλογος/επίλογος
 Μπόλκο Φόν Ριχτόφεν
Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ
ΒΑΡΩΝΟΣ

Πρόκειται για μία έκδοση που περιλαμβάνει τα πολεμικά απομνημονεύματα ενός από τους μεγαλύτερους και ηρωικότερους πιλότους όλων των εποχών, η αξία του οποίου είχε αναγνωρισθεί ακόμη και από τους εχθρούς του. Ο

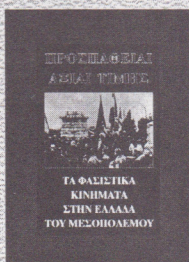

πρόλογος και επίλογος είναι γραμμένοι από τον αδελφό του Μπόλκο Φόν Ριχτόφεν πιλότο της αυτοκρατορικής Γερμανίας κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Η εξιστόρηση των κατορθωμάτων του σταματά λίγο πριν τις 24/4/1918 ημερομηνία που έγινε η κατάρριψη του. Μία κατάρριψη για την οποία ερίζουν τόσο ο λοχαγός της καναδικής Αεροπορίας Ρόυ Μπράουν όσο και το Αυστραλιανό πυροβολικό καθώς και κάποιος βρετανός πιλότος. Τόσο μεγάλη ήταν η φήμη του που όλοι θα ήθελαν να τον είχαν κατάρριψει.

7 ευρώ

Φασιστικά κινήματα στην Ελλάδα του μεσοπολέμου

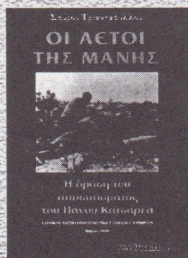
**ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ
ΑΞΙΑΙ ΤΙΜΗΣ**

Ποιος γνωρίζει αλήθεια για το πολιτικό κλίμα της Ελλάδος του μεσοπολέμου; Για τις αντικομμουνιστικές φρονητικές ενώσεις, τις οργανώσεις και τα κόμματα που είχαν έναν ξεκάθαρα εθνικιστικό και λαϊκό χαρακτήρα, που θα μπορούσε μέσα στο πνεύμα της εποχής να ονομασθεί και φασιστικός; Μάχες στα Πανεπιστήμια, πορείες σε στρατιωτική παράταξη στους δρόμους της Αθήνας, οι Κουανχίτονες της οργανώσεως Ελλήνων Εθνικιστών του Γιάνναρου και άλλες άγνωστα στοιχεία αποκαλύπτονται μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού.

8 ευρώ

Η δράση του αποσπάσματος του Πάνου Κατσαρέα
ΟΙ ΑΞΙΟΙ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ

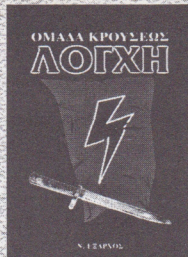
Ένα ιστορικό ντοκουμέντο για την περίοδο του συμμοριτοπολέμου στην Πελοπόννησο. Η δράση του αποσπάσματος του Κατσαρέα υπήρξε καταλυτική για τη νίκη του Εθνικού Στρατού, ιδιαίτερα στα πρώτα χρόνια του πολέμου. Στο βιβλίο γίνεται λεπτομερής αναφορά στην οργάνωση και την στελέχωση των ΕΑΟΚ καθώς και στην δράση των ομάδων αυτών. Πρόκειται για ένα σημαντικό κείμενο για την ζωή και την δράση ανθρώπων που αγωνίστηκαν και έδωσαν το αίμα τους για την Πατρίδα.

8 ευρώ

Ν. Ξεφαρξού
ΟΜΑΔΑ ΚΡΟΥΣΣΕΩΣ "ΛΟΓΧΗ"

Ένα πολιτικό μυθιστόρημα σε μια Ελλάδα που δεν υπάρχει, αλλά που θα μπορούσε να υπάρξει. Μέσα στις σελίδες του περνούν πρόσωπα, χαρακτήρες και γεγονότα φανταστικά, που θυμίζουν όμως πολ-

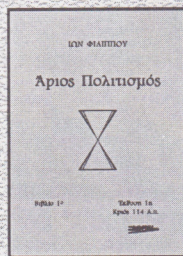
λά από την πραγματικότητα, αλλά και από τα όσα πρόκειται να συμβούν στην Πατρίδα μας στα επόμενα χρόνια. Ένα κείμενο-φυγή από την σκληρή χειροπιαστή αλήθεια, που μέσα του υπάρχουν προδότες, συνηθισμένοι άνθρωποι, αλλά και ήρωες. Ασπρόμαυρες σελί-

δες, που θυμίζουν αληθινές καταστάσεις, γεγονότα και πρόσωπα, που τις μεταφέρουν σε ένα φανταστικό και ανύπαρκτο κόσμο.

7 ευρώ

Ίωνος Φιλίππου
**"ΑΡΙΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ"**

Το βιβλίο "ΑΡΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ" υπογράφει ο Ίων Φιλίππου. Είναι ένα βιβλίο 326 σελίδων, που αναφέρεται στην αυγή του πολιτισμού και το μέλλον που έρχεται, θέτοντας σαν κυρίαρχη δύναμη, σαν "τον δυνατό βοριά που σαρώνει το σκοτεινό πέπλο του κοσμοπολιτισμού", τον ΑΡΙΑΝΙΣΜΟ.

12 ευρώ

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
**ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ
ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ**

Το βιβλίο αυτό είναι η ιστορία του κινήματος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ τα χρόνια 1993-98. Μέσα από τις σελίδες του κειμένου, περνούν με τη σειρά όλες οι διώξεις, οι συκοφαντίες,

οι αγώνες και οι νίκες των εθνικιστών, την γεμάτη από γεγονότα αυτή πενταετία. Για όποιον τα έζησε, είναι ένα ιδανικό αρχείο, μεγαλύτερη αξία έχει όμως το βιβλίο γι' αυτόν που τώρα θέλει να πλησιάσει το κίνημα των εθνικιστών στην Ελλάδα. Σε αυτό μπορεί να δει τον τρόπο που μάχονται και να δει αν πραγματικά είναι σε θέση και θέλει να συμμετέχει σ' αυτόν.

8 ευρώ

Κ.Θ. Ιωάννου
**ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ "ΚΑΠΟΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ,
ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ"**

Σε έναν κόσμο που αλλάζει δραματικά η επιστήμη της Γεωπολιτικής αποτελεί ένα απαραίτητο εργαλείο για να τον κατανοήσουμε, αλλά και για να ξεκαθαρίσουμε με δόγμα το εθνικό συμφέρον την θέση του Ελληνισμού στον κόσμο. Από το βιβλίο αυτό, παραθέτουμε το απόσπασμα:

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΣΚΑΛΩΝ ΛΟΓΧΗ

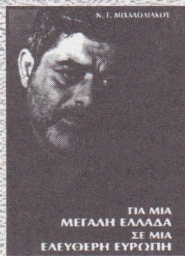

"Η μελέτη των νόμων της επιστήμης της γεωπολιτικής καθίσταται απαραίτητο εφόδιο για την Ελλάδα του 21ου αιώνας, προκειμένου να αντιληφθούμε την κατάσταση στην οποία ευρίσκεται σήμερα η Πατρίδα μας και να αντιληφθούμε τους αντικειμενικούς κινδύνους, που την απειλούν. Ήδη από την δεκαετία του 1990 βρισκόμαστε ενώπιον σημαντικών γεωπολιτικών ανακατατάξεων και δυστυχώς παρακολουθούμε τις εξελίξεις σαν απαθείς θεατές. Η στάση του ελληνικού κράτους απέναντι στα γεγονότα την τελευταία δεκαετία, δυστυχώς, δεν οδηγούν πουθενά ή μάλλον οδηγούν στην συρρίκνωση του έθνους μας σύμφωνα με τους νόμους της γεωπολιτικής."

6 ευρώ

**Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ
ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ**

Το πρώτο μέρος του βιβλίου είχε πρωτοεκδοθεί το 1992, με την ευκαιρία του Β' συνεδρίου της Χ.Α. Αποτελεί ένα κείμενο ιδεολογικό και συνάμα πολιτικό, περισσότερο όμως είναι προφητικό για τις εξελίξεις από το '92 μέχρι σήμερα.

Ξαναεκδόθηκε μαζί με ορισμένες προσθήκες για κάποια ζητήματα, γιατί αποτελεί την κατάθεση των εθνικιστών για την δεκαετία του '90'. Περιέχει όλες τις προτάσεις και τις αντιρρήσεις για τα κρίσιμα ζητήματα που απασχόλησαν τα χρόνια που πέρασαν, καθώς βέβαια και τις αρχές και τις αξίες που διέπουν τους εθνικιστές για τα χρόνια που θα έρθουν.

6 ευρώ

**Α. Μακντόναλντ
ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ**

Η είδηση πως οι εκδόσεις "ΛΟΓΧΗ", αποφάσισαν να εκδώσουν "ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ", αποτελεί μία πολύ σημαντική είδηση για τα ελληνικά εκδοτικά δεδομένα, και τούτο γιατί, το συγκεκριμένο βιβλίο, μέχρι το πρόσφατο χτύπημα στην Ν. Υόρκη, θεωρείτο από τις αμερικανικές αρχές ασφαλείας, σαν το νούμερο ένα εγχειρίδιο τρομοκρατίας και επικίνδυνο για την δημόσια ασφάλεια, βιβλίο. Το βιβλίο αναφέρεται σε μία αμερικανική κοινωνία που ήδη υπάρχει σε μεγάλο βαθμό, και η οποία βρίσκεται στα όρια των φυλετικών και κοινωνικών εντάσεων. Τότε, μία φυλετική οργάνωση, α-

ποφασίζει να ξεκινήσει τον ενοπλο αγώνα, σπρωγμένη εκεί από την κρατική καταστολή. Μέσα από ένα κύκλο βίας, δολοφονιών και βομβιστικών επιθέσεων, που γλαφυρά περιγράφονται και αναλύονται με όλες τις τεχνικές τους λεπτομέρειες, η οργάνωση καταφέρνει να γονατίσει την κυβέρνηση των ΗΠΑ

15 ευρώ

**Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ**

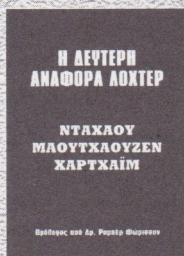
Πρόκειται για την επιλογή 100 άρθρων του εκδότου της εφημερίδας "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", Ν.Γ. Μιχαλολιάκου, και συγκεκριμένα των άρθρων που δημοσιεύονται στην τελευταία σελίδα της εφημερίδας μας. Μέσα από την ανάγνωση των άρθρων αυτών ξεδιπλώνεται η ιστορία της "Χ.Α.", αλλά και η άποψη του συγγραφέα για τα σημαντικότερα πολιτικά γεγονότα των τελευταίων ετών, γεγονότα που ακόμη και σήμερα "τρέχουν" και είναι ΕΠΙΚΑΙΡΑ.

9 ευρώ

πρόλογος Δρ. Ρομπέρ Φωρισόν

**Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
ΛΟΧΤΕΡ
ΝΤΑΧΑΟΥ -
ΜΑΟΥΤΧΑΟΥΖΕΝ -
ΧΑΡΤΧΑΪΜ**

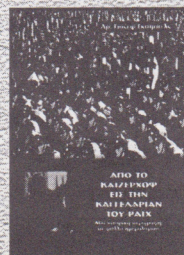
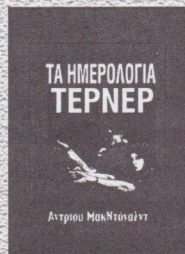
Πρόκειται για ένα από τα πλέον δυνατά και πλέον τεκμηριωμένα κείμενα των αναθεωρητών ιστορικών. Των ιστορικών αυτών, που αμφισβήτησαν τον μύθο των έξι εκατομμυρίων και για τον λόγο αυτό έχουν διωχθεί αμείλικτα σε Ευρώπη και ΗΠΑ.

6 ευρώ

**Δρ. Γιόζεφ Γκέμπελς
ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΪΖΕΡΧΟΦ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΓΚΕΛΑΡΙΑΝ ΤΟΥ ΡΑΪΧ
ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΣΕ ΦΥΛΛΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ**

Πολύ πριν αρχίσει η μεγάλη αλληλοσφαγή της Λευκής Φυλής, που υπήρξε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, στην Ελλάδα του 1934, στην οποία υπάρχουν αρκετοί και σημαίνοντες υπερασπιστές της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας εκδίδεται ένα βιβλίο.

Είναι το ημερολόγιο του Γκαίμπελς, που περιγράφει τις κρίσιμες ημέρες που ο-

δήγησαν το κόμμα του Αδόλφου Χίτλερ εις την εξουσία της Γερμανίας. Το βιβλίο είναι ακριβής ανατύπωση της εκδόσεως του 1934 χωρίς κανένα σχόλιο, καμία εισαγωγή, κανέναν επίλογο. Η έκδοση τότε ήταν ένα από τα βιβλία της "Νέας Γενιάς" και περιγράφει με το γλαφυρό τρόπο του Δρ. Γκαίμπελς, την άνοδο στην εξουσία του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος.

12 ευρώ

Ν. Γ. Μιχαλοτάκου
ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

Είναι το τελευταίο ιδεολογικό και πολιτικό βιβλίο του συγγραφέα, που θίγει θέματα του πρόσφατου ιστορικού παρελθόντος, αλλά και του παρόντος και του μέλλοντος. Την αλληλοσφαγή των Ελλήνων στα χρόνια 1941 - 1949, τον ψυχρό πόλεμο, την ταύτιση (κα-

κώς) του αντικομμουνισμού με τον εθνικισμό και τα εθνικιστικά κινήματα στην Ευρώπη, που αντιστάθηκαν με συνέπεια και στις δύο όψεις της παγκόσμιας τυραννίας: Τον καπιταλισμό και τον μπολσεβικισμό. Εξετάζει την νέα κατάσταση με τον κομμουνισμό ηττημένο και την αριστερά παντού τροποισφόρο, με την "παγκοσμιοποίηση" και τις νέες συνθήκες που δημιουργούνται σε Ελλάδα και κόσμο.

8 ευρώ

Περιάδρου Ανδρουτσόπουλου
"ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΚΟΧΥΛΙΟΥ"

Στο Μεσολώνη...
Σαραντα χρόνια πριν αλωθεί η Πόλις...
Στη Λυκία της Μικράς Ασίας...
Απέναντι από τη Ρόδο των Ιωαννιτών Ιπποτών...
Σε μία πόλη Ελλήνων...
Όπου οι Τούρκοι κυριαρχούν και οι Εβραίοι συνωμοτούν...
Μέσα στους χορούς των Δερβισιών...
Όταν οι Εθνικοί ονειροπολούν...
Και οι Μάγοι αποφασίζουν...
Γεννιέται ένα όνειρο... Που είναι και εφιάλης...

8 ευρώ

Λέον Ντεγκρέλ
ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΙΤΛΕΡ

Ενα βιβλίο για τον θρυλικό Στρατηγό των Βάφεν Ες-Ες Βέλγο Λέον Ντεγκρέλ, αρχηγό πριν τον πόλεμο του κόμματος ΡΕΞ. Ο Λέον Ντεγκρέλ έζησε μετά τον πόλεμο εξόριστος στην Ισπανία όπου και πέθανε πριν λίγα χρόνια. Ο Ντεγκρέλ μέχρι το τέλος της ζωής του παρέμεινε φανατικός εθνικοσοσιαλιστής. Το βιβλίο πε-

ριέχει μία συνέντευξη του Ντεγκρέλ, που δημοσιεύθηκε πριν 12 χρόνια στο περιοδικό "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", ένα εκτενές βιογραφικό του, ένα άρθρο για την δράση της Μεραρχίας των Βαλλόνων Ες-Ες καθώς και ένα άρθρο του Λέον Ντεγκρέλ για το "ολοκαύτωμα", που έχει την μορφή μιας επιστολής προς τον Πάπα με αφορμή την τότε επίσκεψη του αρχηγού της Καθολικής Εκκλησίας στο Αουσβιτς.

8 ευρώ

Μαυρικίου Γουζαγα
Ο ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ 1897 ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Μια περιγραφή της πρώτης εξορμήσεως του Ελληνικού Έθνους για την δημιουργία της Μεγάλης Ελ-

λάδος. Το βιβλίο είναι γραμμένο από έναν θερμό φιλέλληνα, Ιταλό Αξιωματικό, που βρέθηκε στο πλευρό των Ελλήνων πολεμιστών, στον λεγόμενο ατυχή πόλεμο του 1897. Ο πόλεμος αυτός, ως γνωστόν, δεν υπήρξε νικηφόρος για την Πατρίδα μας. Η αίκρα όμως που γέννησε στο νικημένο Έθνος δημιουργησε την οργή των Βαλκανικών Πολέμων και την λαμπρή πορεία για την Μεγάλη Ιδέα. Ένα αυθεντικό ντοκουμέντο, που περιγράφει με ακρίβεια το πνεύμα και το ήθος μιας άλλης εποχής.

10 ευρώ

Βερολίνου 1941
ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΠΤΡΑΦΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΡΗΞΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΟΣΛΑΒΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ένα βιβλίο ντοκουμέντο του Γερμανικού Υπουργείου Εξωτερικών που περιέχει όλες τις κρίσιμες διπλωματικές διαβουλεύσεις που έγιναν από την πλευρά του Άξονος για την αποφυγή του πολέμου με την Πατρίδα μας αλλά και κατά τη διάρκεια αυτού για τον τερματισμό του. Ακόμη μέσα από τις διπλωματικές αναφορές της εποχής αλλά και από τους λόγους του καγκελαρίου της Γερμανίας βλέπουμε ποιοι πραγματικά ήθελαν και τελικά το κατάρθωσαν να εμπλέξουν την Ελλάδα σε αυτόν τον πόλεμο.

12 ευρώ

κυκλοφορούν προσεχώς
Εμμ. Θ. Γρηγορίου
Ο ΠΥΡΠΟΛΗΤΗΣ ΚΑΝΑΡΗΣ

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΔΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥ ΟΚΤΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΗΡΩΙΚΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΔΟΥΤΣΗ

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΣΚΑΛΩΝ - ΛΟΓΧΗ

Δ. Καλλονά Viva La Muerte Η Ισπανία στις Φλόγες
Το "Viva la Muerte" αποτελεί μια επανέκδοση του λογοτεχνικού αφηγήματος του Δ. Καλλονά (Αθήνα 1943) που βρίσκεται απήχιση ακόμη και στις μέρες μας. Η Ισπανία φλέγεται από τον τριετή εμφύλιο πόλεμο που ξεσπά σαν πύρινη λαίλαπα τα έτη '36-'39, μα ο λαός της αποφασισμένος και φανατισμένος όσο ποτέ έχει συνειδητοποιήσει το χρέος του να πολεμήσει έως τελικής πτώσεως για το ύψιστο αγαθό, την ελευθερία του. Το "Viva la Muerte" θα αποτελέσει την ιαχή κάθε στρατιώτη που τίθεται σε επιφυλακή, έτοιμος να υψώσει θαρραλέα το ανάστημα του στον παραμικρό κίνδυνο που απειλεί την ακεραιότητα του

Εθνους του. Μια ιαχή ενάντια στο χρόνο, άλλοτε ικανή να παρακινήσει ένα άτομο, άλλοτε κι ένα ολόκληρο πλήθος.

12 ευρώ

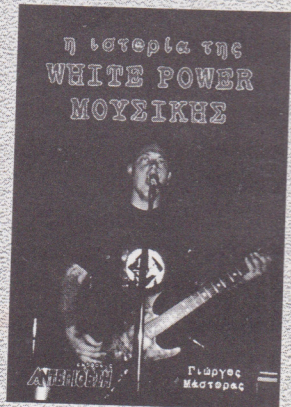
Savitri Devi Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Γ. Μάστορα Η ιστορία της WHITE POWER Μουσικής

Για πρώτη φορά όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά Παγκοσμίως, ένα βιβλίο που περιγράφει αναλυτικά την Ιστορία της White Power μουσικής σκηνής!

Μια προσεγγισμένη έρευνα και μελέτη η οποία στοιχειοθετεί το περιεχόμενο αυτού του βιβλίου και θα σας οδηγήσει σ' έναν μουσικό κόσμο όπου το Ξίφος και η Ηλεκτρική Κιθάρα ενώνουν τις δυνάμεις τους για τη Σωτηρία της Λευκής Φυλής.

14 ευρώ

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Σύνδημα

Κυκλοφορεί στις αρχές κάθε μήνα στα περίπτερα των Αθηνών και στα τέλη του μηνός στην υπόλοιπη Ελλάδα

Τα βιβλία των εκδόσεων ΛΟΓΧΗ και ΑΣΚΑΛΩΝ θα τα βρείτε: ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14 (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) ΑΘΗΝΑ 210 3611590 ΠΕΜΠΤΗ 10.00-14.30, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00-20.00 και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30
τηλεφωνικές παραγγελίες 6942416220

ΣΤΟΥΣ Λαθρομετανάστες Και ΣΤΟΥΣ Προστάτες Τους

Πιστεύουμε
σε μια Νέα Πολιτική,
σε μια Πολιτική
πραγματικά Εθνική,
που δεν θα εξαρτάται από
τους ξενόδουλους
πολιτικάντηδες, που
κατευθύνουν τις τύχες
του Έθνους μας.

Καταγγέλλουμε
τα κόμματα του
κατεστημένου για την
διάλυση του κράτους και
το ξεπούλημα της
Πατρίδος και γιατί με τη
δράση τους έχουν διχά-
σει βαθύτατα τον λαό.

Τους κατηγορούμε σαν ανίκανους γιατί έχουν μετατρέψει
την Ελλάδα μας σε μία ανοχύρωτη πολιτεία,
στην οποία δρουν ανενόχλητοι κάθε λογής εγκληματίες
από κάθε φυλή του Ισραήλ.

Εκατομμύρια λαθρομετανάστες βρίσκονται σήμερα στην
Ελλάδα και τόσο το κράτος, όσο και οι πολιτικοί αδιαφο-
ρούν.

Αδιαφορούν για την αυξανόμενη συνεχώς
εγκληματικότητα και τους δείκτες της ανεργίας που
συνεχώς ανεβαίνουν. Κάποιοι ξένοι παίρνουν το ψωμί
των Ελλήνων εργαζομένων με μεροκάματα πείνας, αλλά
αυτό δεν συγκινεί κανέναν από αυτούς που παριστάνουν
τους ηγέτες του λαού μας.

Τα ναρκωτικά σκορπούν τον θάνατο στα νιάτα της
Ελλάδος, αλλά και αυτό είναι ασήμαντη
λεπτομέρεια για τους επικίνδυνα ανίκανους
που εξουσιάζουν την Πατρίδα μας.

Συμπατριώτες,

Όλοι έχουμε πλέον καταλάβει ότι τα πάντα γύρω μας σήμερα καταρρέουν και ξεπου-
λιούνται. **ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ!** Σε αυτήν την κατάσταση πρέπει να αντισταθούμε!

Σε αυτόν τον ωραίο και σκληρό αγώνα σε καλούμε και **ΕΣΕΝΑ**
να δώσεις το παρόν. Μια θέση στις γραμμές μας περιμένει και **ΕΣΕΝΑ**
για να αγωνισθείς στο πλευρό μας για μια Ελλάδα Μεγάλη, Δίκαιη και Δυνατή.

**ΚΑΝΕΝΑ ΑΥΡΙΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟ ΜΕ ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ
ΔΩΣΕ ΤΗ ΜΑΧΗ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΤΥΧΟΥΜΕ
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ - ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ!**

**ΛΑΪΚΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ**

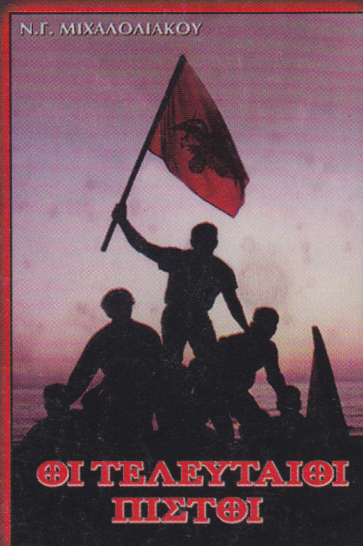
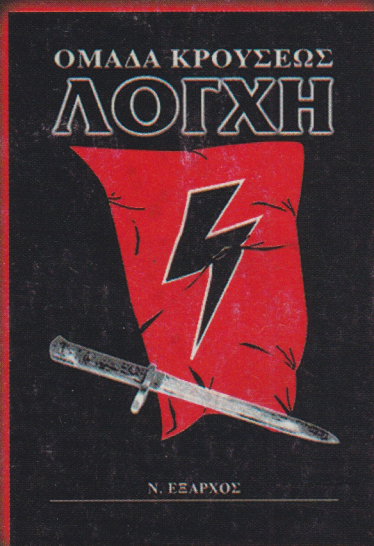
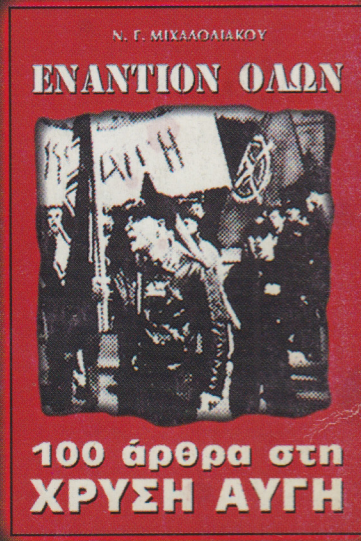
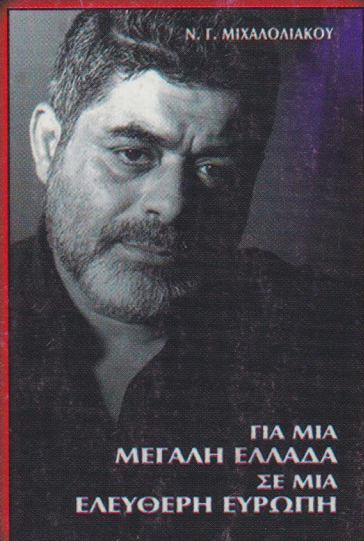
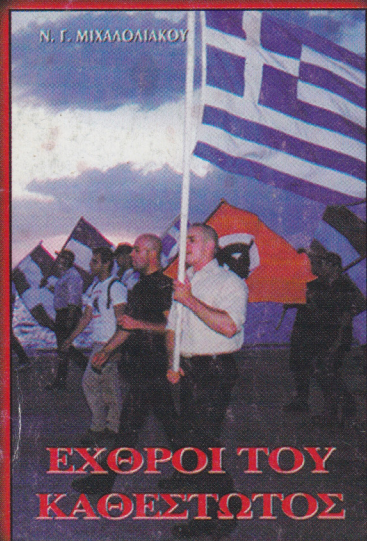
ΑΘΗΝΑ Σολωμού 74, 2ος όρ. τηλ. 0976751738 ΠΕΙΡΑΙΑΣ Γούναρη 21-23, 6ος όρ. τηλ.
2104125695 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Συγγρού 25, 3ος όρ. τηλ. 2310539604

www.xrushaugh.org

κυκλοφορούν από τις εκδόσεις ΑΣΚΑΛΩΝ ΛΟΓΧΗ

τα βιβλία του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου

9 771108 066008 09